

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-141-22

Druk nr 2703
Warszawa, 14 października 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187 i 1488) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy ogólne określenie przedmiotu ustawy otrzymuje brzmienie:
„o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”;
- 2) w art. 1 w pkt 3 po wyrazach „zwanego dalej „Funduszem”” dodaje się wyrazy „, , oraz Rady Edukacji Finansowej”;
- 3) w art. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) będącego osobą fizyczną ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia, spadkobiercę posiadającego interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności lub spełnieniu świadczenia z umowy ubezpieczenia.”;
- 4) w art. 17:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, ustawę z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz ustawę z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom.

- „5) informowanie właściwych organów nadzoru i kontroli o dostrzeżonych nieprawidłowościach;”
- uchyla się pkt 6,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Do zadań Rzecznika należy także:
- 1) inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie zwiększenia świadomości finansowej społeczeństwa, w szczególności w dziedzinie funkcjonowania rynku finansowego, wykorzystania innowacyjnych technologii i możliwych zagrożeń występujących w tych dziedzinach;
 - 2) współpraca z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi, do których celów statutowych należy ochrona praw konsumentów oraz współdziałanie ze stowarzyszeniami, ruchami obywatelskimi, innymi dobrowolnymi zrzeszeniami i fundacjami oraz z zagranicznymi i międzynarodowymi organami i organizacjami na rzecz ochrony praw konsumentów.”;
- 5) w art. 18:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W celu realizacji zadań Rzecznik może ustanowić pełnomocników terenowych spośród pracowników Biura Rzecznika, wyznaczając terytorialny zasięg ich działania oraz zakres realizowanych zadań.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Rzecznika, nadaje, w drodze zarządzenia, statut, w którym określa organizację Biura Rzecznika, mając na względzie sprawne wykonywanie zadań przez Rzecznika.”;
- 6) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:
- „Art. 19a. 1. W Biurze Rzecznika tworzy się stanowisko dyrektora generalnego Biura Rzecznika.
2. Dyrektor generalny Biura Rzecznika podlega bezpośrednio Rzecznikowi.
3. Do dyrektora generalnego Biura Rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy art. 13 pkt 2–5 oraz art. 23.
4. Do zadań dyrektora generalnego Biura Rzecznika stosuje się odpowiednio art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1691).”;

7) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Podmiot rynku finansowego ponosi opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura w wysokości iloczynu:

- 1) wysokości składki przypisanej brutto zebranej w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,02875% – w przypadku krajowego zakładu ubezpieczeń;
- 2) wysokości składki przypisanej brutto, z tytułu umów ubezpieczenia zawartych w związku z wykonywaniem działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zebranej w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,03125% – w przypadku zagranicznego zakładu ubezpieczeń;
- 3) wartości aktywów otwartego funduszu emerytalnego, zarządzanego przez powszechne towarzystwo emerytalne, według stanu na koniec roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00013% – w przypadku powszechnego towarzystwa emerytalnego;
- 4) wysokości posiadanych funduszy własnych, według stanu na koniec roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,125% – w przypadku krajowej instytucji płatniczej oraz krajowej instytucji pieniądza elektronicznego;
- 5) średniej wartości przychodów ogółem w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025% – w przypadku dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku;
- 6) wartości wykonanych transakcji płatniczych w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00075% – w przypadku małej instytucji płatniczej;
- 7) wartości średniej rocznej sumy aktywów bilansowych wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00138% – w przypadku banku;
- 8) wartości średniej rocznej sumy aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00138% – w przypadku spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej;

- 9) sumy wartości średniej rocznej aktywów funduszy inwestycyjnych, aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zarządzanych przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00013% – w przypadku towarzystwa funduszy inwestycyjnych;
- 10) sumy wartości aktywów alternatywnych spółek inwestycyjnych zarządzanych przez zarządzającego ASI, wyliczanej według stanu na koniec roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00013% – w przypadku zarządzającego ASI;
- 11) średniej wartości przychodów ogółem w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025% – w przypadku firmy inwestycyjnej, przy czym wartość przychodów ogółem stanowi suma następujących pozycji rachunku zysków i strat:
 - a) przychody z działalności maklerskiej,
 - b) przychody z instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu,
 - c) przychody z instrumentów finansowych utrzymywanych do terminu zapadalności,
 - d) przychody z instrumentów finansowych dostępnych do sprzedaży,
 - e) pozostałe przychody operacyjne,
 - f) przychody finansowe– pomniejszona o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i stowarzyszonych, które są obowiązane do wnoszenia opłat na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura;
- 12) wartości średniorocznej sumy aktywów za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025% – w przypadku instytucji pożyczkowej, przy czym sumę aktywów stanowi wartość bilansowa aktywów obejmujących wyłącznie wierzytelności danej instytucji pożyczkowej z tytułu umów, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim;
- 13) średniej wartości przychodów z tytułu świadczenia usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503,

w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025% – w przypadku dostawcy usług finansowania społecznościowego.

2. W przypadku zagranicznych firm inwestycyjnych oraz zagranicznych osób prawnych z siedzibą na terytorium państwa należącego do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju lub do Światowej Organizacji Handlu, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wartość przychodów ogółem oblicza się z działalności maklerskiej prowadzonej przez te podmioty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku firmy inwestycyjnej będącej bankiem prowadzącym działalność maklerską wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura za dany rok oblicza się na zasadach określonych odpowiednio w ust. 1 pkt 7.

4. W przypadku gdy dany podmiot rynku finansowego wykonuje działalność w obszarze działalności więcej niż jednego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, wysokość należnej opłaty na finansowanie Rzecznika i jego Biura oblicza się na zasadach określonych dla tego podmiotu rynku finansowego, z którego obszaru działalności dany podmiot uzyskuje największe przychody, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, za który opłata jest należna.

5. Nie pobiera się opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura, jeżeli jej wysokość wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie nie przekracza trzykrotności wartości opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe za traktowanie przesyłki listowej jako polecanej.

6. Podmiot rynku finansowego rozpoczynający działalność pierwszą opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura ponosi w roku następującym dwa lata po roku, w którym rozpoczął działalność.

7. Do dnia 31 marca podmiot rynku finansowego, o którym mowa w ust. 1:

- 1) składa Rzecznikowi, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, do którego dostęp nadaje Rzecznik, roczną deklarację o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura zawierającą dane podmiotu rynku finansowego, wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura w danym roku oraz imię i nazwisko osoby upoważnionej do sporządzenia deklaracji;
- 2) wnosi opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura.

8. Jeżeli podmiot rynku finansowego, o którym mowa w ust. 1, nie złoży w terminie, o którym mowa w ust. 7, deklaracji, o której mowa w tym ustępie, Rzecznik wydaje decyzję, w której określa wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura należnej od tego podmiotu.

9. Opłata na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura nie podlega zwrotowi w przypadku zakończenia działalności przez podmiot rynku finansowego w ciągu roku, za który została wniesiona.

10. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura stosuje przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.²⁾).

11. Opłata na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

12. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych podmiotu rynku finansowego i informacji zawartych w deklaracji, o której mowa w ust. 7, sposób jej sporządzenia oraz nadawania dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności działania Rzecznika i jego Biura, bezpieczne przekazanie tej deklaracji drogą elektroniczną, poprawność danych zawartych w tej deklaracji oraz zapewnienie skutecznej egzekucji opłaty na finansowanie Rzecznika i jego Biura.”;

8) po art. 20 dodaje się art. 20a i art. 20b w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 8, lub w celu zweryfikowania wysokości należnych opłat na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura za dany rok, Rzecznik występuje do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego o przekazanie danych o:

- 1) wysokości składki przypisanej brutto krajowych zakładów ubezpieczeń;
- 2) średniej rocznej wartości aktywów otwartych funduszy emerytalnych, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku;
- 3) średniej rocznej wysokości funduszy własnych krajowych instytucji płatniczych oraz krajowych instytucji pieniądza elektronicznego, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835, 974, 1265, 1301 i 1933.

- 4) wartości transakcji płatniczych wykonanych przez małe instytucje płatnicze;
- 5) średniej rocznej sumy aktywów bilansowych banków oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku;
- 6) średniej rocznej sumy wartości aktywów funduszy inwestycyjnych, aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zarządzanych przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku;
- 7) średniej rocznej sumy wartości aktywów alternatywnych spółek inwestycyjnych zarządzanych przez zarządzających ASI, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku;
- 8) wartości przychodów firm inwestycyjnych;
- 9) średniej wartości przychodów dostawcy usług finansowania społecznościowego z tytułu świadczenia usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku.

2. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego przekazuje Rzecznikowi, w postaci dokumentu elektronicznego, dane, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia Rzecznika o przekazanie tych danych. W przypadku braku tych danych Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego informuje Rzecznika o przewidywanym terminie ich uzyskania, a po ich uzyskaniu przekazuje je w terminie 14 dni od dnia ich uzyskania.

3. Wysokość składek przypisanych brutto zebranych przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczenia zawartych w związku z wykonywaniem działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustala się na podstawie informacji uzyskanych od zagranicznych zakładów ubezpieczeń.

4. Wartość przychodów z działalności maklerskiej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne firmy inwestycyjne oraz zagraniczne osoby prawne z siedzibą na terytorium państwa należącego do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju lub do Światowej Organizacji Handlu, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia

o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, ustala się na podstawie informacji uzyskanych od tych podmiotów.

5. Wysokość średniej rocznej sumy aktywów instytucji pożyczkowych, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku, ustala się na podstawie informacji uzyskanych od instytucji pożyczkowych.

6. Średnią wartość przychodów ogółem dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku ustala się na podstawie informacji uzyskanych od dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

Art. 20b. 1. W przypadku stwierdzenia rozbieżności między danymi posiadanymi przez Rzecznika a wysokością opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura wykazaną przez podmiot rynku finansowego w deklaracji, o której mowa w art. 20 ust. 7 pkt 1, Rzecznik występuje do podmiotu rynku finansowego o wyjaśnienie tych rozbieżności. Podmiot rynku finansowego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku Rzecznika, przekazuje Rzecznikowi wyjaśnienia lub składa korektę deklaracji, o której mowa w art. 20 ust. 7 pkt 1.

2. W przypadku niezłożenia przez podmiot rynku finansowego wyjaśnień lub korekty deklaracji, o których mowa w ust. 1, albo gdy złożona korekta nie uwzględnia rozbieżności, Rzecznik wydaje decyzję, w której określa wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura należnej od tego podmiotu.”;

9) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Podstawą gospodarki finansowej Biura Rzecznika jest sporządzony i zatwierdzony przez Rzecznika roczny plan finansowy. Rzecznik przekazuje ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych projekt rocznego planu finansowego w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

2. W przypadku gdy zrealizowano przychody wyższe od prognozowanych w trakcie roku budżetowego, w rocznym planie finansowym mogą być dokonywane przez Rzecznika zmiany wysokości przychodów i kosztów.

3. W trakcie roku budżetowego w rocznym planie finansowym mogą być dokonywane przez Rzecznika zmiany pomiędzy poszczególnymi pozycjami kosztów.

4. Rzecznik niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zmianach w rocznym planie finansowym dokonanych w trakcie roku budżetowego zgodnie z ust. 2 i 3.”;

10) po art. 21 dodaje się art. 21a i art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Rzecznik tworzy następujące fundusze własne:

- 1) fundusz podstawowy;
- 2) fundusz zapasowy.

2. Fundusz podstawowy Rzecznika odzwierciedla równowartość mienia Biura Rzecznika na dzień jego utworzenia.

3. Fundusz zapasowy zwiększa się o zysk netto i zmniejsza się o stratę netto.

Art. 21b. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego przez Rzecznika monitoringu, na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest on przeprowadzany, skumulowana wartość przychodów w okresie objętym monitoringiem od podmiotów rynku finansowego pomniejszona o koszty poniesione w tym okresie przez Rzecznika i jego Biuro przekracza 50% przychodów uzyskanych od podmiotów rynku finansowego w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia monitoringu, opłata, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1–12, jest obniżana w tym roku o wartość procentową wyliczoną według wzoru:

$$Z = (X/Y - 0,5) \times 100\%,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Z – procentowa wartość obniżenia opłaty,
- X – skumulowana wartość przychodów w okresie objętym monitoringiem od podmiotów rynku finansowego pomniejszona o koszty poniesione w tym okresie przez Rzecznika i jego Biuro, na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest przeprowadzany monitoring,
- Y – łączna kwota przychodów uzyskanych od podmiotów rynku finansowego w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia monitoringu.

2. W przypadku gdy procentowa wartość obniżenia opłaty (Z) jest większa lub równa 100%, przyjmuje się, że procentowa wartość obniżenia opłaty wynosi 100%.

3. Monitoring, o którym mowa w ust. 1, jest przeprowadzany raz na 5 lat, w terminie do dnia 1 marca.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Rzecznik, do dnia 10 marca roku, w którym został przeprowadzony monitoring, ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informację o wysokości obniżenia opłaty w tym roku.”;

- 11) w art. 23 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) zajmować innego stanowiska, z wyjątkiem stanowiska dydaktycznego, badawczego lub badawczo-dydaktycznego w podmiocie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.³⁾), ani wykonywać innych zajęć zawodowych;”;
- 12) art. 26 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 26. Rzecznik w związku z realizacją swoich zadań może żądać wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych na rzecz klientów podmiotów rynku finansowego, jak również wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu cywilnym, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. W takim przypadku do Rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze. Przepisu nie stosuje się do postępowań przed Sądem Okręgowym w Warszawie – sądem ochrony konkurencji i konsumentów.”;
- 13) uchyla się art. 29;
- 14) art. 31 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 31. Podmiot rynku finansowego lub podmiot wskazany w art. 25 ust. 1 pkt 1, który otrzymał wniosek Rzecznika w sprawach objętych zakresem jego działalności, jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, poinformować Rzecznika o podjętych działaniach lub zajętych stanowisku oraz przekazać żądane dokumenty lub informacje, w tym także informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233) oraz inne informacje podlegające ochronie na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 15) w art. 32:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Na podmiot rynku finansowego, który narusza obowiązki nałożone w art. 4, art. 6–10, art. 30 i art. 31, Rzecznik może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. Na podmiot wskazany w art. 25 ust. 1 pkt 1, który narusza obowiązek nałożony w art. 31, Rzecznik może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości, o której mowa w ust. 1.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 583, 655, 682, 807, 1010, 1079, 1117 i 1459.

1b. Na podmiot rynku finansowego, który narusza art. 37, Rzecznik może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.”,

- c) uchyla się ust. 3,
- d) dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Rzecznik może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji w całości lub w części, jeżeli wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego lub ważny interes klientów podmiotów rynku finansowego.

5. Od decyzji wydanych przez Rzecznika, o których mowa w ust. 1–1b, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Rzecznika Finansowego.

6. Rzecznik publikuje na swojej stronie internetowej informację o karze pieniężnej nałożonej na podstawie ostatecznej decyzji na podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, zawierającą:

- 1) nazwę lub firmę podmiotu, na który nałożono karę;
- 2) informację o wysokości nałożonej kary;
- 3) informację o przepisach prawnych stanowiących podstawę wydania decyzji.

7. Informacja, o której mowa w ust. 6, jest publikowana na stronie internetowej Rzecznika przez okres 5 lat, licząc od dnia jej publikacji.”;

16) w art. 32a w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1913 oraz z 2021 r. poz. 1655)”;

17) w art. 34:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, jest jawne.”;

18) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. W przypadku braku polubownego zakończenia postępowania Rzecznik, na wniosek strony postępowania o doręczenie opinii, sporządza opinię, w której zawiera w szczególności ocenę prawną stanu faktycznego w przedmiotowym postępowaniu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu z przebiegu postępowania, o którym mowa w art. 41 ust. 1. Wniosek złożony po upływie terminu pozostawia się bez rozpoznania, chyba że strona nie złożyła go w terminie z ważnych przyczyn, które uprawdopodobni wraz ze składanym wnioskiem.

3. Do zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2, wystarczające jest nadanie wniosku przesyłką pocztową w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r.

– Prawo pocztowe lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej lub jego przesłanie za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) na adres wskazany w piśmie Rzecznika doręczającym protokół z przebiegu postępowania.

4. Opinia jest sporządzana w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o jej doręczenie i doręczana stronie, która wniosła o jej doręczenie. W przypadku postępowań szczególnie skomplikowanych pod względem prawnym lub o obszernym materiale dowodowym Rzecznik może przedłużyć o 30 dni termin do sporządzenia opinii, informując o tym stronę, która wniosła o jej doręczenie, oraz podając przewidywalny termin sporządzenia opinii.”;

- 19) w art. 41 uchyla się ust. 3;
- 20) uchyla się rozdział 4a;
- 21) po rozdziale 4a dodaje się rozdział 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4b

Fundusz Edukacji Finansowej i Rada Edukacji Finansowej

Art. 43f. 1. Fundusz jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.⁴⁾).

2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

3. Obsługę Funduszu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Art. 43g. Przychodami Funduszu są wpływy z tytułu:

- 1) kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, 872, 1488 i 1692), oraz art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 tej ustawy, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1692, 1725, 1747, 1768 i 1964.

- oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) kar pieniężnych, o których mowa w art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275);
 - 3) kar pieniężnych, o których mowa w art. 159 ust. 5a, art. 183 ust. 4a i art. 193 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1302);
 - 4) kar pieniężnych, o których mowa w art. 32 ust. 1–1b;
 - 5) odsetek;
 - 6) innych źródeł.

Art. 43h. Środki zgromadzone w Funduszu przeznacza się na:

- 1) finansowanie lub dofinansowanie edukacji finansowej, w szczególności na:
 - a) opracowywanie i realizację strategii edukacji finansowej,
 - b) organizację kampanii edukacyjnych, informacyjnych lub promocyjnych, mających na celu zwiększenie kompetencji finansowych społeczeństwa,
 - c) opracowywanie i realizację programów edukacyjnych oraz wydawanie publikacji popularyzujących wiedzę w zakresie finansów, rynku finansowego, zagrożeń na nim występujących oraz działających na nim podmiotów,
 - d) opracowywanie dokumentów i tworzenie narzędzi z zakresu edukacji finansowej innych niż wymienione w lit. a i c,
 - e) wspieranie projektów edukacyjnych i promocyjnych w zakresie finansów i rynku finansowego,
 - f) przeprowadzanie badań w zakresie kompetencji finansowych społeczeństwa i edukacji finansowej;
- 2) zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4;
- 3) spłatę zaciągniętych pożyczek, o których mowa w art. 43i ust. 2;
- 4) koszty obsługi bankowej Funduszu.

Art. 43i. 1. Jeżeli w wyniku zmiany albo uchylenia decyzji kary pieniężne, o których mowa w art. 43g pkt 1–4, zostały zmniejszone albo uchylone, dysponent Funduszu niezwłocznie przekazuje na rachunek organu, który nałożył te kary, środki z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4. Środki z przeznaczeniem na zwrot,

o którym mowa w zdaniu poprzednim, przekazywane są w wysokości odpowiadającej wysokości zwrotu, jednak nie wyższej niż kwota, która wpłynęła do Funduszu z tytułu zmniejszonej albo uchylonej kary pieniężnej.

2. Na wniosek dysponenta Funduszu, Funduszowi może być udzielona przez ministra właściwego do spraw budżetu nieoprocentowana pożyczka z budżetu państwa z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4.

3. Zasady udzielenia pożyczki, o której mowa w ust. 2, oraz jej zwrotu określa umowa, zawarta pomiędzy dysponentem Funduszu a Skarbem Państwa reprezentowanym przez ministra właściwego do spraw budżetu.

Art. 43j. 1. Przy ministrze właściwym do spraw instytucji finansowych działa Rada Edukacji Finansowej, która realizuje zadania z zakresu edukacji finansowej, w tym:

- 1) wyznacza kierunki realizacji zadań finansowanych ze środków Funduszu i określa sposób ich realizacji;
- 2) wyraża opinie w sprawach dotyczących edukacji finansowej przedstawianych przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 3) opracowuje opinie i wnioski w sprawach dotyczących edukacji finansowej;
- 4) opiniuje wnioski i dokumenty dotyczące działań, o których mowa w art. 43h pkt 1, opracowane przez inne podmioty;
- 5) wnioskuje do dysponenta Funduszu o sfinansowanie lub dofinansowanie realizacji działań, o których mowa w art. 43h pkt 1.

2. Obsługę Rady Edukacji Finansowej zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Art. 43k. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powołuje w skład Rady Edukacji Finansowej:

- 1) trzech przedstawicieli ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;
- 3) przedstawiciela Rzecznika;
- 4) przedstawiciela Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 5) przedstawiciela Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego;
- 6) przedstawiciela Prezesa Narodowego Banku Polskiego;
- 7) przedstawiciela Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.;
- 8) przedstawiciela Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;

9) przedstawiciela Polskiego Funduszu Rozwoju Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 oraz z 2022 r. poz. 807, 872, 1459 i 1512);

10) przedstawiciela Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powołuje Przewodniczącego Rady Edukacji Finansowej spośród członków Rady Edukacji Finansowej, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W posiedzeniach Rady Edukacji Finansowej mogą uczestniczyć, z głosem doradczym, przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających podmioty rynku finansowego.

4. Rada Edukacji Finansowej podejmuje uchwały zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 6 członków.

5. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos Przewodniczącego Rady Edukacji Finansowej.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, regulamin pracy Rady Edukacji Finansowej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Rady Edukacji Finansowej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, 1301, 1692 i 1967) w art. 3a:

1) w § 1:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1956 i 2469)” dodaje się wyrazy „, , opłaty, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, 1488 i...)”,

b) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a)z deklaracji, o której mowa w art. 20 ust. 7 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej;”;

2) w § 2 w pkt 1 po wyrazach „o której mowa w art. 13² ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi” dodaje się wyrazy „, , w deklaracji, o której mowa w art. 20 ust. 7 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o

rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.⁵⁾) w art. 17 w ust. 1 uchyla się pkt 30a.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 105 oraz z 2022 r. poz. 1115 i 1488) w art. 49 po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową Rzecznikowi Finansowemu, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, 1488 i...), w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań.”

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.⁶⁾) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. wa wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 6. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 621 i 655) w art. 104 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Rzecznikowi Finansowemu;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1523, 1488 i 1933) w art. 281 w ust. 1 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) Rzecznika Finansowego, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1561, 1812, 1967 i 2014.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2447 oraz z 2022 r. poz. 830, 872, 1358, 1488, 1692 i 1933.

Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, 1488 i...), w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1500, 1488 i 1933) w art. 149 w pkt 12 wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, 872, 1488 i 1692) w art. 19e w ust. 1 wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) w art. 112 w ust. 2 wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 11. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 924, 1358, 1488 i 1933) w art. 9f w ust. 1 w pkt 19a wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 12. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1907, 1814 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 1488) w art. 15b w ust. 1 wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1130, 2140 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 655, 1488 i 1933) w art. 288 wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o

Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 14. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1302) użyte w art. 167 w ust. 1, w art. 179 w ust. 1, w art. 189 w ust. 2 i w art. 194 w ust. 1 wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 15. W ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2022 r. poz. 905) w art. 16 w ust. 6 wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 16. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁷⁾) w art. 15zgg w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym” zastępuje się wyrazami „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Art. 17. W ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. 1488) w art. 32:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od dostawcy usług finansowania społecznościowego pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów z tytułu świadczenia usług finansowania społecznościowego w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który opłata jest należna, w wysokości nie większej niż 0,5% tej średniej, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych 750 euro.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830, 1301, 1370, 1488, 1561, 1723, 1768 i 1783.

„1a. Wartość przychodów z tytułu świadczenia usług finansowania społecznościowego dostawca usługi finansowania społecznościowego wykazuje w informacji dodatkowej, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

1b. Wartości przychodów stanowiących podstawę ustalenia wysokości opłaty, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się do przychodów stanowiących podstawę ustalenia wysokości opłaty należnej od podmiotu będącego dostawcą usług finansowania społecznościowego, w przypadku gdy dany podmiot jest jednocześnie obowiązany do wnoszenia innych opłat na pokrycie kosztów nadzoru, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustalanych na podstawie średniej wartości przychodów.”

Art. 18. Do postępowań cywilnych prowadzonych w związku z powództwem, o którym mowa w art. 26 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 26 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. Do ponoszenia kosztów Rzecznika Finansowego i jego Biura, o których mowa w art. 20 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, za rok 2022 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 20. Przepisy art. 21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do rocznego planu finansowego Biura Rzecznika Finansowego na rok 2023, o którym mowa w art. 21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. Przepisu art. 32 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy naruszenie obowiązków nałożonych w art. 4, art. 6–10, art. 30 i art. 31 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. Likwiduje się Fundusz Edukacji Finansowej, o którym mowa w rozdziale 4a ustawy zmienianej w art. 1, zwany dalej „likwidowanym Funduszem”.

Art. 23. Tworzy się Fundusz Edukacji Finansowej.

Art. 24. Plan finansowy Funduszu Edukacji Finansowej na rok 2023 sporządza jego dysponent, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Rzecznik Finansowy składa, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych sprawozdanie z działalności finansowanej ze środków likwidowanego Funduszu wraz z informacją o wykorzystaniu środków likwidowanego Funduszu, za rok 2022.

Art. 26. 1. Środki likwidowanego Funduszu stanowią przychód Funduszu Edukacji Finansowej.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być wydatkowane przez Fundusz Edukacji Finansowej przed upływem okresu, gdy decyzja w sprawach, o których mowa w art. 43c ust. 1 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 1, stanie się ostateczna lub przed uprawomocnieniem się wyroku sądu w tych sprawach.

3. Przepisy art. 43i ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio do przekazania środków z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, w przypadku gdy środki z tytułu zmniejszonej albo uchylonej kary pieniężnej wpłynęły do likwidowanego Funduszu przed dniem wejścia w życie ustawy, a obowiązek zwrotu tych środków powstał po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27. 1. Do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Rzecznik Finansowy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych informacje i dokumenty niezbędne do dysponowania środkami Funduszu Edukacji Finansowej, w szczególności dane dotyczące rachunków bankowych, na których były gromadzone środki likwidowanego Funduszu, oraz ewidencję księgową operacji związanych z funkcjonowaniem likwidowanego Funduszu, według stanu na dzień przekazania.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych niezwłocznie:

- 1) rozwiązuje lokaty środków likwidowanego Funduszu;
- 2) przekazuje środki z rachunku likwidowanego Funduszu, w tym z lokat, o których mowa w pkt 1, do Funduszu Edukacji Finansowej.

Art. 28. 1. Należności i zobowiązania likwidowanego Funduszu stają się należnościami i zobowiązaniami Funduszu Edukacji Finansowej.

2. Do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Rzecznik Finansowy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych:

- 1) wykaz należności i zobowiązań likwidowanego Funduszu oraz dokumentów z nimi związanych;
- 2) dokumenty, o których mowa w pkt 1.

Art. 29. 1. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych w imieniu likwidowanego Funduszu stają się odpowiednio prawami i obowiązkami Funduszu Edukacji Finansowej.

2. Do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Rzecznik Finansowy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych:

- 1) wykaz umów i porozumień, o których mowa w ust. 1, oraz dokumentów z nimi związanych;
- 2) umowy i porozumienia, o których mowa w ust. 1, oraz dokumenty z nimi związane.

Art. 30. 1. Rada Edukacji Finansowej utworzona na podstawie przepisów dotychczasowych staje się Radą Edukacji Finansowej w rozumieniu rozdziału 4b ustawy zmienianej w art. 1.

2. Osoby, o których mowa w art. 43d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, pełniące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy funkcje członków Rady Edukacji Finansowej stają się członkami Rady Edukacji Finansowej, o których mowa w art. 43k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Osoba pełniąca funkcję przewodniczącego Rady Edukacji Finansowej, powołana zgodnie z art. 43d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, staje się przewodniczącym Rady Edukacji Finansowej, o którym mowa w art. 43k ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Uchwały Rady Edukacji Finansowej wydane na podstawie [art. 43d ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1](#) zachowują moc.

Art. 31. W przypadku gdy różnica pomiędzy wynagrodzeniem, o którym mowa w art. 43c ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, wypłaconym Rzecznikowi Finansowemu za rok 2022, a kosztami poniesionymi przez Rzecznika Finansowego w tym roku w związku z obsługą i realizacją zadań finansowanych ze środków likwidowanego Funduszu, jest dodatnia, Rzecznik Finansowy niezwłocznie przekazuje nadwyżkę wypłaconego wynagrodzenia na rachunek Funduszu Edukacji Finansowej.

Art. 32. W roku 2023 Funduszowi Edukacji Finansowej może zostać udzielona przez ministra właściwego do spraw budżetu dotacja celowa z budżetu państwa z przeznaczeniem na zwrot w tym roku środków finansowych z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 33. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie

przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 34. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 43d ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43k ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 35. Pierwszy monitoring, o którym mowa w art. 21b ustawy zmienianej w art. 1, jest przeprowadzany w 2027 r.

Art. 36. 1. W latach 2023–2032 maksymalny limit wydatków Funduszu Edukacji Finansowej na realizację zadań, o których mowa w art. 43h ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi łącznie 400 000 tys. zł., w tym w:

- 1) 2023 r. – 50 000 tys. zł;
- 2) 2024 r. – 50 000 tys. zł;
- 3) 2025 r. – 50 000 tys. zł;
- 4) 2026 r. – 50 000 tys. zł;
- 5) 2027 r. – 50 000 tys. zł;
- 6) 2028 r. – 30 000 tys. zł;
- 7) 2029 r. – 30 000 tys. zł;
- 8) 2030 r. – 30 000 tys. zł;
- 9) 2031 r. – 30 000 tys. zł;
- 10) 2032 r. - 30 000 tys. zł.

2. Jeżeli w wyniku zmiany albo uchylecia decyzji nakładających kary pieniężne, o których mowa w art. 43g pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 1, kary te zostały zmniejszone albo uchylone, maksymalny limit wydatków Funduszu Edukacji Finansowej na dany rok budżetowy, o którym mowa w ust. 1, powiększa się o kwotę przeznaczoną na realizację zadania, o którym mowa w art. 43h ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się mechanizm korygujący, polegający na zmniejszeniu kosztów związanych z realizacją zadań wynikających z ustawy zmienianej w art. 1 w zakresie dotyczącym Funduszu Edukacji Finansowej, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

5. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 2 i art. 29 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej regulacji

Edukacja finansowa dostarcza wiedzę na temat finansów oraz kształtuje umiejętności związane z zarządzaniem finansami osobistymi i funkcjonowaniem na rynku finansowym. Dzięki edukacji finansowej można stać się świadomym konsumentem lub przedsiębiorcą, który podejmuje racjonalne i odpowiedzialne decyzje finansowe rozumiejąc ich konsekwencje.

W ciągu ostatnich lat instytucje odpowiedzialne za ochronę interesów konsumentów w państwach członkowskich Unii Europejskiej obserwują wpływ skarg, związanych z naruszeniami praw konsumentów, stanowiący istotną część ogólnej liczby zawiadomień i sygnałów, wpływających rocznie do tego typu organów. Dlatego też konieczna jest zmiana przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, z późn. zm.), dalej: „ustawa”, w zakresie inicjowania oraz organizowania działalności edukacyjnej i informacyjnej w dziedzinie ochrony interesów klientów podmiotów rynku finansowego. Obecnie zadania w ww. zakresie realizowane są przez Rzecznika Finansowego, który dysponuje środkami Funduszu Edukacji Finansowej, na wniosek Rady Edukacji Finansowej. Z uwagi na wątpliwości co do możliwości dysponowania przez Rzecznika środkami tego funduszu zasadne jest przeniesienie realizacji tych zadań do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Rozwiązanie to pozwoli na efektywne wykorzystanie środków nowoutworzonego Funduszu Edukacji Finansowej na działania, które przyczynią się do zwiększenia kompetencji finansowych społeczeństwa.

Mając na względzie, że zostanie utworzony Fundusz Edukacji Finansowej będący funduszem celowym, którego dysponentem zostanie minister właściwy do spraw instytucji finansowych, proponuje się zmianę w tytule ustawy poprzez ogólne określenie przedmiotu ustawy „o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej”.

Ponadto proponowane zmiany ustawy mają na celu zwiększenie skuteczności i efektywności systemu ochrony konsumenta rynku finansowego oraz stanowią realizację wniosków pokontrolnych Najwyższej Izby Kontroli.

II. Opis proponowanych rozwiązań

1. Fundusz Edukacji Finansowej

W projektowanym **rozdziale 4b** ustawy przewiduje się utworzenie Funduszu Edukacji Finansowej, zwanego dalej „FEF”, będącego państwowym funduszem celowym w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.).

Dysponentem FEF będzie minister właściwy do spraw instytucji finansowych. Natomiast obsługę FEF będzie zapewniać urząd obsługujący ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Katalog przychodów FEF nie ulegnie zasadniczej zmianie. Przychodami FEF będą wpływy z tytułu:

- 1) kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, z późn. zm.), oraz art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 tej ustawy, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.) oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 924, z późn. zm.);
- 2) kar pieniężnych, o których mowa w art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275);
- 3) kar pieniężnych, o których mowa w art. 159 ust. 5a, art. 183 ust. 4a i art. 193 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1302);
- 4) kar pieniężnych, o których mowa w art. 32 ust. 1-1b zmienianej ustawy;
- 5) odsetek;
- 6) innych źródeł.

Nadmienić należy, że odsetki tak jak dotychczas nie obejmą kwot odsetek od opóźnienia w spłacie należności głównej z tytułu nałożonej kary pieniężnej wpłacanej przez podmiot rynku finansowego do podmiotu, który nałożył karę.

Odmienne niż dotychczas FEF, z uwagi na swój status prawny, nie będzie mógł uzyskiwać przychodów z lokowania swoich środków.

Środki FEF będą przeznaczane na edukację finansową, w szczególności na:

- 1) opracowywanie i realizację strategii edukacji finansowej;
- 2) organizację kampanii edukacyjnych, informacyjnych lub promocyjnych, mających na celu zwiększenie kompetencji finansowych społeczeństwa;
- 3) opracowywanie i realizację programów edukacyjnych oraz wydawanie publikacji popularyzujących wiedzę w zakresie finansów, rynku finansowego, zagrożeń na nim występujących oraz podmiotów na nim działających;
- 4) opracowywanie dokumentów i tworzenie narzędzi z zakresu edukacji finansowej innych niż wymienione w pkt 1 i 3;
- 5) wspieranie projektów edukacyjnych i promocyjnych z zakresu finansów i rynku finansowego;
- 6) przeprowadzanie badań w zakresie kompetencji finansowych społeczeństwa i edukacji finansowej.

Tak jak dotychczas koszty obsługi bankowej FEF będą ponoszone z przychodów tego funduszu.

Przychody FEF będą mogły być przeznaczone także na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w projektowanym art. 43g pkt 1-4 zmienianej ustawy oraz na spłatę zaciągniętych pożyczek, z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych o których mowa w art. 43i ust. 2. W dotychczasowym stanie prawnym środki znajdujące się w Funduszu pochodzące z kar pieniężnych mogły być wydatkowane jedynie w sytuacji, gdy decyzja w tych sprawach stała się ostateczna lub po uprawomocnieniu się wyroku w tych sprawach. Sytuacja ta powodowała, że większość środków znajdujących się w Funduszu nie mogła być wydatkowana na cele przewidziane w ustawie z uwagi na długotrwałe postępowania administracyjne i sądowe. Projektowane regulacje usuwają tę niedogodność, co oznacza, że środki z FEF będą mogły być uruchomione bez oczekiwania na spełnienie się ww. warunków. Jeżeli jednak w wyniku zmiany albo uchylecia decyzji, kary pieniężne, o których mowa w projektowanym art. 43g pkt 1-4, zostaną zmniejszone albo uchylone, dysponent FEF będzie zobowiązany do niezwłocznego przekazania na rachunek organu, który je nałożył, środków do wysokości wpływów do FEF z tytułu uchylonej albo zmniejszonej kary pieniężnej z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych. Mając na uwadze powyższe oraz treść art. 115 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zgodnie z którym z budżetu państwa, w zakresie ustalonym w ustawie budżetowej, mogą być udzielane pożyczki wynikające z ustaw innych niż ustawa budżetowa, w projekcie przewidziano, że FEF będzie mógł także otrzymać pożyczkę z budżetu państwa z przeznaczeniem na zwrot zmniejszonych albo uchylonych ww. kar pieniężnych. Projekt przewiduje, że ww. pożyczka z budżetu państwa nie będzie oprocentowana, co jest zgodne z art. 115 ust. 2 ww. ustawy o finansach publicznych. Pożyczka będzie udzielana zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych tj. w zakresie ustalonym w ustawie budżetowej na kolejne lata. W roku wejścia w życie ustawy tj. w 2023 r., w projekcie przewidziano dotację celową na ewentualny zwrot kwot z tytułu zmniejszonych lub uchylonych kar pieniężnych (patrz uzasadnienie do przepisów przejściowych).

Analogicznie jak dotychczas dysponent FEF będzie pozyskiwał informację o uchyleniu lub zmianie decyzji w sprawie nałożenia kar, z których środki zasiliły fundusz od podmiotów, które nałożyły karę i są zobowiązane do jej zwrotu.

Projekt nie wprowadza szczególnych regulacji w zakresie sporządzania planu finansowego FEF, co oznacza, że zastosowanie w tym zakresie znajdują przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w tym art. 29 ust. 6a tej ustawy stanowiący, że projekt planu finansowego państwowego funduszu celowego jest przekazywany Ministrowi Finansów w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej. Zgodnie z § 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 marca 2022 r. w sprawie szczegółowego sposobu, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 745) w terminie 16 dni od dnia otrzymania pisma przekazującego wstępne kwoty wydatków i wyjściowe kwoty wydatków, dysponenci przedkładają Ministrowi Finansów projekt budżetu w danej części budżetu państwa oraz projekty planów finansowych, w tym planu finansowego państwowego funduszu celowego z dodatkowymi informacjami uzupełniającymi według formularza oznaczonego symbolem PFC. Zatem, na podstawie ww. przepisów minister właściwy do spraw instytucji finansowych będący dysponentem FEF będzie

zobowiązany do sporządzenia planu finansowego tego funduszu celowego i przekazania go do ministra właściwego do spraw budżetu, odpowiedzialnego za opracowanie budżetu państwa.

Podobnie jak w obecnym stanie prawnym projekt zakłada funkcjonowanie Rady Edukacji Finansowej, zwanej dalej „Radą”, która będzie działać przy ministrze właściwym do spraw instytucji finansowych i będzie realizować zadania z zakresu edukacji finansowej. Do jej zadań będzie należeć w szczególności:

- 1) wyznaczanie kierunków realizacji zadań finansowanych ze środków FEF i określanie sposobu ich realizacji;
- 2) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących edukacji finansowej przedstawianych przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 3) opracowywanie opinii i wniosków w sprawach dotyczących edukacji finansowej;
- 4) opiniowanie wniosków i dokumentów dotyczących działań, o których mowa w art. 43h pkt 1, opracowanych przez inne podmioty;
- 4) wnioskowanie do dysponenta Funduszu o sfinansowanie lub dofinansowanie realizacji działań, o których mowa w art. 43h pkt 1.

Ww. katalog wskazuje jedynie przykładowe zadania z zakresu edukacji finansowej, które będą mogły być realizowane przez Radę. Rada będzie mogła także wykonywać inne zadania z tego zakresu, jednak ich wyczerpujące wymienienie nie jest możliwe z uwagi na dynamiczny rozwój dostępnych kanałów informacji, za pomocą których można prowadzić działania edukacyjne.

Członków Rady, tak jak dotychczas, będzie powoływał minister właściwy do spraw instytucji finansowych. Członkami Rady będą:

- 1) trzech przedstawiciele ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 2) przedstawiciel ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;
- 3) przedstawiciel Rzecznika Finansowego;
- 4) przedstawiciel Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 5) przedstawiciel Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego;
- 6) przedstawiciel Prezesa Narodowego Banku Polskiego;
- 7) przedstawiciel Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.;
- 8) przedstawiciel Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 9) przedstawiciel Polskiego Funduszu Rozwoju Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933, z późn. zm.);
- 10) przedstawiciel Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

Tak jak obecnie, przewodniczącego Rady będzie powoływał minister właściwy do spraw instytucji finansowych spośród członków tej Rady wymienionych w pkt 1.

Zasady uczestnictwa w posiedzeniach Rady podmiotów innych niż jej członkowie oraz podejmowania uchwał przez tę radę pozostaną niezmiennie w stosunku do obecnego stanu prawnego.

Projektowane zmiany zarówno w zakresie zmiany statusu prawnego funduszu gromadzącego środki na finansowanie edukacji finansowej jak i dysponenta tego funduszu pozwolą na skuteczne inicjowanie, organizowanie oraz wspieranie (np. poprzez dofinansowanie) działalności edukacyjnej i informacyjnej w dziedzinie finansów oraz ochrony interesów klientów rynku finansowego, a także na efektywne wydatkowanie środków przeznaczonych na te cele.

2. Zmiany w funkcjonowaniu Rzecznika Finansowego i jego Biura

Zmiana proponowana w **art. 2 w pkt 1 lit. a** ustawy ma na celu z jednej strony włączenie do kręgu klientów osób, które nie mieszczą się ściśle w obecnej definicji, ale wymagają ochrony np. spadkobiercy kredytobiorcy ubezpieczonego w ramach bancassurance (ubezpieczenie kredytu) w sytuacji, gdy uposażony bank nie jest zainteresowany w dochodzeniu roszczeń od ubezpieczyciela i domaga się spłaty długu bezpośrednio od spadkobierców. Dodatkowo, uwzględnienie spadkobiercy w definicji klienta podmiotu rynku finansowego spowoduje, że będzie on mógł korzystać z procedury reklamacyjnej przewidzianej w ustawie.

Zmiany zaproponowane w **art. 17 ust. 1a pkt 1 i 2** ustawy (zastępujące obecnie obowiązujący art. 17 ust. 1 pkt 6) mają kluczowe znaczenie dla podniesienia poziomu ochrony społeczeństwa na rynku usług finansowym. W dobie bardzo wysoko rozwiniętego w Polsce sektora usług finansowych, rozbudowanych i szczegółowych regulacji mających na celu ochronę konsumenta na tym rynku oraz uwzględniając ciągle zmieniające się uwarunkowania rynkowe, wciąż istnieją deficyty wiedzy i umiejętności edukacyjnych społeczeństwa.

W kontekście działań Rzecznika Finansowego należy także podkreślić, że Najwyższa Izba Kontroli w dokumencie zatwierdzonym przez Prezesa NIK w dn. 19 grudnia 2019 r. pt.: *Działalność organów i instytucji państwowych oraz podmiotów organizujących rynek finansowy wobec spółki Getback S.A., podmiotów oferujących jej papiery wartościowe oraz ją audytujących* wskazywała Rzecznikowi Finansowemu na potrzebę skutecznego i szybkiego docierania do społeczeństwa z informacjami na temat zaobserwowanych nieprawidłowości na rynku finansowym.

Przedstawiona propozycja zmiany **art. 17** ustawy wychodzi naprzeciw tym potrzebom. Należy wyraźnie podkreślić, że charakter zadań wymienionych w art. 17 ust. 1 ustawy jest różny. O ile zadania wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 1-5 oraz 7 ustawy mają charakter interwencyjno-legislacyjny, którego rezultaty są wymierne i skonkretyzowane i tym samym mogą być ograniczone zakresowo do działań dotyczących ochrony klientów podmiotów rynku finansowego, to wymieniona w pkt 6 działalność edukacyjno – informacyjna, aby była realizowana w sposób efektywny, powinna być kierowana do całego społeczeństwa, bez podziałów na grupy docelowe. W przeciwnym razie, przykładowo nie można byłoby skutecznie realizować ww. wniosków pokontrolnych NIK, ponieważ spółka Getback S.A. (jak i inni funkcjonujący obecnie emitenci obligacji korporacyjnych) nie była podmiotem rynku finansowego. A tym samym nabywcy tych obligacji (zwłaszcza nabywający papiery wartościowe bezpośrednio od spółki) nie byli klientami podmiotu rynku finansowego. Wydaje się więc być wyraźną luką, że (w ujęciu formalnym) Rzecznik Finansowy nie miałby możliwości kierowania działań edukacyjnych do tej kategorii odbiorców.

Zaproponowana zmiana pozwala zatem Rzecznikowi Finansowemu, w zakresie realizacji własnych zadań, inicjować i organizować działalność edukacyjną skierowaną do wszystkich zainteresowanych odbiorców. Poprzez dodanie do art. 17 ust. 1a pkt 1 ustawy Rzecznik Finansowy będzie miał możliwość prowadzenia szeroko zakrojonych działań edukacyjno-informacyjnych służących zwiększeniu świadomości finansowej społeczeństwa bez względu na wiek, zakres korzystania z usług na rynku finansowym (lub zamiarów, planów korzystania z tych usług), czy miejsca zamieszkania. Działania edukacyjne nie powinny ograniczać się wyłącznie do informowania klientów podmiotów rynku finansowego o ich uprawnieniach, ale powinny dotyczyć szeroko rozumianych zagrożeń związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego. Inicjatywy Rzecznika Finansowego w dziedzinie edukacji powinny stanowić adekwatną odpowiedź na współczesne wyzwania, dotyczące m.in. wykorzystywania innowacyjnych technologii w usługach finansowych.

Podnoszenie poziomu wiedzy finansowej poprzez podejmowanie działań edukacyjnych w swej istocie powinno być kierowane do szerokiego grona odbiorców, w tym do podmiotów które nie są klientami, a z dużą dozą prawdopodobieństwa staną się nimi w przyszłość. Nie należy również zapominać o grupach osób niemieszących się w powyższej definicji klienta rynku finansowego (tj. m.in. obligatariusze, rolnicy, uczniowie) Powyższe grupy również narażonych na nadużycia na rynku finansowym (np. wierzyciele podmiotów, w stosunku do których ogłoszono upadłość). Dlatego dodanie pkt 1a umożliwi skuteczne działania w powyższym zakresie.

Podkreślić należy, że charakter działań, które będą realizowane poprzez dodanie art. 17 ust. 1a pkt 1 będzie odrębny od zadań wykonywanych przez Fundusz Edukacji Finansowej. Zadania Funduszu dotyczą głównie działań edukacyjnych, ale mających charakter horyzontalny, związanych z przygotowaniem i realizacją strategii edukacji finansowej. W tym kontekście Rzecznik Finansowy będzie prowadził działalność edukacyjną bardziej skonkretyzowaną, warsztatową, nastawioną na małe grupy odbiorców. W przeciwieństwie do działań Funduszu może działać bardziej elastycznie, przy wykorzystaniu różnorodnych form przekazu oraz narzędzi. Będzie mógł szybciej reagować na zagrożenia, które sam jednocześnie identyfikuje. Fundusz, z racji jego usytuowania oraz organizacji, takich możliwości nie posiada. W przeciwieństwie do Funduszu, Rzecznik będzie miał możliwości oraz narzędzie do prowadzenia działalności edukacyjno-informacyjnej także w formule interwencyjnej, jako reakcji na nagłą potrzebę na rynku, także w ujęciu lokalnym.

Działania informacyjne i edukacyjne inicjowane przez Rzecznika Finansowego mają charakter zgoła odmienny, niż dysponowanie środkami Funduszu Edukacji Finansowej czy zapewnianie realizacji zadań finansowanych ze środków tego Funduszu oraz prowadzenie, przez Biuro Rzecznika, obsługi Rady Edukacji Finansowej. Inicjatywy informacyjne i edukacyjne Rzecznika Finansowego są zogniskowane na przekazy mające trafić bezpośrednio do klientów rynku finansowego i wesprzeć ich w codziennym funkcjonowaniu na tym rynku, unikaniu zagrożeń, a w konsekwencji poprawieniu własnego bezpieczeństwa finansowego. Pozostawienie w zakresie zadań Rzecznika działań o charakterze edukacyjnym, pomimo wprowadzenia zmian w zakresie Funduszu Edukacji Finansowej wynika z faktu, że zadania edukacyjne inicjowane i realizowane przez Rzecznika Finansowego nie wiązały się i nie wiążą się z dysponowaniem przez niego środkami tego Funduszu czy zapewnianiem realizacji zadań

finansowanych ze środków tego Funduszu oraz prowadzeniem, przez Biuro Rzecznika, obsługi Rady Edukacji Finansowej. Zadania informacyjne i edukacyjne prowadzone przez Rzecznika nie są tożsame z zadaniami Rady Edukacji Finansowej ani ich nie powielają. Rzecznik Finansowy w sposób ciągły podejmuje własne inicjatywy edukacyjne realizując w ten sposób zadania nałożone na urząd przez ustawę.

Działania Rzecznika Finansowego mają na celu prowadzenie szeroko zakrojonych akcji edukacyjno-informacyjnych, służących zwiększeniu świadomości finansowej społeczeństwa. Działania te nie ograniczają się wyłącznie do informowania klientów podmiotów rynku finansowego o ich uprawnieniach, ale dotyczą szeroko rozumianych zagrożeń związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego. Inicjatywy Rzecznika Finansowego w dziedzinie edukacji stanowią adekwatną odpowiedź na współczesne wyzwania, dotyczące m.in. wykorzystywania innowacyjnych technologii w usługach finansowych. Do działań z zakresu edukacji finansowej realizowanych przez Rzecznika Finansowego zaliczyć należy komunikację w mediach społecznościowych, zamieszczanie treści informacyjnych poprzez swoją stronę internetową, a także prowadzenie cyklu webinarów poświęconych tematyce finansowej. Kolejną aktywność edukacyjną Biura Rzecznika Finansowego to Konkurs o Nagrodę Rzecznika Finansowego za najlepszą rozprawę habilitacyjną i doktorską oraz pracę magisterską i licencjacką z zakresu ochrony klienta na rynku finansowym. Biuro Rzecznika Finansowego współorganizowało także z Krajową Radą Notarialną - Dzień Otwarty Notariatu - ogólnopolską akcję edukacji prawnej. W związku z rosnącymi zagrożeniami ze strony oszustów cyfrowych Rzecznik Finansowy przeprowadził również kampanie edukacyjno-informacyjne w polskich mediach. W ramach kampanii powstały artykuły, spoty radiowe i telewizyjne, emitowane na krajowych antenach. Oprócz podejmowania działań własnych, Rzecznik Finansowy rokrocznie włącza się aktywnie i merytorycznie do inicjatyw edukacyjnych koordynowanych przez inne instytucje publiczne. Warto tu wspomnieć chociażby o Global Money Week (OECD, MF), Światowym Dniu Konsumenta (UOKiK) czy programie CEDUR (UKNF).

W celu zapewnienia większej efektywności ochrony konsumentów, zwłaszcza na rynku usług finansowych niezbędna staje się współpraca wszystkich zainteresowanych podmiotów zajmujących się sprawami z zakresu tej dziedziny. Współpraca ta będzie odbywać się w ramach zadań i kompetencji Rzecznika Finansowego. Stąd dodany art. 17 ust. 1 pkt 2 ma umożliwić Rzecznikowi współpracę z organizacjami „trzeciego sektora” (tj. z szeroko pojętymi organizacjami typu NGO i CSO wyszczególnionymi w treści proponowanego przepisu) w celu identyfikacji i rozwiązywania problemów dotyczących konsumentów. Należy bowiem uznać za znaczną lukę fakt, iż Rzecznik Finansowy nie miałby (z formalnego punktu widzenia) możliwości podejmowania działań z takimi podmiotami jak uniwersytety trzeciego wieku, organizacje senioralne, ale także podmioty, które w sposób zorganizowany reprezentują interesy poszczególnych grup konsumentów jak np. poszkodowanych przez podmioty rynku finansowego. Co więcej, odnosząc się do projektowanej zmiany ustawy umożliwiającej Rzecznikowi Finansowemu ustanawianie pełnomocników terenowych projektowana regulacja w art. 17 ustawy pozwoli na nawiązywanie współpracy na poziomie lokalnym, z małymi organizacjami reprezentującymi konsumentów przy rozwiązywaniu problemów adresowanych wyłącznie lokalnie, w społecznościach wiejskich, czy małych miast.

Projektowana zmiana **art. 18** ustawy (**dodany ust. 1a**) umożliwi powoływanie pełnomocników terenowych Rzecznika Finansowego spośród pracowników jego Biura oraz wyznaczenie terytorialnego zasięgu ich działania i zakresu zadań przez Rzecznika. Propozycja ta przyczyni się do zwiększenia dostępności korzystania z ochrony Rzecznika Finansowego w szczególności w mniejszych ośrodkach wśród osób, które mogą mieć trudności w korzystaniu ze zdalnych kanałów komunikacji. Należy podkreślić, że zadaniem Rzecznika Finansowego jest działanie na rzecz społeczeństwa w zakresie ochrony interesów klientów podmiotów rynku finansowego będących słabszą stroną w relacjach między nimi a podmiotami rynku finansowego. Instytucja pełnomocników terenowych znajduje uzasadnienie w kierunkowym działaniu w zakresie decentralizacji zadań Rzecznika Finansowego oraz umożliwieniu uzyskania pomocy przez klientów podmiotów rynku finansowego nie tylko w Warszawie, ale i w innych miastach Polski. Powołanie pełnomocników terenowych Rzecznika pozwoli lepiej rozpoznawać problemy klientów podmiotów rynku finansowego, których zasięg działania dotyczy jedynie określonego obszaru kraju, bądź koncentruje się na tym obszarze. Ma to szczególne znaczenie np. w odniesieniu do klientów banków spółdzielczych czy firm pożyczkowych działających jedynie w niektórych województwach, znacznie oddalonych od siedziby Rzecznika. Cele te nie zostaną osiągnięte poprzez działanie przez upoważnionego pracownika, który działa w siedzibie Rzecznika Finansowego. Instytucja pełnomocnika stanowi przedłużenie w mniejszych ośrodkach lokalnych instytucji Rzecznika skupionej w jego siedzibie nie obniżając tym samym rangi tej instytucji. Tym samym jest zasadne, by Rzecznik Finansowy, podobnie jak inni rzecznicy (Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców), mógł powoływać swoich pełnomocników terenowych. Pełnomocnicy terenowi realizować będą zadania Rzecznika Finansowego bliżej obywateli, umożliwiając łatwiejszy kontakt z przedstawicielem Rzecznika, co ma istotne znaczenie zwłaszcza w odniesieniu do osób starszych lub nieporadnych, które przy obecnym stanie rzeczy są często wykluczone i odgradzone od pomocy, którą może zapewnić im Rzecznik Finansowy. Pełnomocnicy będą inicjować i organizować działalność edukacyjną i informacyjną w zakresie zwiększenia świadomości finansowej społeczeństwa, w szczególności w dziedzinie funkcjonowania rynku finansowego, wykorzystania innowacyjnych technologii i możliwych zagrożeń występujących w tych dziedzinach oraz realizować poradnictwo w zakresie spraw ubezpieczeniowych i klienta rynku bankowo-kapitałowego. Ponadto do zakresu zadań pełnomocników będzie należało prowadzenie pozasądowych postępowań w sprawie rozwiązywania sporów między klientami podmiotów rynku finansowego a tymi podmiotami.

Regulacja polegająca na dodaniu **art. 19a** ustawy pozwoli na utworzenie w Biurze Rzecznika Finansowego stanowiska dyrektora generalnego, który będzie podlegał Rzecznikowi Finansowemu. Powołanie dyrektora generalnego Biura Rzecznika Finansowego pozwoli na efektywne zarządzanie strukturą organizacyjną Biura Rzecznika Finansowego. Niezbędne jest bowiem dodatkowe zarządcze wsparcie w wykonywaniu zadań i zapewnienie koordynacji pracy wydziałów. W Biurze Rzecznika Finansowego występują także stanowiska samodzielne, które podlegają bezpośrednio kierownikowi jednostki – Rzecznikowi Finansowemu, tj. główny księgowy, jego zastępcy, radcowie prawni, inspektor ochrony danych osobowych i radcowie Rzecznika Finansowego. Stanowisko dyrektora generalnego Biura Rzecznika Finansowego pozwoli na lepszą koordynację pracy nie tylko między poszczególnymi wydziałami, ale

również w zakresie stanowisk samodzielnych, oraz między samodzielnymi stanowiskami a wydziałami. Po drugie, stosownie do art. 17 ust. 1 i nast. ustawy, do zadań Rzecznika Finansowego i jego zastępców należy ochrona praw i interesów klientów podmiotów rynku finansowego na zasadach określonych w ustawie, a więc wykonywanie funkcji merytorycznych. Zadania te Rzecznik Finansowy wykonuje przy pomocy pracowników Biura. Jednocześnie z bieżącym funkcjonowaniem Biura wiąże się szereg odpowiedzialnych, ale i czasochłonnych czynności z zakresu prawa pracy, ubezpieczeń społecznych, obowiązków podatkowych, obowiązków wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ochrony danych osobowych, prawa zamówień publicznych, zarządzania mieniem państwowym, Kodeksu postępowania administracyjnego oraz konieczności wdrażania w najbliższej przyszłości przepisów unijnych. Nadzór nad licznymi i złożonymi czynnościami administracyjnymi lub konieczność ich bezpośredniego wykonywania bez możliwości częściowego ich powierzenia osobie pełniącej funkcję dyrektora generalnego oznacza mniejszą możliwość zaangażowania Rzecznika Finansowego i jego zastępców w realizacji zadań ustawowych, zadań merytorycznych oraz współpracy między instytucjami publicznymi i reprezentacji zewnętrznej.

W związku z planowanym utworzeniem pełnomocników terenowych, powołanie dyrektora generalnego ma na celu również nadzór nad pełnomocnikami terenowymi, co wiązać się będzie z szeregiem czynności administracyjno-technicznych, które nie powinny obarczać Rzecznika Finansowego ani jego zastępców ale - dla efektywnego wykonywania zadań przy pomocy podległego Rzecznikowi Finansowemu Biura – dyrektora generalnego.

Tym samym stanowisko dyrektora generalnego Biura Rzecznika jest niezbędne dla prawidłowego zarządzania Biura Rzecznika oraz wsparcia Rzecznika w realizacji jego ustawowych zadań. Do dyrektora generalnego Biura Rzecznika będą miały zastosowanie przepisy dotyczące Rzecznika oraz jego zastępców, w zakresie wymagań oraz zakazów związanych z pełnieniem funkcji, a także odpowiednio przepisy art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1691). Odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 25 ust. 4 ustawy o służbie cywilnej ma na celu jedynie wskazanie zakresu zadań dyrektora generalnego Biura Rzecznika poprzez skorzystanie z katalogu zadań określonego w tym przepisie. Pozywższe nie oznacza włączenia dyrektora generalnego Biura Rzecznika Finansowego w skład korpusu służby cywilnej.

Proponowane zmiany w **art. 20-21b** ustawy dotyczą sposobu finansowania działalności Rzecznika Finansowego i mają na celu jednoznaczne uregulowanie w ustawie poziomu obciążeń instytucji rynku finansowego służących finansowaniu działalności Rzecznika i jego Biura przy jednoczesnym wzroście tych opłat, zamiast dotychczasowego określenia jedynie maksymalnych wysokości tych obciążeń i pozostawienia określenia corocznego poziomu wnoszonych opłat do uregulowania w rozporządzeniu ministra właściwego w sprawach instytucji finansowych, co ma na celu wzrost stopnia niezależności Rzecznika Finansowego jako podmiotu służącego wsparciu i ochronie praw klientów instytucji rynku finansowego. Składanie jednej rocznej deklaracji przez podmioty rynku finansowego oraz rezygnacja z rozliczania wnoszonych opłat do poziomu poniesionych kosztów pozwoli Rzecznikowi na ustalenie faktycznych przychodów już w I kwartale roku, a nie tak jak dotychczas dopiero po III kwartale i ułatwi planowanie działań Rzecznika Finansowego z wyprzedzeniem, a także

umożliwi lepsze wykorzystanie zasobów, którymi dysponuje Rzecznik. Do opłat na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura stosowane będą przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.). Przyjęcie takiego rozwiązania pozwoli jednoznacznie określić reżim, jakiemu podlegają te opłaty, w tym ich termin przedawnienia oraz sposób naliczania odsetek. Jednocześnie przyjęto, że w przypadku niezłożenia deklaracji dotyczącej opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura, bądź niezłożenia korekty deklaracji, czy też złożenia nieprawidłowej korekty Rzecznik będzie określał wysokość opłaty w drodze decyzji. Przyjęcie takiego rozwiązania pozwoli na dochodzenie opłat w przypadku braku prawidłowej deklaracji złożonej przez podmiot rynku finansowego. Nieuregulowane opłaty tak jak obecnie dochodzone będą w drodze egzekucji administracyjnej.

W proponowanej zmianie **art. 20 ust. 1** ustawy w zakresie finansowania kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura przyjęto założenie, aby podstawą naliczania opłat od podmiotów rynku finansowego były dane za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który opłata jest należna. Przyjęty model rozłożenia w okresie dwuletnim zbierania i weryfikowania informacji stanowiących podstawę naliczania opłat jest niezbędny dla odpowiedzialnej i skutecznej realizacji przepisów w regulowanym obszarze. Należy mieć bowiem na uwadze, że zgodnie z projektowanym art. 20a. ust 1. Rzecznik Finansowy występuje do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego o przekazanie danych w celu zweryfikowania wysokości należnych opłat na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura za dany rok. Rzecznik Finansowy po otrzymaniu w sierpniu danego roku (n) danych dotyczących roku poprzedniego (n-1), które z kolei będą stanowiły podstawę opłat wnoszonych przez podmioty rynku finansowego w następnym roku (n+1) będzie miał możliwość precyzyjnego zaplanowania przychodów i kosztów następnego roku budżetowego. Ponadto dane z KNF, posłużą do zweryfikowania poprawności złożonych deklaracji. W przypadku, gdyby podmioty rynku finansowego składały do dnia 31 marca deklaracje na podstawie danych za rok poprzedni, Rzecznik miałby możliwość sprawdzenia złożonych deklaracji, również pod kątem listy zobowiązanych podmiotów dopiero w sierpniu danego roku. Ponadto, sprawozdania finansowe podmiotów rynku finansowego, zatwierdzane są w drugim kwartale za rok poprzedni, co stanowiłoby zagrożenie częstego składania korekt.

Propozycja przepisu **art. 20 ust. 1 pkt 13** ustawy polegająca na uzupełnieniu katalogu podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura, wynika z wejścia w życie ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. 1488), zwanej dalej „ustawą o finansowaniu społecznościowym”.

Włączenie dostawców usług finansowania społecznościowego jako nowych podmiotów rynku finansowego jest konsekwencją ustawowego wyodrębnienia tej kategorii podmiotów, których działalność została poddana nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego. Podstawą ustalenia opłaty na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura powinna być średnia wartość przychodów z tytułu świadczenia usług finansowania społecznościowego. Wprowadzenie takiej podstawy ustalenia tej opłaty pozwala odzwierciedlić w wysokości tego zobowiązania daninowego rozmiar działalności danego

dostawcy usług finansowania społecznościowego. Jest to szczególnie istotne w przypadku podmiotów, które prowadzą działalność także w innym obszarze, a tym samym uzyskują także przychody z innych tytułów.

Jednocześnie przewiduje się rezygnację z ponoszenia kosztów na działalność Rzecznika i jego Biura przez biura usług płatniczych (dotychczasowy art. 20 ust. 1 pkt 4 ustawy), co stanowi realizację wniosku pokontrolnego Najwyższej Izby Kontroli sformułowanego w *Informacji o wynikach kontroli wykonania planu finansowego Rzecznika Finansowego w 2017 r.*¹ dotyczącego zwolnienia biur usług płatniczych z obowiązkowych wpłat na rzecz pokrycia kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura. W 2017 r. poniesione przez Rzecznika Finansowego koszty uzyskania przychodów od biur usług płatniczych były ponad pięciokrotnie wyższe od tych przychodów. Na 1 008 biur, które funkcjonowały w 2017 r. ponadto 86% z nich deklarowało wpłaty kwartalne na poziomie niższym niż 10 zł, a 64% na poziomie niższym niż 5 zł. Zdaniem NIK, ustawowe zwolnienie biur usług płatniczych z wpłat pozwoliłoby na jednoczesne ograniczenie kosztów działania Rzecznika w skali większej niż utracone przychody od biur, wyeliminowanie obciążeń biur usług płatniczych i zmniejszenie wpłat od pozostałych podmiotów finansujących działania Rzecznika w zakresie, w jakim Rzecznik uzyskał oszczędności w związku z zaprzestaniem ewidencji i poboru zaliczek od biur usług płatniczych.

Działania legislacyjne zwłaszcza w odniesieniu do kwestii finansowych powinny brać pod uwagę współmierność osiąganych przychodów w stosunku do kosztów ich pozyskania. W związku z powyższym, podkreślenia wymaga konieczność rezygnacji z opłat wnoszonych przez biura usług płatniczych. Należy zauważyć, że obecnie w rejestrze Rzecznika Finansowego znajdują się 1413 aktywne biura usług płatniczych, co stanowi około 50% wszystkich podmiotów rynku finansowego zobowiązanych do składania deklaracji. W 2022 r. średnia kwota deklaracji wyniosła 6,44 zł, natomiast 90% deklaracji nie podlegało wpłacie, ponieważ opiewało na kwotę poniżej 16 zł. Należne wpłaty w 2020 r. przypadające na biura usług płatniczych wyniosły 23.563 zł, co stanowiło mniej niż 0,1% wszystkich przychodów. Dodatkowo zauważenia wymaga, że biura usług płatniczych jak żaden inny sektor potrzebują wsparcia technicznego i merytorycznego w składaniu deklaracji, co jest również czynnikiem znacznie zwiększającym koszty obsługi.

Mając na uwadze, że koszty związane z obsługą opłat wnoszonych przez biura usług płatniczych przewyższają przychody z tytułu opłat wnoszonych przez te podmioty w ramach realizacji kosztów Rzecznika Finansowego wydatki z tym związane ponoszone są z pozostałych przychodów. W konsekwencji brak interwencji legislacyjnej w regulowanym obszarze może powodować kreowanie kosztów, które są ponoszone przez pozostałe podmioty rynku finansowego zobowiązane do ponoszenia kosztów finansowania Rzecznika i jego Biura. Jakkolwiek za konieczne należy uznać finansowanie wydatków administracyjnych związanych z funkcjonowaniem Biura Rzecznika Finansowego, to jednak zasadniczo celem funkcjonowania Rzecznika Finansowego i jego Biura jest ochrona klientów podmiotów rynku finansowego. Brak jest uzasadnienia do utrzymywania regulacji, której skutkiem byłoby kreowanie kosztów, których finansowanie obciążałoby pozostałe podmioty rynku finansowego.

¹ <https://www.nik.gov.pl/analiza-budzetu-panstwa/archiwum/kontrole-czastkowe-2017.html>

W tym miejscu zważyć należy również, że w 2021 r. nie zarejestrowano żadnej skargi na biura usług płatniczych.

Projektowana zmiana **art. 20 ust. 7** ustawy ma na celu zapewnienie spójności procesu obsługi deklaracji składanych przez podmioty rynku finansowego. Podmiot rynku finansowego na piśmie upoważnia osoby, które składają deklaracje w jego imieniu. Konkretna osoba może być upoważniona do reprezentacji jednego, lub większej liczby podmiotów w tym procesie. Rzecznik Finansowy posiada możliwość weryfikacji upoważnienia w systemie. Szczegółowy zakres danych i informacji zawartych w deklaracji, sposób jej sporządzenia oraz nadawania dostępu do systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego będą przekazywane deklaracje, zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Dane dotyczące podmiotu rynku finansowego zostaną wskazane w akcie wykonawczym, gdyż podmioty te nie są osobami fizycznymi, natomiast w projekcie wskazano dane osoby upoważnionej do sporządzenia deklaracji, które zostaną w niej ujęte.

Projekt ustawy przewiduje zmianę **art. 21** ustawy poprzez wprowadzenie ustawowej podstawy normatywnej dopuszczającej zmianę przez Rzecznika Finansowego planu finansowego w trakcie roku budżetowego. O dokonanej zmianie niezwłocznie będzie informowany minister właściwy do sprawy instytucji finansowych. Zmiana w zakresie art. 21 rozwiewa wątpliwości interpretacyjne w zakresie procedury dokonywania zmian w planie finansowym Rzecznika Finansowego. Obecnie możliwości dokonywania zmian w planie wyznacza dotychczasowa praktyka. Stworzenie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości podstawy prawnej rangi ustawowej wydaje się niezbędne, jak również stanowi dopełnienie całościowego modelu finansowania ujętego w nowelizowanej ustawie. Zgodnie z art. 21 ustawy podstawą gospodarki finansowej Biura Rzecznika Finansowego jest roczny plan finansowy, którego projekt sporządza Rzecznik i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, w trybie określonym w przepisach dotyczących prac na projektem ustawy budżetowej. Rzecznik Finansowy jest państwową osobą prawną nie wchodzącą w skład administracji rządowej. Działalność Rzecznika nie jest finansowana z budżetu państwa – koszty jego funkcjonowania obciążają podmioty rynku finansowego. Rzecznik jest podmiotem, którego plan finansowy jest załączany do budżetu państwa, choć nie jest finansowany ze środków budżetowych. Rzecznik Finansowy na gruncie ustawy nie posiada także normy regulującej zagadnienie zmiany planu finansowego w trakcie roku budżetowego, gdy zaistnieje ku temu obiektywna przyczyna. Specyfiką działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura oraz potrzeba efektywnego zarządzania strukturą kosztów uzasadnia uzupełnienie dotychczasowych regulacji o uprawnienie do zmiany planu finansowego. Poziom zadań Rzecznika Finansowego w danym roku budżetowym uzależniony jest od wielu czynników, które nie są możliwe do przewidzenia w okresie projektowania planu finansowego i uchwalania ustawy budżetowej przez parlament. W ciągu danego roku kalendarzowego może nastąpić nieprzewidywany wzrost wniosków obywateli o udzielenie pomocy przez Rzecznika, np. wniosków o wszczęcie postępowania interwencyjnego, polubownego, czy przedstawienie istotnego poglądu w sprawie w razie sporu sądowego. Również nie do przewidzenia jest wzrost skorzystania obywateli z pomocy Rzecznika w formie poradnictwa drogą elektroniczną i telefoniczną. Ten nieprzewidywalny wzrost spraw może wynikać ze zdarzeń losowych, np. klęsk żywiołowych, które z kolei generują istotne zwiększenie liczby sporów z umowy ubezpieczenia, czy z

orzecznictwa Sądu Najwyższego i TSUE w istotnych dla funkcjonowania rynku finansowego sprawach np. związanych z kredytami. Cyklicznie ujawniane są również nieprawidłowości na rynku finansowym o masowej skali, co istotnie wpływa na liczbę spraw kierowanych do Rzecznika. Tych okoliczności nie można przewidzieć na etapie konstruowania planu finansowego na określony rok budżetowy, a generują one koszty po stronie Rzecznika, które musi on ponieść na realizację zadań ustawowych. Konieczne jest zatem zagwarantowanie ustawowej formuły możliwości reagowania na sytuację skokowego wzrostu zadań w trakcie danego roku kalendarzowego i efektywnego dostosowania struktury kosztów do obowiązku wykonania zadań ustawowych w ramach posiadanych środków finansowych z wpłat podmiotów rynku finansowego poprzez zmianę planu finansowego, a w konsekwencji zagwarantowanie skutecznej ochrony praw konsumentów. Jednocześnie do zmian planu finansowego Rzecznika zastosowanie będą miały, jak dotychczas przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Zgodnie z art. 52 ust. 2 tej ustawy ujęte w rocznych planach finansowych jednostek sektora finansów publicznych: przychody - stanowią prognozy ich wielkości; natomiast koszty mogą ulec zwiększeniu, jeżeli zrealizowano przychody wyższe od prognozowanych, a zwiększenie nie spowoduje zwiększenia dotacji z budżetu lub planowanego stanu zobowiązań.

Dodatkowym niezwykle istotnym aspektem nowelizacji ustawy jest dokonanie zmiany zasad finansowania Rzecznika Finansowego i jego Biura tak, aby umożliwić utrzymanie nadwyżki przychodów, a tym samym zabezpieczyć odpowiednie środki na nieprzewidziane wydatki. Podkreślenia wymaga, że Rzecznik Finansowy posiada osobowość prawną. Jest zatem zobowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych i sporządzania sprawozdań finansowych zgodnie z nadrzędnymi zasadami określonymi w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, z późn. zm.), w tym m.in. z zasadą memoriału, współmierności przychodów i kosztów oraz ostrożności. Jednocześnie Rzecznik zobligowany jest do ustalania wyniku finansowego (zysku netto lub straty netto), który stanowi różnicę pomiędzy przychodami i zyskami a kosztami i stratami. Ustalane zgodnie z zasadą memoriału przychody i koszty wykazywane są w sprawozdaniu finansowym jednostki (rachunku zysków i strat) oddzielnie z zachowaniem segmentowego układu tego rachunku. Wykazany w sporządzanym przez Rzecznika sprawozdaniu finansowym zysk netto stanowi zatem kategorię memoriałową i nie należy go utożsamiać ze stanem środków pieniężnych na rachunku bankowym tej jednostki. Pokrywanie kosztów działalności Rzecznika, w tym kosztów finansowania zadań wynikających z art. 17 ustawy powinno się odbywać na zasadach ogólnych, tj. z przychodów tej jednostki. Rola kapitału zapasowego jest ściśle określona i nie pozwala na swobodne przenoszenie jego środków na działalność bieżącą. Fundusz zapasowy jest tworzony, co do zasady, z zysku netto i przeznaczany wyłącznie na pokrycie strat netto, co znalazło odzwierciedlenie w **art. 21a** ustawy.

Zmiany w zakresie **art. 20-21a** ustawy umożliwią stabilne i przewidywalne finansowanie działalności Rzecznika Finansowego w obliczu wzrastającej skali interwencji kierowanych do Rzecznika Finansowego przez klientów instytucji rynku finansowego oraz w obliczu rosnących oczekiwań społecznych, a także umożliwią Rzecznikowi szybsze reagowanie na zmiany i dokonanie odpowiednich zmian w planie finansowym ze znacznym wyprzedzeniem.

Mając jednak na uwadze odejście od rozliczania przez Rzecznika wpłat wnoszonych przez podmioty rynku finansowego, w projektowanym **art. 21b** ustawy Rzecznik Finansowy został zobowiązany do weryfikacji stanu środków pieniężnych co 5 lat. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego przez Rzecznika monitoringu, na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest on przeprowadzany, skumulowana wartość przychodów w okresie objętym monitoringiem od podmiotów rynku finansowego pomniejszona o koszty poniesione w tym okresie przez Rzecznika i jego Biuro przekroczy połowę przychodów uzyskanych od podmiotów rynku finansowego w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia monitoringu, opłata, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 – 12 ustawy, zostanie obniżona w roku przeprowadzenia monitoringu. Należy zauważyć, że skumulowane przychody oraz poniesione koszty są kategoriami wynikowymi nie bilansowymi. Skumulowane przychody obejmą nie tylko przychody faktycznie uzyskane w tym okresie, ale również przychody należne za ten okres, gdyż przychód w rozumieniu przepisów o rachunkowości powstaje w momencie obowiązku jego zapłaty, a nie faktycznego uzyskania środków z tego tytułu. Podobnie koszty poniesione przez Rzecznika są przypisane dodanego okresu rozliczeniowego, nawet gdy jeszcze środki nie zostały wydatkowane. Zgodnie bowiem z wyrażoną w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości zasada memoriału w księgach rachunkowych jednostki należy ująć wszystkie osiągnięte, przypadające na jej rzecz przychody i obciążające ją koszty związane z tymi przychodami dotyczące danego roku obrotowego, niezależnie od terminu ich zapłaty. Wysokość obniżenia opłaty będzie wyliczana na podstawie wzoru określonego w proponowanym art. 21b ust. 1 ustawy. Natomiast w przypadku gdy procent przekroczenia wyniósłby powyżej 100%, opłata będzie obniżana o 100%. Rzecznik będzie informował o wysokości obniżenia opłaty w drodze obwieszczenia publikowanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Projektowana zmiana **art. 23 pkt 1 lit. a oraz b** ustawy ma na celu uaktualnienie wyjątków od braku możliwości zajmowania przez Rzecznika Finansowego stanowisk, zgodnie z katalogiem stanowisk określonych w art. 114 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.). Projektowany art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy wskazuje rodzaje działalności, których wykonywanie nie stanowi przeszkody w pełnieniu funkcji Rzecznika.

W projektowanym przepisie ujęte zostały jedynie stanowiska dydaktyczne, badawcze lub badawczo-dydaktyczne w podmiotach, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. Wskazane odesłanie obejmuje więc uczelnie, federacje podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, Polską Akademię Nauk i jej instytuty naukowe, instytuty badawcze, międzynarodowe instytuty naukowe, Centrum Łukasiewicz, instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, Polską Akademię Umiejętności, jak również inne podmioty prowadzące głównie działalność naukową w sposób samodzielny i ciągły. Brzmienie przepisu zawiera w konsekwencji dostosowanie do aktualnego stanu prawnego z art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

Zmiana proponowana w **art. 26 ustawy** umożliwi skuteczne i pełne wykonywanie przez Rzecznika kompetencji procesowych. Naruszenia, jakie są powodem spraw sądowych nie zawsze dotyczą nieuczciwych praktyk rynkowych, a wsparcie klienta jest w tych sprawach uzasadnione. Dodatkowo nieuczciwe praktyki odnoszą się tylko do konsumentów, co eliminuje

z zakresu wsparcia Rzecznika tych jego klientów, którzy konsumentami nie są (np. poszkodowani dochodzący roszczeń z umowy ubezpieczenia OC). Istotne jest również, że klient nie zawsze występuje po stronie powodowej. Jednocześnie uprawnienia Rzecznika w zakresie żądania wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych, jak również przystąpienia do udziału w toczącym się postępowaniu cywilnym nie będą miały zastosowania do postępowań przed Sądem Okręgowym w Warszawie – sądem ochrony konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 479²⁸ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805) do zakresu działania Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów (SOKiK) należy w szczególności rozpatrywanie odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz innych środków zaskarżenia czynności w postępowaniu przed Prezesem UOKiK. Jest to zatem postępowanie hybrydowe, w ramach którego w procedurze cywilnej i przed sądem powszechnym do spraw cywilnych (którym jest SOKiK) rozpatrywane są środki zaskarżenia mające zastosowanie w postępowaniu administracyjnym, jakim jest postępowanie przed Prezesem UOKiK. Uwzględniając zatem fakt, iż zakres proponowanego art. 26 ustawy dotyczy możliwości wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych, jak również przystąpienia do udziału w toczącym się postępowaniu cywilnym Rzecznik miałby także możliwość przystąpienia do udziału w postępowaniu przed SOKiK w sprawach odwołań od środków zaskarżenia stosowanych w postępowaniach administracyjnych w szczególności dotyczących postępowań dotyczących podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, co wykracza poza zakres zadań Rzecznika Finansowego. Tym samym, wyłączenie spraw przed SOKiK spod zakresu art. 26 ustawy jest zasadne.

Uchylenie **art. 29 ustawy** ma charakter porządkujący. Art. 479³⁶ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, który odnosi się do spraw o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone utracił moc z dniem 17 kwietnia 2016 r. Od tego dnia w myśl art. 31 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów wydawanie decyzji w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone należy do zakresu działania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Praktyka funkcjonowania Rzecznika pokazuje, że konieczne jest doprecyzowanie obowiązków wynikających z **art. 31 ustawy** poprzez ujęcie ich w sposób możliwie szeroki. Przekazywanie informacji konieczne jest do zapewnienia skutecznej ochrony klientów podmiotów rynku finansowego. Jednocześnie uzyskane w ten sposób informacje poufne powinny podlegać ochronie przed ich nieuczciwym wykorzystaniem. Projektodawca przewiduje w **art. 32 ust. 1 ustawy** zwiększenie wysokości kary pieniężnej ze 100 000 zł do 1 000 000 zł, którą Rzecznik Finansowy będzie mógł nakładać na podmiot rynku finansowego naruszający ustawowe obowiązki. Zmiana wysokości kary będzie stanowić skuteczniejszy środek przeciwdziałania możliwej praktyce obstrukcji podmiotu rynku finansowego wobec czynności Rzecznika Finansowego z uwagi na jej niski poziom. Zwiększenie wysokości kary pieniężnej wzmocni funkcję prewencji ogólnej tego rodzaju sankcji administracyjnoprawnej, jak również będzie bardziej adekwatna do możliwego stopnia zawinienia w niewykonaniu przez podmiot rynku finansowego ustawowych obowiązków wobec Rzecznika. Możliwość zastosowania sankcji za naruszenia przepisów ustawy o Rzeczniku Finansowym pozwala na zdyscyplinowanie

podmiotów rynku finansowego do terminowego udzielania odpowiedzi na reklamacje klientów i na wystąpienia Rzecznika podejmowane na ich rzecz.

Z praktyki prowadzonych przez Rzecznika Finansowego postępowań w zakresie nakładania kar pieniężnych za naruszenia ustawy o Rzeczniku Finansowym wynika, że obecne przepisy nie ustanawiają na tyle dolegliwej sankcji, by zapewnić, aby podmioty rynku finansowego udzielały odpowiedzi na reklamacje klientów i wystąpienia Rzecznika w sposób terminowy i zgodny z wymogami ustawy. Należy bowiem wskazać, że w obecnym stanie prawnym maksymalna dopuszczalna wysokość kary pieniężnej wydaje się nieproporcjonalnie niska w odniesieniu do skali i zakresu działalności podmiotów, na które dana kara jest nakładana.

Co więcej, konieczność miarkowania wymiaru kary w zależności od skali naruszenia powoduje, że faktyczna wysokość kary nakładana przez Rzecznika Finansowego na podmiot rynku finansowego ma często wartość symboliczną (np. kara w wysokości 5 000 zł nałożona na duży bank).

Zwiększenie maksymalnej dopuszczalnej wysokości kary pieniężnej zapewni większą rozpiętość kar, pozwalając na bardziej adekwatne dostosowanie wysokości kar do dokonanych naruszeń. Jednocześnie zapewni, że kary nakładane przez Rzecznika Finansowego, przy zachowaniu zasady ich miarkowania, nie będą nieproporcjonalnie niskiej wartości. Podwyższenie maksymalnej dopuszczalnej wysokości kary ułatwi miarkowanie, szczególnie wtedy gdy występuje wiele stanów faktycznych stanowiących podstawę nałożenia kary.

Równie istotne znaczenie jak wysokość nakładanej kary pieniężnej ma jej nieuchronność i możliwość skutecznego wyegzekwowania. W tym kontekście istotne znaczenie ma przewidziana przez **art. 32 ust. 4** ustawy możliwość nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o nałożeniu kary pieniężnej.

Świadomość podmiotu rynku finansowego, że naruszenie ustawy może wiązać się z nałożeniem kary do wysokości 1 000 000 zł, która to kara zostanie skutecznie i niezwłocznie wyegzekwowana powinna stanowić silny impuls do respektowania przepisów ustawy o Rzeczniku Finansowym przez podmioty rynku finansowego.

Dodatkowo w zakresie kar pieniężnych nakładanych przez Rzecznika Finansowego na podstawie art. 32 ustawy proponuje się objęcie możliwością zastosowania sankcji administracyjnej wobec podmiotu rynku finansowego za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy. W aktualnym stanie prawnym nie istnieje możliwość nałożenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku przekazania informacji o procedurze reklamacji w stosunku do osób dochodzących roszczeń od podmiotów rynku finansowego niebędących stroną umowy. Proponowane zmiany zakładają również umożliwienie nałożenia kary na podmioty, których działalność wiąże się z rozpatrywaną sprawą oraz podmioty rynku finansowego, które uchylają się od obowiązku udziału w postępowaniu polubownym.

W **art. 32 ust. 6** ustawy projektuje się nowy element prewencji ogólnej poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Rzecznika informacji o nałożeniu kary pieniężnej do publicznej

wiadomości. Proponowane zmiany stanowią realizację wniosku pokontrolnego Najwyższej Izby Kontroli².

Informacje publikowane na stronie internetowej Rzecznika dotyczyłyby kar pieniężnych nakładanych na podstawie decyzji ostatecznych na podmioty rynku finansowego oraz na podmioty wskazane w art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o Rzeczniku Finansowym. W publikowanej informacji wskazane zostałyby informacje zawierające:

- 1) nazwę lub firmę podmiotu, na który nałożono karę;
- 2) informację o wysokości nałożonej kary;
- 3) informację o przepisach prawnych stanowiących podstawę wydania decyzji.

Informacja dotycząca kar nakładanych na podmioty rynku finansowego byłaby dostępna na stronie internetowej Rzecznika przez okres 5 lat licząc od dnia jej udostępnienia. Jednocześnie należy zauważyć, że do kar, w stosunku do których postępowanie zostało wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe, zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. 189c ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) stanowiącego, że jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony.

W wyniku zmiany proponowanej w **art. 40** ustawy Rzecznik miałby obowiązek sporządzenia opinii w terminie 30 dni o dnia wpływu wniosku. Obecnie, opinia zawierająca ocenę prawną stanu faktycznego ustalonego w postępowaniu, zgodnie z art. 41 ust. 3 ustawy stanowi załącznik do protokołu. Oznacza to, że opinia jest sporządzana obligatoryjnie dla każdej ze spraw, w której nie dojdzie do polubownego zakończenia sporu, niezależnie od tego, czy jest ona korzystna czy niekorzystna dla wnioskodawcy (tj. klienta podmiotu rynku finansowego). Powoduje to w praktyce, że postępowanie, które *de facto* jest już zakończone, ulega „sztucznemu” wydłużeniu o czas niezbędny na sporządzenie opinii.

Zgodnie bowiem z art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823), której przepisy stosuje się w sprawach nieuregulowanych w Rozdziale 4 ustawy, datą zakończenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich jest dzień sporządzenia protokołu z przebiegu tego postępowania. Zmieniana ustawa nie reguluje w sposób odmienny daty zakończenia postępowania, a stanowi jedynie, że protokół ma być doręczony stronom w terminie 7 dni od daty jego sporządzenia (art. 41 ust.1). Tym samym już samo sporządzenie protokołu jest wystarczające dla zakończenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązania sporu. Jednocześnie jednak uczynienie z opinii, o której mowa w art. 40 ustawy załącznika do protokołu, powoduje, że w praktyce również sporządzenie protokołu, który jest dokumentem dość syntetycznym w treści, musi być skorelowane w czasie ze sporządzeniem

² <https://www.nik.gov.pl/kontrole/P/18/112/KBF/>

opinii, będącej dla odmiany pogłębioną analizą prawną, wielokrotnie skomplikowanego stanu faktycznego.

Nakład pracy i czas dla sporządzenia opinii jest znaczny. Powoduje to, że mimo faktycznego zakończenia wszystkich czynności w postępowaniu nie można go formalnie zakończyć do czasu sporządzenia opinii. W konsekwencji powyższego, raportowany czas prowadzenia postępowania przez Rzecznika jest w istocie dłuższy od rzeczywistego czasu trwania postępowania. Oddzielenie sporządzenia opinii od momentu zakończenia postępowania skutkowałoby więc skróceniem czasu trwania postępowania.

Zgodnie z art. 35a ust. 2 ustawy *„Rzecznik jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.”*. Wskazana wyżej ustawa o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich implementuje do polskiego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 63). Rzecznik Finansowy, prowadząc postępowania pozasądowe na podstawie ww. dyrektywy, jest tak zwanym podmiotem notyfikowanym, uprawnionym – zgodnie z prawem UE - do ich prowadzenia. Obecne regulacje dot. art. 40 ustawy, których konsekwencją jest opisana wyżej praktyka powodująca wydłużenie postępowań, mogą jednak stać na przeszkodzie pełnej realizacji celu ww. dyrektywy 2013/11/UE, która w art. 1 wskazuje, że: *„Celem niniejszej dyrektywy jest - poprzez osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony konsumentów - przyczynianie się do należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki zapewnieniu konsumentom możliwości dobrowolnego składania skarg na działania przedsiębiorców do podmiotów oferujących niezależne, bezstronne, przejrzyste, skuteczne, **szybkie** i uczciwe alternatywne metody rozstrzygania sporów.”* Jednocześnie, obowiązek sporządzania opinii nie został przewidziany w ww. dyrektywie, co może prowadzić do wniosku, że przepis krajowy (niezharmonizowany) może wpływać na skuteczność jej realizacji. Tym samym, przewidziana w projekcie ustawy zmiana pozwoli na wyeliminowanie tego ryzyka, gdyż postępowanie zostanie zakończone protokołem, który opisuje wynik/rezultat postępowania (tj. czy strony doszły do porozumienia, czy też nie). Zgodnie z art. 8 pkt e dyrektywy 2013/11/UE *„Państwa członkowskie zapewniają, by postępowania ADR były skuteczne i spełniały następujące wymogi: (...) wynik postępowania ADR jest udostępniany w terminie 90 dni kalendarzowych od daty otrzymania przez podmiot ADR kompletnej skargi. W przypadku wysoce zawiłych sporów podmiot ADR odpowiedzialny za rozstrzygnięcie może według własnego uznania przedłużyć ten termin 90 dni kalendarzowych. Strony powinny zostać poinformowane o każdym tego typu przedłużeniu oraz o spodziewanym czasie, jaki będzie potrzebny do zakończenia sporu.”* Wobec tego, proponowana zmiana, nie tylko ma korzystny wpływ na funkcjonowanie Rzecznika Finansowego ale poprzez pełniejszą realizację celów dyrektywy 2013/11/UE pozytywnie wpłynie na sytuację stron sporu, które szybciej otrzymają wynik postępowania.

W szczególności proponowana zmiana wpłynie korzystnie na sytuację prawną klienta. Obecne uregulowania ustawy powodują, że mimo zakończenia faktycznych czynności pojednawczych, klient zmuszony jest oczekiwać na sporządzenie opinii przez Rzecznika Finansowego. Nie

odbiera mu to co prawda prawa do podejmowania dalszych, niezależnych od postępowania kroków prawnych, ale należy przyjąć, iż w przeważającej części spraw, klient będzie oczekiwał wydania protokołu z postępowania choćby po to, aby zaakcentować np. w postępowaniu sądowym, że dążył do polubownego rozwiązania sporu (może to mieć potencjalny wpływ na jego sytuację procesową). Wydłużanie postępowania, w praktyce poprzez oczekiwanie w każdym przypadku gdy postępowanie nie zakończy się osiągnięciem porozumienia na wydanie opinii, nie tylko nie jest korzystne dla klienta ale również może wydłużyć czas, w którym klient mógłby podjąć kroki mające na celu dochodzeni swoich roszczeń na drodze postępowania sądowego.

Podkreślić także należy, że w wielu przypadkach, gdy postępowanie nie doprowadzi do zawarcia porozumienia, strony nie są zainteresowane pozyskaniem opinii Rzecznika, która ma w istocie dla przyszłego postępowania sądowego jedynie walor dowodu z dokumentu prywatnego. Uczestnik postępowania, który jest jednak zainteresowany uzyskaniem opinii zachowa prawo do złożenia stosownego wniosku i jej otrzymania. Zwrócić uwagę należy również na to, że w toku prowadzonych czynności pojednawczych Rzecznik Finansowy, co do zasady przedstawia stronom postępowania przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie, a więc już na tym etapie postępowania klient uzyskuje informacje na temat oceny jego sytuacji prawnej przez Rzecznika Finansowego. Ocena ta nie zawsze może być zbieżna z oczekiwaniami klienta, a co za tym idzie, nie w każdym przypadku klient może być zainteresowany wydaniem przez Rzecznika Finansowego opinii w jego sprawie. W toku prowadzonych czynności w postępowaniu, Rzecznik Finansowy umożliwi również stronom wzajemne przedstawienie swoich stanowisk, co też umożliwi stronom podjęcie świadomej decyzji do podjęcia dalszych kroków prawnych w sprawie łączącego ich sporu, bez konieczności każdorazowego wydawania opinii w sprawie.

Pozasądowe metody rozwiązywania sporów odróżniają się od postępowań sądowych i postępowań administracyjnych pozostawieniem stronom postępowania swobody i elastyczności co do podejmowanych przez nich decyzji. W szczególnym postępowaniu pozasądowym jakim jest postępowanie przy Rzeczniku Finansowym, pozostawienie swobody stronom w zakresie wnioskowania przez nich o wydanie opinii oddawać będzie idee alternatywnych metod rozwiązywania sporów i da im poczucie możliwości kształtowania swojej sytuacji w postępowaniu.

Przedstawiona propozycja zmiany art. 40 oraz art. 41 ustawy będzie korzystna dla wszystkich uczestników postępowania (tj. klienta, podmiotu rynku finansowego oraz Rzecznika Finansowego). Postępowania będą kończyły się znacznie szybciej, a opinię otrzyma każdy zainteresowany tym klient. Propozycja ta w konsekwencji zmierza do zwiększenia efektywności i ekonomiki postępowań polubownych przy zachowaniu prawa do uzyskania opinii.

III. Zmiany w przepisach obowiązujących

W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, z późn. zm.) proponuje się doprecyzowanie art. 3a, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do możliwości prowadzenia egzekucji administracyjnej

w zakresie opłat ponoszonych przez podmioty rynku finansowego na rzecz Rzecznika Finansowego.

Zmiana w przepisach ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.) ma charakter wynikowy względem zmian zaprojektowanych w art. 1 projektu ustawy. Fundusz Edukacji Finansowej, który zostanie utworzony na podstawie projektowanych przepisów, będzie korzystał ze zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Tym samym zasadnym jest uchylenie art. 17 ust. 1 pkt 30a tej ustawy, który zwalnia z podatku dochodowego dochody Funduszu Edukacji Finansowej likwidowanego w projekcie.

Dla zachowania przejrzystości zasad dotyczących przekazywania informacji objętych tajemnicą zawodową konieczne jest, by upoważnienie Rzecznika Finansowego do żądania od podmiotów rynku finansowego ujawnienia informacji objętych tajemnicą zawodową wynikało nie tylko z przepisów ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, ale także z odpowiednich przepisów ustaw regulujących działalność poszczególnych podmiotów finansowych. W tym celu dokonano odpowiednich zmian w:

- ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 105, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 621, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1523, z późn. zm.)

Zaproponowane przepisy zostały sformułowane w podobny sposób jak obowiązujące na gruncie ustaw szczegółowych przepisy odnoszące się do przekazywania informacji Rzecznikowi Finansowemu (por. art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. wa ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 149 pkt 12 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).

Zmiany w ustawach przewidziane w **art. 5 oraz art. 8-16 projektu** są zmianami wynikowymi związanymi ze zmianą tytułu ustawy. Zmiana art. 32 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (dalej: ustawa o finansowaniu społecznościowym) przewidziana w **art. 17 projektu** jest konsekwencją dodania w ustawie pkt 13 w art. 20 ust. 1 dotyczącego obowiązku ponoszenia przez dostawców usług finansowania społecznościowego opłat na rzecz Rzecznika Finansowego w odniesieniu do przychodów wykazywanych ze świadczenia usług finansowania społecznościowego. Celem uspoźnienia przepisów należy w tym zakresie wprowadzić analogiczną zmianę także w ustawie o finansowaniu społecznościowym. Obecnie opłata na pokrycie kosztów nadzoru wnoszona na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 32 ww. ustawy o finansowaniu społecznościowym, jest ustalana na podstawie przychodów ogółem. Jest to rozwiązanie adekwatne względem dostawców usług finansowania społecznościowego, którzy nie uzyskują przychodów z innych tytułów, może natomiast budzić wątpliwości w odniesieniu do tych dostawców, których przychody pochodzą także z innych

rodzajów działalności i mogą dominować nad przychodami z tytułu świadczenia usług finansowania społecznościowego. Może to prowadzić do zniekształcenia podstawy przyjmowanej dla ustalenia opłaty rocznej – byłaby ona w takim przypadku nieadekwatna względem rozmiaru działalności objętej nadzorem. Proponowana zmiana w art. 32 ust. 1 przewiduje zatem, że opłata na pokrycie kosztów nadzoru będzie ustalana na podstawie średniej wartości przychodów z tytułu świadczenia usług finansowania społecznościowego w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który opłata jest należna.

Na potrzeby weryfikacji prawidłowości samoobliczenia przez dostawców usług finansowania społecznościowego opłaty na pokrycie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura oraz opłaty na pokrycie kosztów nadzoru w ustawie o finansowaniu społecznościowym dodano art. 32 ust. 1a, który przewiduje obowiązek wykazywania przychodu z tytułu świadczonych usług finansowania społecznościowego w rocznym sprawozdaniu finansowym w ramach informacji dodatkowej, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Jest to uzasadnione w związku z art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837, z późn. zm.), zgodnie z którym podstawę obliczenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym ustala się na podstawie danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za poprzedni rok kalendarzowy.

Ponadto, ze względu na wprowadzenie powyższych zmian, w odniesieniu do kosztów nadzoru, niezbędne będzie także wprowadzenie reguły pozwalającej podmiotowi będącemu dostawcą usług finansowania społecznościowego, w przypadku gdy dany podmiot jest jednocześnie obowiązany do wnoszenia innych opłat na pokrycie kosztów nadzoru, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, także ustalanych na podstawie średniej wartości przychodów, pomniejszyć podstawę ustalenia opłaty o wartość przychodów, która stanowiła podstawę ustalenia opłaty na pokrycie kosztów nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego (art. 32 ust. 1b ustawy o finansowaniu społecznościowym).

IV. Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

W **art. 18** przewidziano, że do postępowań cywilnych, o których mowa w art. 26 ustawy o Rzeczniku Finansowym wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie projektowanej ustawy zastosowanie znajdą przepisy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, co w szczególności oznacza, że Rzecznik Finansowy będzie mógł przystępować także do tych postępowań cywilnych, które zostały wszczęte przed dniem wejściem w życie projektowanej ustawy nowelizującej ustawę o Rzeczniku Finansowym.

W **art. 19** uregulowano kwestie ponoszenia kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura, ponoszonych przez podmioty rynku finansowego za rok 2022. Zgodnie z projektowanym przepisem, do ustalania wysokości zaliczek, ich wpłat oraz rozliczenia będą stosowane przepisy dotychczasowe.

W **art. 20** projektu przewidziano, że do rocznego planu finansowego Biura Rzecznika Finansowego na rok 2023 należy stosować przepisy art. 21a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W **art. 21** proponuje się wyraźnie zaznaczyć, że publikacja na stronie internetowej Rzecznika Finansowego informacji o nałożonych karach pieniężnych będzie dotyczyć wyłącznie informacji o karach za te naruszenia ustawy o Rzeczniku Finansowym, które miały miejsce po wejściu w życie projektowanej ustawy nowelizującej. Podanie do publicznej wiadomości informacji o nałożeniu kary pieniężnej na dany podmiot stanowi bowiem rodzaj sankcji. Proponowany przepis przejściowy służy zagwarantowaniu, aby tego rodzaju sankcja miała zastosowanie tylko w tych przypadkach, w których podmiot naruszający przepisy ustawy był świadomy, że naruszeniem tych przepisów może wiązać się z podaniem do publicznej wiadomości informacji o t. nałożonej karze.

Przepisy przejściowe zawarte w **art. 22-29** projektowanej ustawy regulują kwestie związane z likwidacją Funduszu Edukacji Finansowej działającego na podstawie dotychczasowych przepisów i utworzeniem Funduszu Edukacji Finansowej (dalej: FEF), którego podstawą funkcjonowania będą przepisy projektowanego rozdziału 4b zmienianej ustawy. Plan finansowy FEF na rok 2023 sporządzi jego dysponent tj. minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Rzecznik Finansowy złoży, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych sprawozdanie z działalności finansowanej ze środków likwidowanego Funduszu wraz z informacją o wykorzystaniu środków likwidowanego Funduszu za rok 2022.

Środki likwidowanego Funduszu będą stanowiły przychód FEF. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych przewidziano przepis, że przejęte środki będą mogły być wydatkowane przez FEF przed upływem okresu gdy decyzja w sprawach, o których mowa w art. 43c ust. 1 pkt 1-3 ustawy zmienianej w art. 1, stanie się ostateczna lub przed uprawomocnieniem się wyroku sądu w tych sprawach.

Zgodnie z projektem do dnia wejścia w życie ustawy Rzecznik Finansowy będzie zobowiązany do przekazania ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych informacji i dokumentów niezbędnych do dysponowania środkami Funduszu Edukacji Finansowej, w szczególności danych dotyczących rachunków bankowych, na których były gromadzone środki likwidowanego Funduszu, oraz ewidencję księgową operacji związanych z funkcjonowaniem likwidowanego Funduszu, według stanu na dzień przekazania, a także wykazu należności i zobowiązań likwidowanego Funduszu oraz dokumentów z nimi związanych.

Projekt przewiduje niezwłoczne rozwiązanie lokat środków likwidowanego Funduszu oraz przekazanie tych środków do FEF.

Należności i zobowiązania likwidowanego Funduszu staną się odpowiednio należnościami i zobowiązaniami FEF.

W celu zapewnienia skuteczności i ciągłości działania Rady Edukacji Finansowej, w projekcie zawarto regulację **art. 30**, zgodnie z którą członkowie tej Rady pełniący swoje obowiązki w dniu poprzedzającym wejście w życie ustawy, staną się z mocy prawa członkami nowej Rady z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Analogiczny przepis zaproponowano w odniesieniu do osoby pełniącej obecnie funkcję przewodniczącego Rady Edukacji

Finansowej. Wskazano również, że Rada Edukacji Finansowej utworzona na podstawie przepisów dotychczasowych stanie się Radą Edukacji Finansowej w rozumieniu dodawanego rozdziału 4b ustawy zmienianej w art. 1, a uchwały Rady Edukacji Finansowej wydane na podstawie art. 43d ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 zachowają moc.

W przepisie przejściowym (**art. 31**) uregulowano także kwestie rozliczenia wynagrodzenia Rzecznika Finansowego z tytułu obsługi i realizacji zadań finansowanych z likwidowanego Funduszu Edukacji Finansowej za rok 2022.

Z uwagi na fakt, że projektowana ustawa wejdzie w życie w trakcie roku budżetowego, a w projekcie ustawy budżetowej na rok 2023 nie przewidziano środków na ewentualne zwroty z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, zaprojektowano przepis **art. 32**, zgodnie z którym w przypadku konieczności zwrotu środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych w 2022 r. będzie mogła zostać przyznana FEF dotacja celowa z budżetu państwa do wysokości uchylonych lub zmniejszonych kar.

Przepis **art. 33** projektu zakłada utrzymanie w mocy dotychczasowego statutu Biura Rzecznika Finansowego do czasu nadania przez Prezesa Rady Ministrów nowego statutu temu Biuru, jednak przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Przyjęcie takiego rozwiązania zapewni niezakłócone działanie Biura Rzecznika.

Natomiast na podstawie **art. 34** projektu dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 43d ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 zachowają moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43k ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W **art. 35** projektu wskazano, że pierwszy monitoring, o którym mowa w art. 21b ustawy zmienianej w art. 1, zostanie przeprowadzony w 2027 r.

Przepis zawarty w **art. 36** projektu ustawy określa maksymalny limit wydatków budżetowych będący skutkiem ustawy, mechanizm korygujący mogący mieć zastosowanie w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego limitu wydatków, a także organ właściwy w tych sprawach, zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem przepisów mających na celu przekazanie przez Rzecznika Finansowego ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych informacji i dokumentów dotyczących likwidowanego Funduszu Edukacji Finansowej, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Określenie wcześniejszego terminu wejścia w życie ww. przepisów wynika z ich specyfiki. Są to regulacje o charakterze dostosowawczym, ich celem jest wprowadzenie zmian przygotowawczych o charakterze organizacyjno-prawnym, na etapie przed datą wejścia w życie przepisów merytorycznych ustawy, pozwalających na efektywne funkcjonowanie nowej regulacji od dnia jej wejścia w życie.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej

Projekt nie podlega również przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. 2002 r. z poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2022 r. poz. 348), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Patkowski Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Renata Łučko zastępca dyrektora w Departamencie Prawnym tel. 694-38-17, sekretariat.pr@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 07.10.2022 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów UD317</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dynamiczny rozwój rynku finansowego, rozszerzanie katalogu oferowanych usług finansowych oraz coraz większe ich skomplikowanie wskazują na pilną potrzebę wzmocnienia ochrony klientów korzystających z usług oferowanych na tym rynku m.in. poprzez edukację finansową. Liczba skarg dotyczących naruszeń praw konsumentów wpływająca do instytucji odpowiedzialnych za ochronę interesów konsumentów wskazuje na potrzebę zintensyfikowania działalności edukacyjnej i informacyjnej w dziedzinie ochrony interesów klientów podmiotów rynku finansowego.

W celu zwiększenia świadomości finansowej Polaków ustawą z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku¹ utworzono Fundusz Edukacji Finansowej (Fundusz), którego zadaniem jest przeznaczanie środków na finansowanie edukacji finansowej. Kierunki i sposób realizacji zadań Funduszu wyznacza Rada Edukacji Finansowej (Rada). Natomiast obsługę i realizację zadań finansowanych ze środków Funduszu zapewnia Rzecznik Finansowy (Rzecznik).

Z uwagi na zgłaszane przez Rzecznika wątpliwości prawne dotyczące dopuszczalności dokonywania wydatków z Funduszu na realizację ustawowych zadań z zakresu edukacji finansowej, Rada nie mogła podejmować decyzji związanych z dysponowaniem środkami Funduszu. Tym samym obecna konstrukcja regulacji prawnych w zakresie dysponowania środkami Funduszu zawartych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym², zwanej dalej „ustawą”, wymaga zmiany w zakresie określenia podmiotu uprawnionego do dokonywania czynności formalnych i prawnych związanych z Funduszem, a także sposobu dokonywania tych czynności. Powyższe jest niezbędne w celu uruchomienia środków zgromadzonych w Funduszu.

Dotychczasowy model finansowania działalności Rzecznika, polegający na przekazywaniu opłat w postaci kwartalnych zaliczek uniemożliwia oszacowanie przychodów Rzecznika z tego tytułu w skali roku. W konsekwencji utrudnione jest planowanie jego działalności finansowanej z tych właśnie opłat. Z tych względów należy usprawnić system pobierania opłat na finansowanie działalności Rzecznika oraz stworzyć narzędzia do szybkiego reagowania na zmiany.

Wysokość opłat ponoszonych z tytułu kosztów działalności Rzecznika i jego Biura nie gwarantuje efektywnego reagowania na zmiany w otoczeniu rynku finansowego i nie zapewnia ciągłości działań Rzecznika.

Model zarządzania Biurem, w którym nie przewiduje się pełnomocników Rzecznika do realizacji zadań Rzecznika w terenie oraz stanowiska dyrektora generalnego Biura utrudnia realizację zadań i nie zapewnia właściwego poziomu ochrony klientów rynku finansowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt przewiduje utworzenie Funduszu Edukacji Finansowej (FEF) będącego państwowym funduszem celowym, którego zasady działania są określone w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych³ FEF zastąpi obecny Fundusz. Bazując na konstrukcji ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych projektowane przepisy wskazują, że dysponentem FEF będzie minister właściwy do spraw instytucji finansowych, (obecnie ustawa stanowi, że środkami Funduszu dysponuje Rzecznik Finansowy). Zmiany te pozwolą na efektywne wykorzystanie środków FEF na działania z zakresu edukacji finansowej, które przyczynią się do zwiększenia kompetencji finansowych społeczeństwa.

¹ Dz. U. poz. 2243, z późn. zm.

² Dz. U. z 2022 r. poz. 187, z późn. zm.

³ Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.

Przychodami FEF będą wpływy z tytułu:

- 1) kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym⁴, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe⁵ oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych⁶;
- 2) kar pieniężnych, o których mowa w art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów⁷;
- 3) kar pieniężnych, o których mowa w art. 159 ust. 5a, art. 183 ust. 4a i art. 193 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym⁸;
- 4) kar pieniężnych, o których mowa w art. 32 ust. 1-1b ustawy;
- 5) odsetek;
- 6) innych źródeł.

Obecnie przychodami Funduszu są wpływy z kar określonych w pkt 1-3 (art. 43c ust. 1 pkt 1-3 ustawy). Dodatkowo FEF będzie uzyskiwał wpływy z kar nakładanych przez Rzecznika w trybie art. 32 ustawy, które dotychczas stanowiły dochód budżetu państwa. Przychodami FEF będą również odsetki od zgromadzonych środków oraz przychody z innych źródeł (np. darowizny, spadki). Odmienne niż dotychczas FEF, z uwagi na swój status prawny, nie będzie mógł uzyskiwać przychodów z lokowania swoich środków.

Dotychczas środki Funduszu pochodzące z kar wymienionych w art. 43c ust. 1 pkt 1-3 ustawy mogły być wydatkowane jedynie w przypadku, gdy decyzje w tych sprawach stały się ostateczne lub po uprawomocnieniu się wyroku sądu w tych sprawach, co powodowało, że zdecydowana większość środków znajdujących się na stanie Funduszu nie mogła być wydatkowana. W projektowanym stanie prawnym środkami FEF pochodzącymi z tych kar będzie można dysponować bez względu na to, czy decyzje w tych sprawach stały się ostateczne, czy też wyrok sądu w tych sprawach uprawomocnił się. Ponadto FEF, na jego wniosek, będzie mogła być udzielona przez ministra właściwego do spraw budżetu nieoprocentowana pożyczka z budżetu państwa z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w projektowanym art. 43g pkt 1–4.

Środki FEF, analogicznie jak obecnie, będą przeznaczane na zadania związane z edukacją finansową, w tym na:

- 1) opracowywanie i realizację strategii edukacji finansowej;
- 2) organizację kampanii edukacyjnych, informacyjnych lub promocyjnych, mających na celu zwiększenie kompetencji finansowych społeczeństwa;
- 3) opracowywanie i realizację programów edukacyjnych oraz wydawanie publikacji popularyzujących wiedzę w zakresie finansów, rynku finansowego, zagrożeń na nim występujących oraz podmiotów na nim działających;
- 4) opracowywanie dokumentów i tworzenie narzędzi z zakresu edukacji finansowej innych niż wymienione w pkt 1 i 3;
- 5) wspieranie projektów edukacyjnych i promocyjnych z zakresu finansów i rynku finansowego;
- 6) przeprowadzanie badań w zakresie kompetencji finansowych społeczeństwa i edukacji finansowej.

Zadania z zakresu edukacji finansowej będą realizowane przy pomocy Rady Edukacji Finansowej (REF), która zastąpi dotychczasową Radę. Członków REF oraz jej Przewodniczącego będzie powoływał, analogicznie jak obecnie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych. Członkami nowej REF będą, tak jak dotychczas, przedstawiciele ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, Rzecznika, Prezesa UOKiK, Przewodniczącego KNF, Prezesa NBP, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Funduszu Rozwoju S.A. oraz Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. Przewiduje się, że dotychczasowi członkowie Rady oraz jej Przewodniczący staną się członkami nowej REF. Do zadań REF będzie należała realizacja zadań z zakresu edukacji finansowej, w szczególności:

- 1) wyznaczanie kierunków realizacji zadań finansowanych ze środków Funduszu i określanie sposobu ich realizacji;
- 2) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących edukacji finansowej przedstawianych przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 3) opracowywanie opinii i wniosków w sprawach dotyczących edukacji finansowej;

⁴ Dz. U. z 2022 r. poz. 660, z późn. zm.

⁵ Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.

⁶ Dz. U. z 2022 r. poz. 924, z późn. zm.

⁷ Dz. U. z 2021 r. poz. 275.

⁸ Dz. U. z 2022 r. poz. 1302.

- 4) opiniowanie wniosków i dokumentów dotyczące działań, o których mowa w art. 43h pkt 1, opracowanych przez inne podmioty;
- 5) wnioskowanie do dysponenta Funduszu o sfinansowanie lub dofinansowanie realizacji działań, o których mowa w art. 43h pkt 1.

Projektowane zmiany zarówno w zakresie zmiany statusu prawnego funduszu gromadzącego środki na finansowanie edukacji finansowej jak i dysponenta tego funduszu pozwolą na skuteczne inicjowanie, organizowanie oraz wspieranie (np. poprzez dofinansowanie) działalności edukacyjnej i informacyjnej w dziedzinie finansów oraz ochrony interesów klientów rynku finansowego, a także na efektywne wydatkowanie środków przeznaczonych na te cele.

Projekt zakłada również wprowadzenie rozwiązań:

- 1) zapewniających ciągłość finansowania działalności Rzecznika Finansowego i usprawnienie gospodarowania środkami finansowymi pozostającymi w jego dyspozycji poprzez:
 - a) podniesienie do rangi ustawowej przepisów regulujących opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura,
 - b) wprowadzenie rocznych deklaracji w zakresie ww. opłat (obecnie kwartalne),
 - c) podniesienie wysokości tych opłat,
 - d) uelastycznienie sposobu wprowadzania zmian planu finansowego Rzecznika,
 - e) umożliwienie tworzenia funduszy własnych, tj. funduszu podstawowego i rezerwowego,
 - f) zmianę regulacji w zakresie kar pieniężnych nakładanych przez Rzecznika m. in. podniesienie do 1 mln zł potencjalnej wysokości kar nakładanych na podmiot rynku finansowego, który narusza obowiązki nałożone w art. 4, art. 6-10, art. 30 i art. 31 zmienianej ustawy;
- 2) usprawniających działanie Biura Rzecznika poprzez:
 - a) umożliwienie ustanawiania pełnomocników terenowych Rzecznika,
 - b) utworzenie stanowiska dyrektora generalnego Biura Rzecznika.

Wprowadzenie proponowanych zmian ułatwi planowanie działań Rzecznika z wyprzedzeniem i także umożliwi lepsze wykorzystanie zasobów, którymi dysponuje Rzecznik. Składanie jednej rocznej deklaracji przez podmioty rynku finansowego pozwoli Rzecznikowi na ustalenie faktycznych przychodów już w I kwartale roku, a nie tak jak dotychczas dopiero po III kwartale, co umożliwi szybsze reagowanie na zmiany i dokonanie odpowiednich zmian w planie finansowym ze znacznym wyprzedzeniem. Cykliczne ujawnianie nieprawidłowości na rynku finansowym o masowej skali, istotnie wpływa na liczbę spraw kierowanych do Rzecznika. Tych okoliczności nie można przewidzieć na etapie konstruowania planu finansowego na określony rok budżetowy, a generują one koszty po stronie Rzecznika, które musi on ponieść na realizację zadań ustawowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na charakter projektowanych rozwiązań, odstąpiono od prowadzenia analiz prawnoporównawczych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw instytucji finansowych	1		<ul style="list-style-type: none"> - wykonywanie zadań dysponenta FEF, - powoływanie członków REF, - wyznaczanie przewodniczącego REF.
Rada Edukacji Finansowej	12 osób	Projektowane regulacje	Realizacja zadań opisanych w pkt 2 OSR.
Rzecznik Finansowy	1		Redukcja obowiązków związanych z obsługą i realizacją zadań w zakresie edukacji finansowej oraz dysponowaniem środkami Funduszu.
Obywatele, w tym przedsiębiorcy	-	-	Podniesienie kompetencji finansowych społeczeństwa.

Krajowe zakłady ubezpieczeń	56	dane na 10.05.2022 aktywne podmioty zarejestrowane w sys- temie RF	Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości iloczynu 0,02875% i wysokości składki przypisanej brutto zebranej w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który składka jest należna.
Zagraniczne zakłady ubezpieczeń	134		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości iloczynu 0,03125% i wysokości składki przypisanej brutto zebranej w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który składka jest należna.
Powszechne Towarzystwa emerytalne	10		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn wartości aktywów otwartego funduszu emerytalnego, zarządzanego przez to powszechne towarzystwo emerytalne, według stanu na koniec roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,00013%.
Krajowe instytucje płatnicze oraz krajowe instytucje pieniądza elektronicznego	351		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn posiadanych funduszy własnych, według stanu na koniec roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,125%.
Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku	3		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn średniej wartości przychodów ogółem w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,025%.
Małe instytucje płatnicze	22		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn wartości wykonanych transakcji płatniczych w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,00075%.
Banki	532		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponosze-

			nie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn wartości średniorocznej sumy aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,00138%.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	21		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn wartości średniorocznej sumy aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok i stawki 0,00138%.
Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych	54		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości iloczynu sumy wartości aktywów funduszy inwestycyjnych, aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zarządzanych przez to towarzystwo, wyliczanej według stanu na koniec roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,00013%.
Zarządzający ASI	101		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości iloczynu sumy wartości aktywów alternatywnych spółek inwestycyjnych zarządzanych przez tego zarządzającego ASI, wyliczanej według stanu na koniec roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,00013%.
Firmy inwestycyjne	41		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn średniej wartości przychodów w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,025%.
Instytucje pożyczkowe	186		Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn wartości średniorocznej sumy aktywów za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który składka jest należna, i stawki 0,025%.

Biura usług płatniczych	1413	Rezygnacja z ustalania wpłat na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura przez biura usług płatniczych.
Dostawcy usług finansowania społecznego	16	Składanie rocznej deklaracji dotyczącej wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura oraz ponoszenie tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn średniej wartości przychodów z tytułu finansowania społecznego w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,025%.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt dwukrotnie był przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania. Pierwsze konsultacje miały miejsce w lutym 2022 r. z 21 – dniowym terminem na zgłaszanie uwag. Projekt został udostępniony w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, a także przekazany do konsultacji i opiniowania Rzecznikowi Finansowemu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, Prezesowi Narodowego Banku Polskiego, Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Polskiemu Funduszowi Rozwoju SA, Giełdzie Papierów Wartościowych, Radzie Edukacji Finansowej i Prokuraturii Generalnej RP.

W toku konsultacji publicznych i opiniowania Rzecznik zgłosił szereg propozycji wykraczających poza pierwotny zakres przedmiotowy projektu ustawy. Uwzględnienie postulatów Rzecznika skutkowało koniecznością skierowania projektu do ponownych konsultacji publicznych i opiniowania. Projekt został skierowany do nich w czerwcu 2022 r. z 8 – dniowym terminem zgłaszania uwag.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego⁹. Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	549,8735
budżet państwa	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-1,1
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie):													
Rzecznik Finansowy	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,1265
Rzecznik Finansowy (wzrost przychodów w związku ze zmianą modelu finansowania)	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	220
Fundusz Edukacji Finansowej	30,1	30,1	30,1	30,1	30,1	30,1	30,1	30,1	30,1	30,1	30,1	30,1	331,1
Wydatki ogółem	29,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	29,9885	29,9885	29,9885	29,9885	29,9885	29,9885	429,8735
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie):													
Fundusz Edukacji Finansowej:	29,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	49,9885	29,9885	29,9885	29,9885	29,9885	29,9885	29,9885	429,8735
-edukacja finansowa	30	50	50	50	50	50	30	30	30	30	30	30	430

⁹ Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.

-wynagrodzenie Rzecznika Finansowego	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,0115	-0,1265
Saldo ogółem	20	0	0	0	0	0	20	20	20	20	20	120
budżet państwa	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1	-1,1
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie):												
Rzecznik Finansowy	19,988 5	19,9885	19,988 5	19,988 5	19,988 5	19,9885	19,9885	19,988 5	19,988 5	19,988 5	19,988 5	219,8735
Fundusz Edukacji Finansowej	0,1115	-19,8885	-19,8885	-19,8885	-19,8885	-19,8885	0,1115	0,1115	0,1115	0,1115	0,1115	-98,7735

Źródła finansowania	<p>Wydatki FEF na zadania związane z edukacją finansową finansowane będą realizowane z przychodów uzyskiwanych przez ten Fundusz. W latach 2023-2027 wydatki te będą również finansowane ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu w ubiegłych latach (105 mln zł – patrz akapit 2 w wierszu „Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i...”).</p> <p>Zwiększenie przychodów Rzecznika będzie finansowane z opłat ponoszonych przez podmioty rynku finansowego, zatem pozostanie bez wpływu na jednostki sektora finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Przychodami FEF będą tak jak dotychczas wpływy z kar, o których mowa w art. 43c ust. 1 pkt 1-3 ustawy. Dodatkowo FEF będzie uzyskiwał wpływy z kar nakładanych przez Rzecznika w trybie art. 32 ustawy, które dotychczas stanowiły dochód budżetu państwa. Rzecznik w 2019 r. nałożył kary w wysokości 175 tys. zł., w 2020 r. – 30 tys. zł, co daje łącznie 205 tys. zł¹⁰. Na podstawie tych danych można oszacować, że średnia wysokość dochodów budżetu państwa z tytułu tych kar wynosiła około 100 tys. zł. rocznie. Zatem można założyć, że wprowadzenie zmian w zakresie katalogu przychodów FEF wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa o około 100 tys. zł rocznie. O tę kwotę w konsekwencji wzrosną roczne przychody FEF.</p> <p>Przychodami FEF będą mogły być również odsetki od zgromadzonych środków oraz przychody z innych źródeł (np. darowizny, spadki). Odmienne niż dotychczas FEF, z uwagi na swój status prawny, nie będzie mógł uzyskiwać przychodów z lokowania swoich środków. Na podstawie projektowanych przepisów FEF przejmie środki likwidowanego Funduszu. Nie jest możliwe dokładne oszacowanie wysokości środków FEF na dzień wejścia w życie ustawy, gdyż są one uzależnione od wysokości wpływów z kar pieniężnych stanowiących przychód Funduszu nakładanych przez inne organy na instytucje finansowe, które wpłyną do Funduszu w trakcie prac legislacyjnych nad projektem ustawy, jak również od ewentualnej konieczności zwrotu środków z kar już wpłaconych, które w tym okresie, w toku postępowań administracyjnych lub sądowych mogą zostać uchylone lub zmniejszone, czego konsekwencją będzie obowiązek ich zwrotu ze środków Funduszu. Wysokość środków pozostających w Funduszu wynosi ok. 105 mln zł¹¹. Jednocześnie z uwagi na charakter wpływów do FEF nie jest możliwe dokładne oszacowanie prognozowanych przychodów. Przyjmuje się jednak, że roczne przychody Funduszu co do zasady nie ulegną znacznej zmianie tj. będą wynosiły podobnie jak obecnie około 30 mln zł rocznie. Wyjątkiem jest zwiększenie dochodów wynikające z uzyskiwania przez Fundusz przychodów z kar nakładanych przez Rzecznika w trybie art. 32 ustawy (patrz akapit powyżej).</p> <p>Z uwagi na precyzyjne określenie w projekcie charakteru prawnego FEF środki znajdujące się w nim będą wydatkowane na cele określone w projekcie i zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.</p> <p>Dotychczas środki Funduszu pochodzące z kar wymienionych w art. 43c ust. 1 pkt 1-3 ustawy mogły być wydatkowane jedynie w przypadku, gdy decyzje w tych sprawach stały się ostateczne lub po uprawomocnieniu się wyroku sądu w tych sprawach, co powodowało, że zdecydowana</p>

¹⁰ Na podstawie Sprawozdań Rzecznika Finansowego w latach 2018-2020 - <https://rf.gov.pl/o-nas/sprawozdania/>

¹¹ Na podstawie „Informacji o stanie środków na rachunku Funduszu Edukacji Finansowej na dzień 13.09.2021 r.” uzyskanych z Rady Edukacji Finansowej.

większość (aktualnie ok. 98%) środków znajdujących się na stanie Funduszu nie mogła być wydatkowana. Natomiast środkami FEF pochodzącymi z tych kar będzie można dysponować bez konieczności spełnienia ww. warunku, gdyż w przypadku konieczności zwrotu zmniejszonych albo uchylonych ww. kar pieniężnych na rachunek FEF będą mogły być przekazane środki z budżetu państwa w postaci pożyczki. Nie jest jednak możliwe oszacowanie wysokości takiej wpłaty, z uwagi na fakt, że dotychczas z Funduszu nie były dokonywane żadne zwroty. W 2022 r. Funduszowi Edukacji Finansowej może zostać udzielona przez ministra właściwego do spraw budżetu dotacja celowa z budżetu państwa z przeznaczeniem na zwrot w tym roku środków finansowych z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych. Powierzenie Ministerstwu Finansów (MF) obsługi FEF pozostanie bez wpływu na budżet państwa, ponieważ zadanie to zostanie zrealizowane w ramach limitu wydatków części 19 budżetu państwa bez konieczności jego zwiększenia. W związku z tymi zadaniami MF nie planuje utworzenia nowej komórki organizacyjnej ani nie zamierza zwiększać limitu zatrudnienia. Zadania związane z obsługą FEF będą realizowały już istniejące komórki organizacyjne MF.

Nastąpi zmniejszenie obowiązków Rzecznika wynikających z ustawy – nie będzie on już obsługiwał Funduszu ani realizował zadań finansowanych ze środków tego Funduszu, w związku z czym nie będzie pobierał wynagrodzenia przewidzianego w art. 43c ust. 7 ustawy. Wynagrodzenie Rzecznika, o którym mowa w ww. przepisie, wyniosło od 2019 r. do listopada 2021 r. – **32 212,78 zł**¹². Na podstawie tych danych można oszacować, że w ujęciu rocznym Rzecznik otrzymywał wynagrodzenie z tytułu obsługi Funduszu wynoszące średnio **11,5 tys. zł**. W konsekwencji o tę kwotę zmniejszone zostaną jego dochody w związku z likwidacją jego zadań związanych z obsługą Funduszu. Biorąc pod uwagę, że wynagrodzenie Rzecznika było pobierane bezpośrednio ze środków Funduszu, należy założyć, że wydatki FEF będą niższe o kwotę dotychczasowego wynagrodzenia Rzecznika, tj. szacunkowo o **11,5 tys. zł** rocznie.

Zakłada się, że wydatki FEF na realizację zadań związanych z edukacją finansową będą wynosiły ok. 30 mln zł rocznie, czyli będą odpowiadały poziomowi rocznych przychodów tego Funduszu (patrz akapit drugi). Jednocześnie zakłada się, że począwszy od pierwszego roku obowiązywania ustawy na realizację zadań związanych z edukacją finansową FEF będzie wydatkował również środki, które zostały uprzednio zgromadzone na rachunku Funduszu. Kwoty te będą przez 5 kolejnych lat zwiększać wydatki FEF o kwotę 20 mln zł rocznie. Zatem w latach 2023-2027 FEF będzie wydatkował na edukację finansową kwotę w wysokości ok. 50 mln zł rocznie.

Lata 2023-2027 to okres wdrażania obecnie opracowywanej Krajowej Strategii Edukacji Finansowej. Zwiększone wydatki zaplanowane na te lata zostaną więc wydatkowane na działania określone w tym dokumencie, takie jak:

- realizacja projektów edukacyjnych zgodnych z rekomendacjami strategii dotyczącymi obszarów tematycznych i grup docelowych,
- stworzenie portalu poświęconego edukacji finansowej zawierającego porady i narzędzia ułatwiające zarządzaniem budżetem osobistym (rodzinnym) oraz bezpieczne i odpowiedzialne korzystanie z usług rynku finansowego,
- przeprowadzanie badań ewaluacyjnych strategii - badania postępów w podnoszeniu kompetencji finansowych społeczeństwa.

Planowana zmiana modelu finansowania działalności Rzecznika polegająca na ustaleniu stałych opłat wnoszonych przez podmioty rynku finansowego na finansowanie jego działalności nie wpłynie na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych. Szacuje się, że rezygnacja z zaliczek oraz ustalenie opłat na wskazanym poziomie spowoduje, że przychody Rzecznika zwiększą się o około 20 mln zł. Natomiast rezygnacja z rozliczania wnoszonych opłat do poziomu poniesionych kosztów pozwoli na większą elastycz-

¹² Na podstawie „Informacji o stanie środków na rachunku Funduszu Edukacji Finansowej na dzień 24.11.2021 r.” uzyskanych z Rady Edukacji Finansowej.

	<p>ność działalności Rzecznika. Należy zaznaczyć, że zwiększenie przychodów nie jest jednoznaczne z takim samym wzrostem kosztów Rzecznika. Zmiana modelu finansowania pozwoli również na efektywniejsze planowanie i reagowanie na zmiany w otoczeniu.</p> <p>W przypadku dostawców usług finansowania społecznościowego przyjęto tę samą wysokość opłaty, jak w przypadku firm inwestycyjnych. Ma to związek z zasadniczo podobnym obszarem działalności obu tych rodzajów podmiotów oraz faktem, że przepisy ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościom dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom¹³ są w dużej mierze wzorowane na przepisach regulujących działalność firm inwestycyjnych.</p> <p>Ponadto zmiana ustawy przewiduje rezygnację z ustalania opłat przez biura usług płatniczych, w przypadku których należne składki są istotnie niższe od kosztów ich dochodzenia, na co wskazuje od kilku lat Najwyższa Izba Kontroli. Przy obecnej liczbie takich podmiotów, tj. 1413 rezygnacja z opłat spowoduje niewielki spadek przychodów Rzecznika.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie ustawy będzie miało korzystny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość dzięki podejmowanym i realizowanym działaniom edukacyjnym zwiększającym kompetencje finansowe przedsiębiorców, w szczególności poprzez korzystanie z programów edukacyjnych oraz publikacji popularyzujących wiedzę w zakresie finansów, funkcjonowania rynku finansowego, zagrożeń na nim występujących oraz podmiotów na nim działających.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Podniesienie wysokości opłat na finansowanie Rzecznika i jego Biura spowoduje zwiększenie obciążeń finansowych podmiotów rynku finansowego łącznie o około 20 mln zł.						

¹³ Dz. U. poz. 1488.

	<p>W oparciu o liczbę deklaracji dotyczących opłaty na utrzymanie Rzecznika i jego Biura w 2022 r. oraz wysokość opłat należnych za ten rok Rzecznik oszacował, że w związku z podniesieniem wysokości opłaty oraz zmianą sposobu jej naliczania podmioty rynku finansowego poniosą rocznie dodatkowe obciążenia w wysokości:</p> <ul style="list-style-type: none"> – banki komercyjne – 10 314,7 tys. zł (wzrost o średnio 355,7 tys. zł dla jednego banku), – banki spółdzielcze – 911,7 tys. zł (wzrost o średnio 1,8 tys. zł dla jednego banku), – firmy inwestycyjne – 129,9 tys. zł (wzrost o średnio 3,2 tys. zł dla jednej firmy), – instytucje pożyczkowe – 390,1 tys. zł (wzrost o średnio 2,1 tys. zł dla jednej instytucji), – krajowe instytucje płatnicze lub krajowe instytucje pieniądza elektronicznego – 314,6 tys. zł (wzrost o średnio 9 tys. zł dla jednej instytucji), – powszechne towarzystwa emerytalne – 81,6 tys. zł (wzrost o średnio 8,2 tys. zł dla jednego towarzystwa), – SKOKi – 50 tys. zł (wzrost o średnio 2,4 tys. zł dla jednej SKOK), – towarzystwa funduszy inwestycyjnych – 170,8 tys. zł (wzrost o średnio 3,2 tys. zł dla jednego towarzystwa), – zarządzający ASI – 1,9 tys. zł (bardzo nieznaczny wzrost dla jednego podmiotu), – krajowe zakłady ubezpieczeń – 7 459,7 tys. zł (wzrost o średnio 133,2 tys. zł dla jednego zakładu), – zagraniczne zakłady ubezpieczeń – 633,1 tys. zł (wzrost o średnio 4,7 tys. zł dla jednego zakładu), – dostawcy usługi dostępu do informacji o rachunku – 0,2 tys. zł (wzrost o średnio 0,1 tys. zł dla jednego dostawcy), – małe instytucje płatnicze – 3,7 tys. zł (wzrost o średnio 0,2 tys. zł dla jednej instytucji). <p>Nie ma możliwości skalkulowania wpływu projektowanych regulacji na dostawców usług finansowania społecznościowego. Podmioty te zostały objęte obowiązkiem ponoszenia opłat na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura kilka miesięcy temu, zatem nie ma możliwości oszacowania wysokości opłat jakie będą ponosić.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: w związku z przejściem przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych dotychczasowych zadań Rzecznika związanych z zapewnieniem obsługi i realizacji zadań finansowanych ze środków Funduszu oraz obsługi Rady, po stronie Rzecznika nastąpi zmniejszenie obciążeń regulacyjnych, a po stronie ministra odpowiednio ich zwiększenie.

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się wejście w życie projektowanej ustawy z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem przepisów mających na celu przekazanie przez Rzecznika ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych informacji i dokumentów dotyczących likwidowanego Funduszu Edukacji Finansowej, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja projektu zostanie przeprowadzona po upływie 3 i 5 lat obowiązywania zmienionych regulacji. Działalność FEF będzie oceniana stopniem realizacji zaplanowanych działań na dany rok. Przykładowym miernikiem jest liczba zrealizowanych projektów/działań. Również poszczególne zadania realizowane ze środków FEF będą podlegały ewaluacji. Mierniki będą dobierane w zależności od realizowanego zadania. Przykładowo, projekty edukacyjne zazwyczaj są oceniane za pomocą mierników subiektywnej i/lub obiektywnej oceny ich efektywności edukacyjnej.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy
o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku
Finansowym oraz niektórych innych ustaw (UD 317)**

1) Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, w dniu 1 lutego 2022 r. został skierowany do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania. Na podstawie przedstawionych uwag i propozycji przyjętych w toku uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych dokonano zmian w tekście projektu ustawy.

Nowa wersja projektu z uwagi na liczne zmiany została skierowana 14 czerwca 2022 r. ponownie do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania.

Uwagi do projektu ustawy w ramach konsultacji publicznych i opiniowania zgłosiły następujące organy i podmioty:

- 1) Izba Domów Maklerskich,
- 2) Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych,
- 3) Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami,
- 4) Komisja Nadzoru Finansowego,
- 5) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,
- 6) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych,
- 7) Narodowy Bank Polski,
- 8) Polska Izba Ubezpieczeń,
- 9) Rzecznik Finansowy,
- 10) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- 11) Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych,
- 12) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 13) Związek Banków Polskich

Uwagi zostały załączone w tabeli I i II do niniejszego raportu.

Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i częściowo zostały uwzględnione przy konstruowaniu nowej wersji projektu ustawy.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu ustawy z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymagał uzgodnienia i nie był uzgadniany z organami oraz instytucjami Unii Europejskiej.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informacja o ich braku.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy.

Tabela I

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania I
projektu ustawy o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym
oraz niektórych innych ustaw (UD317)

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot, który przedstawił stanowisko/ opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Art. 2	Rzecznik Finansowy	<p>W art. 2 pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) będącego osobą fizyczną ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia, spadkobiercę posiadającego interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności lub spełnieniu świadczenia z umowy ubezpieczenia.”.</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu z jednej strony włączenie do kręgu klientów osób, które nie mieszczą się ściśle w obecnej definicji, ale wymagają ochrony np. spadkobiercy kredytobiorcy ubezpieczonego w ramach bancassurance (ubezpieczenie kredytu) w sytuacji, gdy uposażony bank nie jest zainteresowany w dochodzeniu roszczeń od ubezpieczyciela i domaga się spłaty długu bezpośrednio od spadkobierców. Dodatkowo, uwzględnienie spadkobiercy w definicji klienta podmiotu rynku finansowego spowoduje, że będzie on mógł korzystać z procedury reklamacyjnej przewidzianej w ustawie o RF.</p>	Uwaga uwzględniona

2. 1 .	Art. 5	Kasa Krajowa SKOK	<p>Proszę o rozważenie możliwości uzupełnienia zakresu procedowanego projektu o zmianę art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (dalej: Ustawa).</p> <p>Zgodnie z obowiązującym przepisem art. 5 <i>po złożeniu przez klienta reklamacji, (...), podmiot rynku finansowego rozpatruje reklamację i udziela klientowi odpowiedzi na piśmie (ust. 1); odpowiedź (...) podmiot rynku finansowego może dostarczyć pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek klienta (podk. Kasy Krajowej).</i></p> <p>Mając na względzie postępującą cyfryzację, rozwój zdalnych kanałów komunikacji, jak i sukcesywne poszerzanie - w drodze wprowadzania odpowiednich zmian legislacyjnych - zakresu spraw, które mogą być realizowane drogą elektroniczną, pozostawienie przepisu art. 5 w obecnym brzmieniu wydaje się nadmiarowe.</p> <p>W związku z powyższym Kasa Krajowa poddaje pod rozwagę uzupełnienie projektu ustawy poprzez dodanie zmiany art. 5 ust. 2 Ustawy, zgodnie z którą w przypadku gdy reklamacja została złożona w postaci elektronicznej, podmiot rynku finansowego może udzielić odpowiedzi na reklamację tą samą drogą, bez potrzeby składania w tym przedmiocie wniosku przez klienta. Realizacja przedstawionego postulatu mogłaby nastąpić poprzez przyjęcie poniższej propozycji legislacyjnej:</p> <p>W art. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:</p> <p>1a) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„2. Na wniosek klienta lub w przypadku reklamacji złożonej w formie, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3, podmiot rynku finansowego może dostarczyć odpowiedź pocztą elektroniczną.”</i></p> <p>W ocenie Kasy Krajowej powyższa propozycja wpisuje się w aktywnie wspieraną działaniami Państwa postępującą cyfryzację.</p>	Uwaga niezasadna w związku z uwzględnieniem uwagi RF.
--------	--------	-------------------	--	---

			przyczyniając się tym samym do usprawnienia procesu udzielania odpowiedzi na reklamację przez podmioty rynku finansowego, co znacznie skróciłoby czas oczekiwania klientów na taką odpowiedź.	
3.	Art. 18	Rzecznik Finansowy	<p>art. 18 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 18. 1. Rzecznik wykonuje swoje zadania przy pomocy podległego mu Biura Rzecznika.</p> <p>2. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Rzecznika, nadaje w drodze zarządzenia, statut, w którym określa organizację Biura Rzecznika, mając na względzie sprawne wykonywanie zadań przez Biuro Rzecznika oraz możliwość tworzenia oddziałów zamiejscowych Biura Rzecznika.”.</p> <p>Projektowana zmiana w zakresie możliwości tworzenia oddziałów zamiejscowych Biura Rzecznika przyczyni się do zwiększenia dostępności korzystania z ochrony Rzecznika Finansowego w szczególności w mniejszych ośrodkach wśród osób, które mogą mieć trudności w korzystaniu ze zdalnych kanałów komunikacji.</p> <p>Proponowane zmiany umożliwią dostosowanie działalności Rzecznika w razie powstania konieczności pomocy związanej z bezpośrednim kontaktem z klientem (np. bezpośrednio poradnictwo, organizowanie posiedzeń mediacyjnych na szerszą skalę).</p> <p>W takich przypadkach możliwość tworzenia oddziałów przyczyniałaby się do większej dostępności biura dla klientów spoza stolicy.</p>	Uwaga uwzględniona
4.	Art. 19	Rzecznik Finansowy	<p>W art. 19 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p>„4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powołuje i odwołuje dyrektora generalnego Biura Rzecznika na jego wniosek.</p> <p>5. Do dyrektora generalnego Biura Rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy art. 13 pkt 2-5 oraz art. 23.”.</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>Propozycja utworzenia stanowiska dyrektora generalnego w Biurze Rzecznika Finansowego ma na celu usprawnienie działalności Biura.</p> <p>Do dyrektora generalnego zastosowanie będą miały przepisy dotyczące Rzecznika oraz Zastępców Rzecznika.</p>	
5.	Art. 20 ust. 1 pkt 4	Rzecznik Finansowy	<p>Uchyła się art. 20 ust. 1 pkt 4</p> <p>Zwolnienie biur usług płatniczych z obowiązku finansowania Biura Rzecznika z uwagi na niski udział wpłat tych podmiotów w finansowanie RF i jego Biura oraz dużą pracochłonność związaną z rozliczaniem finansowania przez te podmioty.</p>	Uwaga uwzględniona
6.	Art. 21	Rzecznik Finansowy	<p>W art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 - 4 w brzmieniu:</p> <p>„2. W przypadku gdy zrealizowano przychody wyższe od prognozowanych w trakcie roku budżetowego w rocznym planie finansowym mogą być dokonywane przez Rzecznika zmiany wysokości przychodów i kosztów.</p> <p>3. W trakcie roku budżetowego w rocznym planie finansowym mogą być dokonywane przez Rzecznika zmiany pomiędzy poszczególnymi pozycjami kosztów.</p> <p>4. Rzecznik niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zmianach w rocznym planie finansowym dokonanych w trakcie roku budżetowego, zgodnie z ust. 2 i ust. 3.”.</p> <p>Proponowane przepisy pozwolą na zmianę planu finansowego Biura RF w przypadku gdy zrealizowane zostaną przychody wyższe od prognozowanych, jak również regulują stosowaną już obecnie praktykę dokonywania zmian pomiędzy poszczególnymi pozycjami kosztów.</p> <p>Dodatkowo w art. 21a została przewidziana możliwość realizacji zadań w zakresie inicjowania i organizowania działalności edukacyjnej i informacyjnej w dziedzinie ochrony interesów</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>klientów podmiotów rynku finansowego – przez fundację utworzoną przez Rzecznika.</p> <p>W ramach dodatkowych przepisów regulujących kwestie finansowe przewidziano również art. 21b zawierający upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia, które określi szczegółowe zasady gospodarki finansowej, uwzględniając zapewnienie skutecznej realizacji zadań. W akcie wykonawczym powinny znaleźć się przepisy, które umożliwią wydatkowanie środków niewykorzystanych w danym roku budżetowym w latach kolejnych, co pozwoli na stabilne finansowanie ewentualnego nagłego zwiększenia zadań RF.</p> <p>Należy zauważyć, że obecnie niemożliwe jest sfinansowanie wydatków, których nie można było przewidzieć na etapie przygotowywania planu finansowego Biura RF w trakcie prac nad projektem ustawy budżetowej na dany rok.</p> <p>W związku z powyższym niezwykle istotne jest dokonanie zmiany zasad finansowania RF i jego Biura tak, aby umożliwić tworzenie w planie finansowym rezerwy na nieprzewidziane wydatki.</p>	
7.	Art. 26	Rzecznik Finansowy	<p>Art. 26 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 26. 1. Rzecznik może żądać wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych na rzecz klientów podmiotów rynku finansowego, jak również wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. Do Rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze.</p> <p>2. Rzecznik może wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu sądowo-administracyjnym, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. W takim przypadku przysługują mu prawa strony.”</p>	Uwaga uwzględniona

			Zmiana proponowana w art. 26 umożliwi skuteczne i pełne wykonywanie przez Rzecznika kompetencji procesowych. Należy zauważyć, że naruszenia jakie są powodem spraw sądowych nie zawsze dotyczą nieuczciwych praktyk rynkowych, a wsparcie klienta jest w tych sprawach uzasadnione. Dodatkowo nieuczciwe praktyki odnoszą się tylko do konsumentów, co eliminuje z zakresu wsparcia RF tych jego klientów, którzy konsumentami nie są (np. poszkodowani dochodzący roszczeń z umowy ubezpieczenia OC). Istotne jest również, że klient nie zawsze występuje po stronie powodowej.	
8.	Art. 29	Rzecznik Finansowy	uchyla się art. 29. Art. 479(36) k.p.c., odnoszący się do spraw o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, utracił moc z dniem 17.04.2016 r.; propozycja ma charakter porządkujący.	Uwaga uwzględniona
9.	Art. 31	Rzecznik Finansowy	Art. 31 otrzymuje brzmienie: „Art. 31. Podmiot rynku finansowego lub podmiot wskazany w art. 25 ust. 1 pkt 1, który otrzymał wniosek Rzecznika w sprawach objętych zakresem jego działalności, jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, poinformować Rzecznika o podjętych działaniach lub zajętych stanowisku oraz przekazać żądane dokumenty lub informacje, w tym także informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913) oraz inne informacje podlegające ochronie na podstawie odrębnych przepisów.” Praktyka funkcjonowania Rzecznika pokazuje, że konieczne jest doprecyzowanie obowiązków wynikających z art. 31 ustawy o Rzeczniku Finansowym poprzez ujęcie ich w sposób możliwie szeroki. Przekazywanie informacji konieczne jest do zapewnienia skutecznej ochrony klientów podmiotów rynku finansowego.	Uwaga uwzględniona.

10.	Art. 32	Rzecznik Finansowy	<p>W art. 32:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na podmiot rynku finansowego, który narusza obowiązki nałożone w art. 4, art. 6-10, art. 30 i art. 31, Rzecznik może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Karę pieniężną do wysokości, o której mowa w ust. 1, Rzecznik może nałożyć na podmiot wskazany w art. 25 ust. 1 pkt 1 za naruszenie obowiązku określonego w art. 31. 1b. Karę pieniężną do wysokości 100 000 zł. Rzecznik może nałożyć na podmiot rynku finansowego, który narusza art. 37.”</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Rzecznik może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji w całości lub w części, jeżeli wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego lub ważny interes klientów podmiotów rynku finansowego.“;</p> <p>Po art. 32a dodaje art. 32b-32c w brzmieniu: „Art. 32b. W zakresie nieuregulowanym w art. 32-32a do decyzji administracyjnych wydawanych przez Rzecznika stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) o decyzjach wydawanych przez ministra. Art. 32c. 1. Rzecznik podaje do publicznej wiadomości informację o karze pieniężnej nałożonej na podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1-1a. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, podawana jest poprzez jej zamieszczenie na stronie internetowej Rzecznika. Publikacja opatrzona jest wzmianką, czy decyzja jest prawomocna. Zwiększenie wysokości kary pieniężnej do proponowanej wysokości byłoby adekwatne do możliwego stopnia zawinienia w niewykonaniu przez podmiot rynku finansowego ustawowych obowiązków wobec Rzecznika i stanowiłoby skuteczniejszy</p>	Uwaga uwzględniona
-----	---------	--------------------	---	--------------------

			<p>środek przeciwdziałania możliwej praktyce obstrukcji podmiotu rynku finansowego wobec czynności Rzecznika Finansowego z uwagi na niski poziom kary. Zwiększenie wysokości kary pieniężnej wzmocniłoby również funkcję prewencji ogólnej tego rodzaju sankcji administracyjnoprawnej.</p> <p>Dodatkowo w zakresie kar pieniężnych nakładanych przez Rzecznika Finansowego na podstawie art. 32 ustawy o Rzeczniku Finansowym proponuje się objęcie możliwością zastosowania sankcji administracyjnej wobec podmiotu rynku finansowego za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy. W aktualnym stanie prawnym nie istnieje możliwość nałożenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku przekazania informacji o procedurze reklamacji w stosunku do osób dochodzących roszczeń od podmiotów rynku finansowego, nie będących stroną umowy.</p> <p>Proponowane zmiany zakładają również umożliwienie nałożenia kary na podmioty, których działalność wiąże się z rozpatrywaną sprawą oraz podmioty rynku finansowego, które uchylają się od obowiązku udziału w postępowaniu polubownym.</p> <p>Element prewencji ogólnej stanowi natomiast proponowane w projekcie podanie informacji o nałożeniu kary pieniężnej do publicznej wiadomości, poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Rzecznika.</p>	
11.	Art. 36	Rzecznik Finansowy	<p>w art. 36:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Postępowanie wszczyna się na wniosek klienta podmiotu rynku finansowego albo podmiotu rynku finansowego.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Do wniosku <u>podmiotu rynku finansowego</u> o wszczęcie postępowania dołącza się zgodę klienta na prowadzenie postępowania oraz projekt ugody zawierający warunki na jakich strony mogłyby dokonać rozwiązania sporu.”,</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>c) w ust. 4:</p> <p>– pkt 2 - 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2) klient, wnioskujący o wszczęcie postępowania, nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w rozdziale 2, z zastrzeżeniem ust. 5;</p> <p>3) wniosek klienta o wszczęcie postępowania spowoduje uciążliwości dla podmiotu rynku finansowego;”</p> <p>– pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) wnioskodawca nie uiścił opłaty, o której mowa w art. 38, i nie został z niej zwolniony;”</p> <p>– po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:</p> <p>„7) wniosek nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 3.”</p> <p>d) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Rzecznik, w uzasadnionych przypadkach, może rozpatrzyć spór, pomimo niezłożenia reklamacji lub nie upłynięcia terminów do jej rozpatrzenia, jeżeli wymaga tego ochrona praw lub interesów klientów podmiotów rynku finansowego.”</p>	
12.	Art. 36a	Rzecznik Finansowy	<p>po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 36a. 1. Podmiot rynku finansowego może zaoferować klientom podmiotu rynku finansowego rozwiązanie sporu określonego rodzaju na warunkach przewidzianych w <u>ogłoszeniu</u>. W tym celu podmiot rynku finansowego przedstawia Rzecznikowi projekt treści ogłoszenia, które zostanie zamieszczone na stronie internetowej Rzecznika, zawierającego istotne elementy ugody, warunki, które powinien spełniać klient, z którym taka ugoda mogłaby być zawarta, termin na wyrażenie zgody przez klienta na wszczęcie postępowania oraz inne warunki, które powinny być spełnione aby przeprowadzić postępowanie.</p> <p>2. Rzecznik odmawia zamieszczenia ogłoszenia na stronie internetowej Rzecznika, jeżeli spór, którego dotyczy ogłoszenie,</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>spełnia przesłanki odmowy wszczęcia postępowania, o których mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1 i 5, a także jeżeli warunki przedstawionej propozycji rozwiązania sporu w sposób oczywisty nie przyczynią się do polubownego zakończenia postępowania.</p> <p>3. Postępowanie prowadzone na podstawie propozycji rozwiązania sporu zawartej w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, wszczyna się po wpłynięciu zgody klienta na przystąpienie do postępowania w terminie określonym w tym ogłoszeniu. Do zgody klienta stosuje się odpowiednio przepisy, o których mowa w art. 36, z tym że Rzecznik odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, o którym mowa w art. 36 ust. 4 pkt 1, 4 i 5.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe wymogi dotyczące treści ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1;</p> <p>2) szczegółową treść zgody klienta na przystąpienie do postępowania, o której mowa w ust. 3,</p> <p>- mając na uwadze zapewnienie rzetelnego, bezstronnego i niezależnego oraz sprawnego przebiegu postępowania.”.</p>	
13.	Art. 37	Rzecznik Finansowy	<p>art. 37 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 37. Udział podmiotu rynku finansowego w postępowaniu wszczynanym na wniosek klienta jest obowiązkowy.”.</p>	Uwaga nieuwzględniona
14.	Art. 38	Rzecznik Finansowy	<p>w art. 38 po ust. 2 dodaje się ust. 3 - 6 w brzmieniu:</p> <p>„3. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w art. 36 ust. 1 przez podmiot rynku finansowego uiszcza on opłatę na rachunek Rzecznika, w wysokości określonej zgodnie z ust. 6.</p> <p>4. W przypadku zamieszczenia na stronie internetowej Rzecznika ogłoszenia, o którym mowa w art. 36a ust. 1 podmiot rynku finansowego uiszcza opłatę na rachunek Rzecznika w wysokości określonej zgodnie z ust. 6.</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>5. W przypadku wpłynięcia zgody klienta na przystąpienie do postępowania, o którym mowa w art. 36a ust. 3, podmiot rynku finansowego uiszcza opłatę na rachunek Rzecznika w wysokości określonej zgodnie z ust. 6.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Rzecznika, określi, w drodze rozporządzenia sposób i tryb uiszczania oraz wysokość opłat, o których mowa w ust. 3 - 5, mając na względzie sprawny przebieg postępowania, a także niezbędne wydatki związane z prowadzeniem postępowania.”.</p>	
15.	Art. 39	Rzecznik Finansowy	<p>art. 39 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 39. 1. W toku postępowania Rzecznik przedstawia stronom postępowania przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz podejmuje działania mające na celu umożliwienie zbliżenia stanowisk stron w celu rozwiązania sporu przez jego strony lub przedstawia stronom propozycję rozwiązania sporu.</p> <p>2. W przypadku postępowania wszczynanego na wniosek klienta Rzecznik zapoznaje w pierwszej kolejności podmiot rynku finansowego z roszczeniem klienta.</p> <p>3. W przypadku postępowania wszczynanego na wniosek podmiotu rynku finansowego Rzecznik w pierwszej kolejności zapoznaje klienta z propozycją rozwiązania sporu, chyba że klient z tą propozycją został już zapoznany bezpośrednio przez podmiot rynku finansowego lub miał możliwość zapoznania się z tą propozycją w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 36a ust. 1.”</p>	Uwaga nieuwzględniona
16.	Art. 39a	Rzecznik Finansowy	<p>w art. 39a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Do zachowania tajemnicy, o której mowa w ust. 1 zobowiązani są również pracownicy Biura Rzecznika wykonujący zadania w ramach działalności określonej w art. 17 ust. 2.”.</p>	Uwaga nieuwzględniona

17.	Art. 40 i art. 41 ust. 3	Rzecznik Finansowy	<p>Art. 40 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 40. 1. W przypadku braku polubownego zakończenia postępowania Rzecznik, na wniosek strony postępowania o doręczenie opinii, sporządza opinię, w której należy zawrzeć w szczególności ocenę prawną stanu faktycznego w przedmiotowym postępowaniu.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy złożyć w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu z przebiegu postępowania wskazanego w art. 41 ust. 1. Wniosek złożony po upływie terminu pozostawia się bez rozpoznania, chyba że strona nie złożyła go w terminie z ważnych przyczyn, które uprawdopodobni wraz ze składanym wnioskiem.</p> <p>3. Do zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2, wystarczające jest nadanie wniosku przesyłką pocztową w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2018 r. poz. 2188) lub jego przesłanie za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną na adres wskazany w piśmie Rzecznika doręczającym protokół z przebiegu postępowania.</p> <p>4. Opinia sporządzana jest w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o jej doręczenie i doręczana stronie, która wniosła o jej doręczenie. W przypadku postępowań szczególnie skomplikowanych pod względem prawnym lub o obszernym materiale dowodowym Rzecznik może przedłużyć termin do sporządzenia opinii, informując o tym stronę, która wniosła o jej doręczenie oraz podając przewidywalny termin sporządzenia opinii.</p> <p>5. Rzecznik może odmówić sporządzenia opinii, o której mowa w ust. 1, gdy ustalenie stanu faktycznego nie jest możliwe w stopniu pozwalającym na dokonanie jego oceny prawnej.”.</p> <p>2) w art. 41 uchyla się ust. 3.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona
-----	--------------------------	--------------------	--	------------------------------

		<p>W wyniku proponowanej zmiany Rzecznik miałby obowiązek sporządzenia opinii w terminie 30 dni o dnia wpływu wniosku. Obecnie, opinia zawierająca ocenę prawną stanu faktycznego ustalonego w postępowaniu, zgodnie z art. 41 ust. 3 ustawy o Rzeczniku Finansowym stanowi załącznik do protokołu. Oznacza to, że opinia sporządzana jest obligatoryjnie dla każdej ze spraw, w której nie dojdzie do polubownego zakończenia sporu. Powoduje to w praktyce, że postępowanie, które de facto jest już zakończone ulega „sztucznemu” wydłużeniu o czas niezbędny na sporządzenie opinii. Zgodnie bowiem z art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, której przepisy stosuje się w sprawach nieuregulowanych w Rozdziale 4 ustawy o Rzeczniku Finansowym, datą zakończenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich jest dzień sporządzenia protokołu z przebiegu tego postępowania. Ustawa o Rzeczniku Finansowym nie reguluje w sposób odmienny daty zakończenia postępowania, a stanowi jedynie, że protokół ma być doręczony stronom w terminie 7 dni od daty jego sporządzenia (art. 41 ust.1). Tym samym już samo sporządzenie protokołu jest wystarczające dla zakończenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązania sporu. Jednocześnie jednak uczynienie z opinii, o której mowa w art. 40 ustawy o Rzeczniku Finansowym załącznika do protokołu, powoduje, że w praktyce również sporządzenie protokołu, który jest dokumentem dość syntetycznym w treści, musi być skorelowane w czasie ze sporządzeniem opinii, będącej dla odmiany pogłębioną analizą prawną, wielokrotnie skomplikowanego stanu faktycznego. Nakład pracy i czasu dla sporządzenia opinii jest znaczny. Powoduje to, że mimo faktycznego zakończenia wszystkich czynności w postępowaniu nie można go formalnie zakończyć do czasu sporządzenia opinii. W konsekwencji powyższego, raportowany czas prowadzenia postępowania przez Rzecznika jest</p>	
--	--	---	--

			<p>w istocie dłuższy od rzeczywistego czasu trwania postępowania. Oddzielenie sporządzenia opinii od momentu zakończenia postępowania skutkowałoby więc skróceniem czasu trwania postępowania. Podkreślić także należy, że w wielu przypadkach, gdy postępowanie nie doprowadzi do zawarcia porozumienia, strony nie są zainteresowane pozyskaniem opinii Rzecznika, która ma w istocie dla przyszłego postępowania sądowego jedynie walor dowodu z dokumentu prywatnego. Uczestnik postępowania, który jest jednak zainteresowany uzyskaniem opinii zachowa prawo do złożenia stosownego wniosku i jej otrzymania. Przedstawiona propozycja zmiany art. 40 oraz art. 41 ustawy o Rzeczniku Finansowym będzie korzystna dla wszystkich uczestników postępowania (tj. klienta, podmiotu Rynku Finansowego oraz Rzecznika Finansowego). Postępowania będą kończyły się znacznie szybciej, a opinię otrzyma każdy zainteresowany tym klient. Propozycja ta w konsekwencji zmierza do zwiększenia efektywności i ekonomiki postępowań polubownych przy zachowaniu prawa do uzyskania opinii.</p>	
18.	Art. 40	Rzecznik Finansowy	<p>w art. 40 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do postępowań wszczętych na wniosek podmiotu rynku finansowego oraz postępowań wszczętych na podstawie art. 36a ust. 3.</p>	Uwaga nieuwzględniona
19.	Art. 43g	Związek Banków Polskich	<p>Krytycznie należy ocenić propozycję utrzymania zasad zasilania FEF z kar pieniężnych nakładanych na instytucje finansowe. W ocenie sektora bankowego należałoby wdrożyć systemowe rozwiązanie dotyczące sposobu finansowania FEF, gdyż przedsięwzięcie jest bardzo ważne społecznie. Warto rekomendować ustanowienie finansowanie tego zadanie ze środków budżetu państwa lub ze środków Narodowego Banku Polskiego, a ograniczać się tylko do zasilania FEF z kar pieniężnych jako głównego źródła przychodów.</p>	Uwaga nieuwzględniona

		<p>Poważne wątpliwości budzi projektowany mechanizm dysponowania przez FEF środkami z postępowań sądowych, które nie zakończyły jeszcze prawomocnym postanowieniem sądu. W tym kontekście znamieną jest projektowana zawartość art. 12, albowiem w 2022 r. FEF może zostać udzielona przez ministra właściwego do spraw budżetu dotacja celowa z budżetu państwa z przeznaczeniem na zwrot w tym roku środków finansowych z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 1. Zatem pojawia się pytanie, dlaczego tylko w tym przypadku budżet państwa mógłby wspierać finansowo FEF?</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę, proponuję z jednej strony, aby Ministerstwo Finansów doprecyzowało w projektowanej ustawie przepisy regulujące wypracowanie narodowej strategii edukacji finansowej i określiło podmioty odpowiedzialne za jej realizację (lub poszczególne jej elementy) we współpracy z wszystkimi zainteresowanymi interesariuszami. Jednocześnie wnioskuję, aby MF poszukało systemowego rozwiązania zasilania FEF (aniżeli głównie z kar pieniężnych), gdyż jak przyznaje sam projektodawca w uzasadnieniu do projektu ustawy, że dzięki edukacji finansowej można stać się świadomym konsumentem lub przedsiębiorcą, który podejmuje racjonalne i odpowiedzialne decyzje finansowe rozumiejąc ich konsekwencje.</p> <p>Pragnę także dodać, że Związek Banków Polskich oraz Warszawski Instytut Bankowości ma wieloletnie doświadczenie w zakresie edukacji ekonomicznej i finansowej różnych grup społeczeństwa, którymi to informacjami dzielimy się przy okazji okresowych spotkań Rady Rozwoju Rynku Finansowego w zakresie działań edukacyjnych, ale jednocześnie jesteśmy gotowi do pogłębionej dyskusji dla potrzeb wykorzystania w praktyce Funduszu Edukacji Finansowej.</p>	
--	--	--	--

20.	Art. 43g ust. 1 pkt 5	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>W ocenie UKNF doprecyzowania wymaga pojęcie odsetek, o których mowa w art. 43g pkt 5 projektu. Zgodnie z projektowanym art. 43g pkt 5, oprócz kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4 projektu ustawy, przychodami Funduszu Edukacji Finansowej (dalej „Fundusz”) są również wpływy z tytułu odsetek. Jest to zmiana w stosunku do obecnie obowiązującej regulacji, która nie wskazuje odsetek, jako źródła przychodów Funduszu.</p> <p>W projekcie nie sprecyzowano jednak, z jakiego tytułu miałyby to być odsetki, a wydaje się, że chodzi wyłącznie o odsetki uzyskiwane od zgromadzonych w Funduszu środków. Zgodnie z projektowanym art. 43i ust. 1, w przypadku zmiany albo uchylecia decyzji, środki z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4, są niezwłocznie zwracane przez Fundusz na rachunek organu, który je nałożył <i>„do wysokości wpływów do Funduszu z tytułu uchylonej albo zmniejszonej kary pieniężnej z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4”</i>. Zatem środki te zwracane są w wysokości uprzednio przekazanej przez organ, który nałożył karę, tj. bez odsetek. W konsekwencji projektowany przepis art. 43g pkt 5 może być rozumiany w taki sposób, że UKNF jest obowiązany do przekazania do Funduszu oprócz kary pieniężnej, którą uiszczył ukarany podmiot, również odsetek z tytułu wpłaty należności głównej wynikającej z decyzji Komisji Nadzoru Finansowego. Należy podkreślić, że ze środków uzyskanych z ww. odsetek UKNF pokrywa, jako państwowa osoba prawna, koszty dochodzenia kar pieniężnych, m.in. koszty organu egzekucyjnego za czynności związane z dochodzeniem należności w przypadku brak majątku ukaranego, koszty zgłoszenia wierzytelności oraz koszty za czynności notarialne w związku z potwierdzeniem notarialnym pełnomocnictw w sprawach wierzytelności np. z tytułu wpisów hipotek do ksiąg wieczystych oraz wystawienia listów mazalnych po odzyskaniu wierzytelności.</p>	Uwaga uwzględniona
-----	-----------------------------	--------------------------------	---	--------------------

21. 1 .	Art. 43k ust. 1	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	<p>Rozważenie zmiany projektowanego art. 43k ust. 1 rozdziału 4b w ten sposób aby w skład Rady Edukacji Finansowej był powoływany również przedstawiciel Rzecznika MŚP.</p> <p>Do zadań Rzecznika MŚP należy m. in. inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej na terytorium RP w szczególności w dziedzinie przedsiębiorczości oraz prawa gospodarczego (art. 8 pkt 4 ustawy o Rzeczniku MŚP).</p>	Uwaga nieuwzględniona.
22. 2 .	Art. 43k ust. 1	Związek Banków Polskich	<p>1. Warto rozważyć także gościnnie udział w Radzie Edukacji Finansowej przedstawicieli wiodących stowarzyszeń i fundacji branżowych, zaangażowanych w realizację projektów z zakresu edukacji finansowej na poziomie krajowym czy międzynarodowym, pod warunkiem, że Rada wyrazi na to zgodę. Wskazuje się w projekcie m.in. na opracowywanie i realizację strategii edukacji finansowej (art.1 pkt. 5 projektu - rozdział 4b art. 43h pkt 1a ustawy bazowej), choć nie wymienia się podmiotu czy podmiotów odpowiedzialnych za realizację tego przedsięwzięcia ani w żaden sposób nie określa się ram współdziałania między nimi. Obszar edukacji finansowej społeczeństwa czy opracowywanie narodowej strategii edukacji finansowej powinno odbywać we współpracy i z koordynującą rolą wskazanych właściwych organów i jednostek państwowych takich jak: Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Edukacji i Nauki, Narodowy Bank Polski i innych środowisk wywodzących się z rynku finansowego, naukowego i praktyki gospodarczej. Tego w tym projekcie brakuje.</p>	Uwaga nieuwzględniona.
23. 3 .	Art. 43 k ust. 3	Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	<p>Art. 43k ust. 3 powinien zostać uzupełniony o regulację zapewniającą możliwość udziału w posiedzeniach Rady Edukacji Finansowej także stowarzyszeniom, które prowadzą działalność edukacyjną upowszechniającą wiedzę o instrumentach i rynkach finansowych. Przyjęcie tej propozycji przyczyniłoby się do pełniejszej realizacji celów ustawodawcy,</p>	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>jakim jest wzmocnienie ochrony klientów korzystających z usług oferowanych na rynku finansowym. Doświadczenia także tych podmiotów, które od wielu lat prowadzą szeroko zakrojoną działalność edukacyjną w obszarze rynku finansowego, mogą przyczynić się do pełniejszej realizacji zadań Rady Edukacji Finansowej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe poniżej przedstawiam propozycję odpowiedniej zmiany legislacyjnej:</p> <p>W art. 43 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„3. W posiedzeniach Rady Edukacji Finansowej mogą uczestniczyć, z głosem doradczym, przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających podmioty rynku finansowego, a także stowarzyszenia, które prowadzą działalność edukacyjną upowszechniającą wiedzę o instrumentach i rynkach finansowych.”.</i></p>	
24.	Art. 43k ust. 1	<p>1. Izba Domów Maklerskich;</p> <p>2. Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych;</p> <p>3. Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami;</p> <p>4. Polska Izba Ubezpieczeń;</p> <p>5. Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych;</p> <p>6. Związek Banków Polskich.</p>	<p>Biorąc pod uwagę skład i liczebność Rady, a także jej doniosłą rolę w zakresie wyznaczania kierunków i sposobów realizacji zadań Funduszu Edukacji Finansowej jesteśmy przekonani o potrzebie włączenia do Rady przedstawicieli instytucji samorządu gospodarczego rynku finansowego.</p> <p>Uwzględnienie w składzie Rady przedstawicieli organizacji branżowych reprezentujących podmioty rynku finansowego będzie podkreślać rolę, jaką te instytucje pełnią na rynku finansowym, a jednocześnie pozwoli im, poprzez swojego przedstawiciela, mieć większy wpływ na kierunki edukacji finansowej i rozwoju samego rynku finansowego. Obecnie proponowany skład Rady ukierunkowany jest jednoznacznie na przedstawicieli szeroko rozumianej administracji państwowej oraz podmiotów organizujących rynek lub uczestniczących w jego obsłudze, nie ma zaś wśród jej członków przedstawicieli uczestników tegoż rynku.</p>	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>Poszerzenie składu Rady o przedstawicieli wskazanych poniżej organizacji umożliwi również wykorzystanie w większym stopniu ekspertyzy przez nie zgromadzonej oraz pozwoli nam na bezpośredni udział w podejmowaniu decyzji niejednokrotnie kluczowych dla rynku, w którym jako instytucje samorządu gospodarczego bierzemy aktywny udział. Jesteśmy przekonani, że dzięki naszym przedstawicielom w Radzie, będziemy mogli jeszcze lepiej wspierać jej działalność.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe składamy wniosek o zmianę art. 43k ust. 1 w projekcie ustawy poprzez dodanie po pkt. 10 kolejnych pkt.:</p> <p><i>11) przedstawiciela Izby Domów Maklerskich;</i> <i>12) przedstawiciela Izby Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych;</i> <i>13) przedstawiciela Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami;</i> <i>14) przedstawiciela Polskiej Izby Ubezpieczeń;</i> <i>15) przedstawiciela Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych;</i> <i>16) przedstawiciela Związku Banków Polskich.</i></p>	
25.	Art. 14 ust. 3 projektu	Rzecznik Finansowy	<p>Zasadne wydaje się rozważenie doprecyzowania przepisu art. 14 ust. 3 opiniowanego projektu ustawy, który dotyczy tzw. mechanizmów korygujących. Zgodnie z projektem:</p> <p><i>W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów związanych z realizacją zadań wynikających z ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</i></p> <p>Należy zauważyć, że proponowane zmniejszenie kosztów związanych z realizacją zadań wynikających z ustawy zmienianej w art. 1 tj. ustawy <i>o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym</i> może budzić wątpliwości w zakresie ograniczania kosztów poprzez odniesienie</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>do wszystkich zadań wynikających z ww. ustawy. Zasadne jest zatem doprecyzowanie projektowanych regulacji poprzez wskazanie obszaru zmniejszonych kosztów określonych w projektowanym art. 43h pkt 1, tj. zadań z obszaru finansowania lub dofinansowania edukacji finansowej, dla których ograniczenie wydatków zostało ustanowione.</p> <p>Ponadto, pragnę zwrócić uwagę na zasadność wprowadzenia dodatkowych zmian w ustawie (patrz załącznik do raportu)</p>	
26.		Polska Agencja Nadzoru Audytowego	<p>Agencja zwraca ponadto uwagę, że warto, po utworzeniu nowego Funduszu Edukacji Finansowej, w ramach opracowywanej jego strategii uwzględnić także propagowanie w społeczeństwie świadomości roli biegłych rewidentów. Powyższe ma duże znaczenie z punktu widzenia dążenia do wzmocnienia w Polsce bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, w tym bezpieczeństwa inwestorów indywidualnych. Poddawanie sprawozdań finansowych badaniu przez biegłego rewidenta jest nie tylko dla wielu podmiotów obowiązkiem ustawowym, ale również szansą na otrzymanie bezstronnej informacji o kondycji finansowej przedsiębiorstwa oraz może przyczynić się do wykrycia ewentualnych błędów i niedociągnięć w rachunkowości i systemie kontroli wewnętrznej. Z kolei z punktu widzenia inwestorów, deponentów i kontrahentów, prawidłowe zbadanie sprawozdania finansowego przez biegłego rewidenta pozwala podejmować racjonalne decyzje ekonomiczne.</p> <p>Przykładem działania informacyjnego Agencji w powyższym zakresie jest obecna kampania społeczna „Dlaczego badanie sprawozdania finansowego jest ważne?”¹, której celem jest dotarcie do jak największej liczby odbiorców aby przypomnieć, jak niezwykle istotną rolę dla wiarygodności informacji finansowych pełnią badania sprawozdań finansowych przez biegłych rewidentów. Agencja również regularnie upowszechnia na swojej stronie internetowej publikacje dotyczące rynku firm audytorskich</p>	Uwaga dot. stosowania nowych regulacji po ich wprowadzeniu.

			i biegłych rewidentów. Agencja pozostaje otwarta na współpracę w zakresie realizowanych i nowych projektów edukacyjnych związanych z nadzorowanym przez nią rynkiem.	
--	--	--	--	--

Tabela II

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania II
projektu ustawy o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym
oraz niektórych innych ustaw (UD317)

LP	Jednostka redakcyjna	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	Izba Domów Maklerskich (IDM)	Zwracamy uwagę, iż w całym projekcie na poziomie terminologicznym „firma inwestycyjna” oraz „firma inwestycyjna będąca bankiem” należałoby czytelnie rozgraniczyć pojęcia, bądź zastosować wprost pojęcia wynikające z Ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ponieważ zgodnie z art. 3 pkt 33 Ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, firmą inwestycyjną jest również bank prowadzący działalność maklerską. To zaś wpływa na wykładnię przepisów ustawy w tym, np. art. 20a ust. 1 pkt 8, czy art. 20 ust. 1 pkt 11.	Uwaga uwzględniona.
2.	Art. 2 ust. 1a	Związek Banków Polskich (ZBP)	<p>Ustawodawca wskazuje na to, że proponowana zmiana ma na celu z jednej strony włączenie do kręgu klientów osób, które nie mieszczą się ściśle w obecnej definicji, ale wymagają ochrony np. spadkobiercy kredytobiorcy ubezpieczonego w ramach bancassurance (ubezpieczenie kredytu) w sytuacji, gdy uposażony bank nie jest zainteresowany dochodzeniu roszczeń od ubezpieczyciela i domaga się spłaty długu bezpośrednio od spadkobierców.</p> <p>Jednak należy zauważyć, że osoba podająca się za spadkobiercę nie zawsze będzie dysponowała dokumentami potwierdzającymi jej status spadkobiercy w chwili składania reklamacji. Bank jako podmiot rynku finansowego ma 30 dni na udzielenie odpowiedzi na reklamację z możliwością przedłużenia do 60 dni (art. 6 i 7 ustawy). Nie zawsze w tym czasie będzie możliwe ustalenie statusu osoby jako spadkobiercy i</p>	Uwaga nieuwzględniona.

			pozytywne rozpatrzenie reklamacji. A więc w konsekwencji reklamacja będzie musiała być odrzucana tylko z tego powodu, że dana osoba nie potwierdziła statusu spadkobiercy. Bank z tego tytułu nie powinien ponosić negatywnych konsekwencji prawnych.	
3.	Dodanie zmiany w art. 3 ust. 2	ZBP	<p>Wnioskuję się o zmianę art. 3 ust. 2 URR, poprzez usunięcie w pkt. 1 zapisu „<i>albo wysłana na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. 2320), wpisany do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 25 tej ustawy</i>”.</p> <p>Powyższy przepis URR, we wskazanym zakresie został znowelizowany ustawą o doręczeniach elektronicznych od dnia 05.10.2021 r., ale pozostaje martwy. Obecnie nie jest znany termin, od którego będzie obowiązek posiadania i wykorzystywania adresu do doręczeń elektronicznych oraz brak jest przygotowanej odpowiedniej infrastruktury i dostawcy, który miałby zapewnić przedsiębiorcom możliwość wykorzystania doręczeń elektronicznych w kontaktach z klientami. Ponadto nieuzasadnionym było nałożenie obowiązku wykorzystania e-doręczeń w kontaktach z klientami wyłącznie na podmioty rynku finansowego.</p>	Uwaga nieuwzględniona
4.	Art. 5	Rzecznik Finansowy	<p>W związku z proponowanym w projekcie ustawy o Rzeczniku Finansowym nowym brzmieniem art. 5, zasadne wydaje się rozważenie pozostawienia aktualnie obowiązującej treści tego przepisu. Należy zauważyć, że projektowane brzmienie przepisu może okazać się niekorzystne dla klientów podmiotów rynku finansowego.</p> <p>Obecnie zasadą jest, że podmiot rynku finansowego ma obowiązek rozpatrzyć reklamację i udzielić klientowi odpowiedzi na piśmie, a jeżeli klient wyrazi wolę, również poprzez pocztę elektroniczną. Jest to rozwiązanie bardziej czytelne niż zaproponowane w projekcie. W myśl art. 5:</p> <p><i>„1. Po złożeniu przez klienta reklamacji, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, podmiot rynku finansowego rozpatruje reklamację i udziela klientowi odpowiedzi na piśmie.</i></p>	Uwaga uwzględniona.

		<p>2. Odpowiedź, o której mowa w ust. 1, podmiot rynku finansowego może dostarczyć pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek klienta”.</p> <p>W projekcie proponuje się, aby przepis art. 5 otrzymał brzmienie: <i>„1. Po złożeniu przez klienta reklamacji, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 4, podmiot rynku finansowego rozpatruje reklamację i udziela klientowi odpowiedzi na piśmie lub za pomocą innego trwałego nośnika informacji.</i></p> <p><i>2. Odpowiedź, o której mowa w ust. 1, podmiot rynku finansowego może dostarczyć pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek klienta, chyba że klient złożył reklamację pocztą elektroniczną i nie zażądał udzielenia odpowiedzi na piśmie lub przekazania jej za pomocą innego trwałego nośnika informacji.”</i></p> <p>Projekt zakłada wprowadzenie nowej formy odpowiedzi na reklamację. Obok odpowiedzi na piśmie, ma zostać wprowadzona możliwość jej udzielenia za pomocą innego trwałego nośnika informacji. W związku z tym, że nie można wykluczyć wątpliwości interpretacyjnych, co do rozumienia takiego pojęcia jak trwały nośnik informacji, a zmiana regulacji w tym obszarze może naruszać uzasadnione interesy klientów podmiotów rynku finansowego.</p> <p>Niewątpliwie coraz powszechniejsza jest komunikacja z użyciem poczty e-mail. W obowiązującym obecnie brzmieniu przepisu ustawodawca przewidział, że klient może wyrazić zgodę na przekazanie odpowiedzi na reklamację w takiej formie. Oznacza to, że podmiot ma obowiązek upewnienia się, że klient chce otrzymać informację na konkretny adres. Konieczne jest również utrwalenie faktu wyrażenia woli klienta w tym zakresie.</p> <p>Obecna propozycja zawarta w projekcie ustawy o Rzeczniku Finansowym przewiduje, że odpowiedź, podmiot rynku finansowego może dostarczyć pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek klienta chyba, iż klient złożył reklamację pocztą elektroniczną i nie zażądał udzielenia odpowiedzi na piśmie lub przekazania jej za pomocą innego trwałego nośnika informacji. Oznacza to w rezultacie, że w przypadku, gdy klient będzie składał reklamację pocztą elektroniczną będzie</p>	
--	--	--	--

			<p>musiał dodatkowo wyraźnie wskazywać, iż żąda udzielania odpowiedzi na piśmie lub przekazania jej za pomocą innego trwałego nośnika informacji.</p> <p>Proponowane rozwiązanie jest niekorzystne dla klienta, gdyż nakłada na niego dodatkowy obowiązek wnioskowania o udzielenie odpowiedzi zgodnie z generalną zasadą wyrażoną w ust. 1. Należy podkreślić, że aktualne brzmienie przepisu pozwala podmiotom rynku finansowego na udzielanie odpowiedzi drogą elektroniczną, jednak na wniosek klienta. Jest to rozwiązanie słuszne, gdyż odpowiedź dostarczona pocztą elektroniczną nie zawsze będzie zapewniała odpowiedni środek dowodowy w przypadku sporu i dlatego nie należy zakładać, że adres poczty elektronicznej, z którego jest wysyłana reklamacja jest adresem, na który klient oczekuje odpowiedzi. Z doświadczeń Rzecznika Finansowego wynika, że klienci wysyłają reklamacje z różnych adresów e-mail i nie zawsze na ten adres chcą uzyskać odpowiedź. Przedstawiając powyższe należy zauważyć, że obowiązujące regulacje są bezpieczniejsze dla klientów podmiotów rynku finansowego i lepiej zabezpieczają ich interesy.</p>	
5.	Art. 5	IDM	<p>W związku z projektowanym art. 5 Ustawy o rozpatrywaniu reklamacji oraz treścią Uzasadnienia:</p> <p><i>„Zmiana treści art. 5 ust. 2 ustawy będzie miała wpływ na wykładnię i stosowanie art. 4 ustawy, a zatem będzie miała wpływ na obowiązki informacyjne podmiotów rynku finansowego. Podmioty rynku finansowego będą obowiązane do <u>informowania w umowie zawartej z klientem</u>, że w przypadku złożenia reklamacji na piśmie lub ustnie klienci mają prawo zażądać odpowiedzi pocztą elektroniczną. Ponadto podmioty rynku finansowego będą obowiązane informować, iż w przypadku złożenia reklamacji za pomocą poczty elektronicznej i braku żądania udzielenia odpowiedzi na piśmie lub na innym trwałym nośniku, odpowiedź udzielona zostanie pocztą elektroniczną.”</i></p>	Uwaga niezasadna w związku z uwzględnieniem uwagi RF.

			<p>W naszej opinii 14 dniowe <i>vacatio legis</i> jest terminem zbyt krótkim na wprowadzenie nowych wzorów umów i rozpoczęcie ich stosowania. Wprowadzanie nowych wzorców umownych w instytucjach finansowych wymaga przejścia złożonych procesów legislacji wewnętrznej, ścieżek akceptacji wielu jednostek. Proponujemy wydłużenie terminu wejścia w życie tego przepisu co najmniej na 3 miesiące od dnia ogłoszenia.</p> <p>2. Biorąc pod uwagę powyższą zmianę przepisów (ww. art. 5), dotyczącą informowania klientów o sposobie rozpatrywania reklamacji, zwracamy uwagę, iż pomija ona istniejących klientów, którzy wcześniej już zawarli umowy. W naszej opinii projekt powinien zostać uzupełniony o przepisy wskazujące na sposób poinformowania dotychczasowych klientów. W naszej opinii powinien być to sposób przewidziany dla komunikacji z klientami w danej instytucji.</p>	
6.	Art. 5	KKSKOK	<p>Nowa wersja projektu przewiduje m.in. zmianę art. 5 ustawy o rozpatrywaniu reklamacji (...) zgodnie z którą m.in. <i>odpowieź na reklamację podmiot rynku finansowego może dostarczyć pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek klienta, chyba że klient złożył reklamację pocztą elektroniczną i nie zażądał udzielenia odpowiedzi na piśmie lub przekazania jej za pomocą innego trwałego nośnika informacji.</i></p> <p>Powyższa zmiana uwzględnia zarówno rekomendację nr 81 Zespołu FinTech jak i tożsamy postulat Kasy Krajowej przekazany pismem z dnia 17 lutego br. dotyczący wprowadzenia możliwości udzielenia przez podmiot rynku finansowego odpowiedzi na reklamację w postaci elektronicznej bez potrzeby składania w tym przedmiocie wniosku przez klienta/ członka kasy, w przypadku gdy reklamacja została złożona w tej samej postaci.</p>	Uwaga niezasadna w związku z uwzględnieniem uwagi RF.
7.	Art. 5	ZBP	<p>Planowana kolejna zmiana w zakresie dopuszczalnych form odpowiedzi na reklamacje klientów (poprzednia weszła w życie 05.10.2021 r.) wiąże się ze zmianą praktycznie wszystkich wzorców umownych, tj. regulaminów i wzorów umów, wykorzystywanych w</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>relacjach z konsumentami, firmami, przedsiębiorstwami, a także klientami rynku korporacyjnego. Ponadto ta zmiana, nieprecyzyjna i niepołączona ze zmianą powiązanych przepisów prawa (co zostało wskazane w uwagach szczegółowych poniżej), potęguje problemy interpretacyjne i organizacyjno-techniczne przy rozpatrywaniu reklamacji klientów oraz znacząco zwiększa ryzyko udzielenia odpowiedzi na reklamację klienta w niewłaściwej formie - co, po dodatkowej zmianie art. 32, ma być zagrożone karą pieniężną do kwoty 1 mln zł nakładaną przez Rzecznika Finansowego.</p> <p>Wydaje się, że takie podejście nie jest właściwe, a koszty wywołane wdrożeniem nowych przepisów są nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do potencjalnych i niekiedy iluzorycznych korzyści dla konsumentów.</p> <p>a) Należy nadmienić, że zmiana treści art. 5 ust. 2 ustawy będzie miała wpływ na obowiązki informacyjne podmiotów rynku finansowego. Będą one obowiązane do informowania w umowie zawartej z klientem, że w przypadku złożenia reklamacji na piśmie lub ustnie klienci mają prawo zażądać odpowiedzi pocztą elektroniczną. Ponadto podmioty rynku finansowego będą obowiązane informować, iż w przypadku złożenia reklamacji za pomocą poczty elektronicznej i braku żądania udzielenia odpowiedzi na piśmie lub na innym trwałym nośniku, odpowiedź udzielona zostanie pocztą elektroniczną. W zestawieniu z krótkim 14-dniowym okresem vacatio legis, który przewiduje nowelizacja, wdrożenie tego rozwiązania w dużych podmiotach o szerokiej sieci placówek na terenie całego kraju będzie niemożliwe.</p> <p>Postuluje się, aby w przypadku tego przepisu podmioty finansowe miały czas co najmniej do końca roku na dostosowanie wzorców umów w celu wypełnienia obowiązków informacyjnych.</p> <p>b) Wnosi się o rozważenie odstąpienia od projektowanej zmiany (czyli usunięcie tego punktu w całości) albo wprowadzenie</p>	
--	--	--	---	--

			<p>kompleksowej zmiany we wszystkich ustawach regulujących przedmiotową kwestię, poprzez jej ujednoczenie i wprowadzenie odpowiednio długiego, np. rocznego okresu na dostosowanie wzorców do tego postanowienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kwestia formy odpowiedzi na reklamację aktualnie jest uregulowana na poziomie trzech różnych ustaw - aktualnie w odmienny sposób w każdej z nich, i nadal byłoby odmiennie po wprowadzeniu projektowanej zmiany: <p>- <u>w ustawie o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym [dalej: URR];</u> aktualne brzmienie: „Art. 5. 1. Po złożeniu przez klienta reklamacji, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, podmiot rynku finansowego rozpatruje reklamację i udziela klientowi odpowiedzi na piśmie. 2. Odpowiedź, o której mowa w ust. 1, podmiot rynku finansowego może dostarczyć pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek klienta”,</p> <p>- <u>w URR;</u> projektowane brzmienie: „Art. 5. 1. Po złożeniu przez klienta reklamacji, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 4, podmiot rynku finansowego rozpatruje reklamację i udziela klientowi odpowiedzi na piśmie lub za pomocą innego trwałego nośnika informacji. 2. Odpowiedź, o której mowa w ust. 1, podmiot rynku finansowego może dostarczyć pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek klienta, chyba że klient złożył reklamację pocztą elektroniczną i nie zażądał udzielenia odpowiedzi na piśmie lub przekazania jej za pomocą innego trwałego nośnika informacji”,</p> <p>- <u>w ustawie o usługach płatniczych:</u> „Art. 15a. 2. (...) Odpowiedzi udziela się w postaci papierowej lub, po uzgodnieniu z użytkownikiem, na innym trwałym nośniku informacji”,</p> <p>- <u>w ustawie o dystrybucji ubezpieczeń:</u> „Art. 16. 5. Odpowiedź na reklamację przekazuje się klientowi w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku”,</p>	
--	--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> • ewentualne dopuszczenie możliwości udzielania odpowiedzi na reklamację w formie elektronicznej, jeżeli w takiej samej formie reklamacja została złożona i klient nie zażądał udzielenia odpowiedzi na piśmie lub przekazania jej na innym trwałym nośniku informacji - co ma wynikać z rekomendacji Zespołu roboczego ds. rozwoju innowacji finansowych (FinTech) działającego w ramach Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego - powinno odnosić się do wszystkich form elektronicznych składania reklamacji wskazanych przez podmiot rynku finansowego, zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3 URR. Wobec powyższego proponuje się, aby ewentualne postanowienie w tym zakresie było oddzielnym ustępem o treści: „3. Odpowiedź na reklamację złożoną z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej, podmiot rynku finansowego może dostarczyć tym samym środkiem komunikacji elektronicznej, jeśli klient nie zażądał udzielenia odpowiedzi na piśmie lub przekazania jej za pomocą innego trwałego nośnika informacji”, • zmiana dopuszczalnych/obowiązkowych form odpowiedzi na reklamację będzie wiązała się z koniecznością zmiany wszystkich wzorców umownych dla konsumentów i również dla przedsiębiorców, co wynika z art. 4 ust. 1 URR. Zmiana wszystkich regulaminów i wzorów umów, w krótkim terminie wejścia w życie ustawy (w projekcie określono termin 14-dniowy), będzie praktycznie niewykonalna i ekonomicznie nieuzasadniona. 	
--	--	--	---	--

8.	Art. 5	Polska Izba Ubezpieczeń (PIU)	<p>Podzielamy stanowisko dotyczące konieczności dokonania zmiany art. 5 Ustawy. W świetle obecnego brzmienia przepisów odpowiedź na reklamację można dostarczyć pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek klienta. Z reguły klienci takich wniosków nie składają zakładając, że skoro wysłali skargę pocztą elektroniczną to w takiej samej formie otrzymają odpowiedź. Zakłady ubezpieczeń wobec braku wniosku wysyłają jednak odpowiedź listem poleconym, a klient zmuszony jest iść na pocztę chociaż zakładał załatwienie sprawy elektronicznie. Nowe brzmienie Ustawy wydaje się wskazany mechanizm regulować prawidłowo z tym zastrzeżeniem, że brak doprecyzowania na jaki adres poczty elektronicznej podmiot rynku finansowego ma dostarczyć odpowiedź na reklamację klienta w sytuacji, gdy klient nie zażądał udzielenia odpowiedzi na piśmie. Czasami zakłady ubezpieczeń dysponują nawet kilkoma adresami poczty elektronicznej podawanymi przez ubezpieczających przy zawieraniu poszczególnych umów ubezpieczenia. Jeżeli odpowiedź taka miałaby być wysyłana na adres poczty elektronicznej, z którego klient wysłał tę reklamację, to powinno to wyraźnie wynikać ze zmienianego przepisu art. 5 Ustawy. Jest to szczególnie istotne w związku z możliwością naruszenia tajemnicy ubezpieczeniowej oraz w związku z koniecznością dochowania obowiązków wynikających z Ustawy (w tym w zakresie zachowania terminu odpowiedzi na reklamację) i skutkami ich nie dochowania (w szczególności art. 8 Ustawy). Jest to również bardzo istotne z uwagi na zmianę art. 32 Ustawy poprzez znaczące podniesienie wysokości kar pieniężnych, jakie mogą być nakładane na podmiot rynku finansowego, w tym w związku z naruszeniem art. 6 – 10 Ustawy.</p>	Uwaga niezasadna w związku z uwzględnieniem uwagi RF.
9.	Art. 5	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami (IZFiA)	<p>Na poparcie zasługuje propozycja zawarta w art. 1 pkt 3 Projektu, odnosząca się do zmiany polegającej na umożliwieniu elektronicznej komunikacji z klientami w ramach postępowania reklamacyjnego. Będzie to niewątpliwie ułatwienie kontaktu instytucji finansowych z klientami, które jednocześnie przyczyni się do przyspieszenia przebiegu postępowania i w konsekwencji sprawniejszego</p>	Uwaga niezasadna w związku z uwzględnieniem uwagi RF.

			rozstrzygania spraw. Ponadto, propozycja ta idzie w ślad za generalnym nurtem digitalizacji sieci komunikacyjnych z klientami na rynkach kapitałowych. Przykładem są między innymi ostatnie zmiany ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2139, z późn. zm.).	
10	Dodanie zmian w Art. 17	Rzecznik Finansowy	<p>Rzecznik Finansowy podtrzymuje konieczność przyjęcia zmian w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, dalej: ustawa o Rzeczniku Finansowym) dotyczących zakresu zadań, przekazanych w trybie roboczym, tj.:</p> <p>w art. 17:</p> <p>1) w ust 1:</p> <p>a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„5. informowanie właściwych organów nadzoru i kontroli o dostrzeżonych nieprawidłowościach.”.</i></p> <p>b) uchyla się pkt 6.</p> <p>2) po ust. 1 dodaje się ust.1a w brzmieniu:</p> <p><i>„1a. Do zadań Rzecznika należy także:</i></p> <p>1) <i>inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie zwiększenia świadomości finansowej społeczeństwa, w szczególności w dziedzinie funkcjonowania rynku finansowego, wykorzystania innowacyjnych technologii i możliwych zagrożeń występujących w tych dziedzinach;</i></p> <p>2) <i>współpraca z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi, do których celów statutowych należy ochrona praw konsumentów oraz współdziałanie ze stowarzyszeniami, ruchami obywatelskimi, innymi dobrowolnymi zrzeszeniami i fundacjami oraz z zagranicznymi i międzynarodowymi organami i organizacjami na rzecz ochrony praw konsumentów.”</i></p>	Uwaga uwzględniona

			<p>Zważyć należy, że zaproponowana zmiana art. 17 dotyczy doprecyzowania zakresu zadań wykonywanych przez Rzecznika Finansowego.</p> <p>Nowelizacja art. 17 ust. 1 pkt 5 ma na celu wyraźne wskazanie, że Rzecznik może zawiadamiać organy nadzoru i kontroli nie tylko o nieprawidłowościach dotyczących podmiotów rynku finansowego, ale także dotyczących innych podmiotów, jeśli mają one wpływ na zakres praw klientów podmiotów rynku finansowego.</p> <p>Dodawany art. 17 ust. 1a pkt 1 ustawy o Rzeczniku Finansowym (zastępujący obecnie obowiązujący art. 17 ust. 1 pkt 6) ma w założeniu umożliwić Rzecznikowi Finansowemu prowadzenie szeroko zakrojonych działań edukacyjno-informacyjnych służących zwiększeniu świadomości finansowej społeczeństwa. Działania edukacyjne nie powinny ograniczać się wyłącznie do informowania klientów podmiotów rynku finansowego o ich uprawnieniach, ale powinny dotyczyć szeroko rozumianych zagrożeń związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego. Inicjatywy Rzecznika Finansowego w dziedzinie edukacji powinny stanowić adekwatną odpowiedź na współczesne wyzwania, dotyczące m.in. wykorzystywania innowacyjnych technologii w usługach finansowych. Natomiast dodawany art. 17 ust. 1a pkt 2 ustawy o Rzeczniku Finansowym ma umożliwić Rzecznikowi Finansowemu współpracę z organizacjami „trzeciego sektora” (tj. z szeroko pojętymi organizacjami typu NGO i CSO wyszczególnionymi w treści proponowanego przepisu) w celu identyfikacji i rozwiązywania problemów dotyczących konsumentów. Dla zwiększenia efektywności ochrony konsumentów, zwłaszcza na rynku usług finansowych, konieczna jest bowiem współpraca wszystkich zainteresowanych podmiotów zajmujących się sprawami z zakresu tej dziedziny.</p>	
11	Dodanie art. 17a	Rzecznik Finansowy	<i>Art. 17a. 1. Podmiot rynku finansowego, którego dotyczą wnioski w indywidualnych sprawach, wniesionych na skutek nieuwzględnienia roszczeń klienta w trybie rozpatrywania reklamacji, o których mowa w</i>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>art. 17 ust. 1 pkt 1, uiszcza opłatę na rachunek Rzecznika w wysokości określonej zgodnie z ust. 2.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Rzecznika, określi, w drodze rozporządzenia sposób i tryb uiszczania oraz wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów klientów podmiotu rynku finansowego, a także niezbędne wydatki związane z podejmowanymi działaniami.</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu wzmocnienie skuteczności i efektywności systemu ochrony konsumenta rynku finansowego. Przepis zakłada wprowadzenie dodatkowej opłaty od podmiotu rynku finansowego, którego dotyczą wnioski w indywidualnych sprawach, wniesionych na skutek nieuwzględnienia roszczeń klienta w trybie rozpatrywania reklamacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o Rzeczniku Finansowym. Przy ustalaniu wysokości opłaty w akcie wykonawczym wydanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych będzie brane pod uwagę zapewnienie ochrony interesów klientów podmiotu rynku finansowego.</p>	
12	Art. 18	ZBP	<p>ZBP sugeruje zrezygnować z ustanowienia pełnomocników terenowych. Taka struktura spowoduje bardzo duży problem dla banków (pełnomocnictwa, korespondencja), ale także i dla Rzecznika Finansowego, gdyż sprawy/ pisma będą wpływać do różnych miejsc i trudno będzie nimi zarządzać. Jedno miejsce wpływu całej korespondencji będzie bezpieczniejsze dla obu stron.</p> <p>W chwili obecnej w strukturach banków upowszechniono funkcję Rzecznika Klienta i reklamacje klientów w ostatecznej instancji w bankach trafiają do Rzeczników Klienta. Banki centralizują struktury zarządzania skargami. Oznacza to, przy powołaniu pełnomocników terenowych Rzecznika Finansowego, wzrost liczby interakcji z różnymi podmiotami (co nie sprzyja zacieśnieniu współpracy Rzecznika Finansowego z Rzecznikami Klienta w bankach) wraz z różnymi adresami do korespondencji.</p> <p>Warto w tym kontekście także wskazać, że nowoczesnym</p>	Uwaga nieuwzględniona

			technologiom nie ma obecnie potrzeby bezpośredniego kontaktu z pracownikami danego urzędu w celu załatwienia sprawy, tak więc tworzenie z natury kosztownej sieci terenowej wydaje się nadmierowe i nieuzasadnione w obecnej rzeczywistości oraz nieprzystosowane do preferencji klientów. Należy także pamiętać, że klienci poszukując bezpośredniego kontaktu i np. porady prawnej, mogą korzystać z usług powiatowych rzeczników konsumentów.	
13	Art. 18 ust. 1a	PIU	W zakresie proponowanego brzmienia art. 19a Ustawy Polska Izba Ubezpieczeń podnosi, że rozbudowa aparatu administracji państwowej musi za sobą pociągać koszty, które ostatecznie poniosą ubezpieczeni. W tym kontekście należy zauważyć, że projektodawca nie rozszerza zadań Rzecznika Finansowego określonych w art. 17 Ustawy.	Uwaga nieuwzględniona
14	Art. 19a	PIU	W zakresie proponowanego brzmienia art. 19a Ustawy Polska Izba Ubezpieczeń podnosi, że rozbudowa aparatu administracji państwowej musi za sobą pociągać koszty, które ostatecznie poniosą ubezpieczeni. W tym kontekście należy zauważyć, że projektodawca nie rozszerza zadań Rzecznika Finansowego określonych w art. 17 Ustawy.	Uwaga nieuwzględniona
15	Art. 20	Krajowy Związek Banków Spółdzielczych (KZBS)	Krajowy Związek Banków Spółdzielczych pragnie wyrazić zaniepokojenie dalszym zwiększaniem obciążeń nakładanych na sektor bankowy, w tym na banki spółdzielcze. Przedmiotowy Projekt zakłada m.in. wzrost opłat ponoszonych przez banki na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura. Po wejściu w życie nowelizacji banki będą zobowiązane do ponoszenia tej opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn wartości średniorocznej sumy aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który składka jest należna i stawki 0,00138%. Nie bez znaczenia dla oceny wyżej wspomnianej zmiany przepisów jest fakt, że w najbliższym czasie wejdzie w życie <i>ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o finansowaniu społecznym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom</i> (dalej „Ustawa”) zawierająca	Uwaga nieuwzględniona

		<p>m.in. systemowe i skierowane praktycznie do wszystkich kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyty mieszkaniowe w walucie polskiej rozwiązania, polegające na możliwości zawieszenia spłaty kredytu hipotecznego.</p> <p>Biorąc pod uwagę powszechność oraz korzyści wynikające z przyjętego rozwiązania należy spodziewać się, że grupa osób, które z niego skorzystają będzie bardzo duża. Zgodnie ze stanowiskiem NBP z 24 maja 2022 r. odnośnie Ustawy przy obecnym poziomie stóp procentowych i założeniu, że z wakacji kredytowych skorzystaliby wszyscy kredytobiorcy, łączny koszt dla sektora bankowego z tytułu wakacji kredytowych przyznanych w latach 2022 – 2023 mógłby sięgać nawet 20 mld zł.</p> <p>Skutkiem proponowanych zmian będzie obniżenie wyników finansowych banków. W wielu przypadkach utrata przychodów banków związana z wejściem w życie Ustawy może oznaczać powstanie straty bilansowej. W konsekwencji przełoży się to negatywnie na możliwości powiększania przez nie funduszy własnych. Jest to szczególnie istotne dla banków spółdzielczych, dla których zasilanie kapitałów wypracowywanymi corocznie zyskami, jest praktycznie jedyną możliwością zwiększania ich bazy kapitałowej. Rozwiązanie przyjęte w Ustawie jest więc niebezpieczne nie tylko dla stabilności sektora bankowego, ale w szczególności dla małych banków spółdzielczych.</p> <p>W związku z przewidywanym ogromnym obciążeniem jakim dla banków będzie wejście w życie przepisów Ustawy i przewidzianych w niej wakacji kredytowych, niepokój sektora bankowego budzi planowane kolejne zwiększenie obciążeń dla banków, a co za tym idzie dalsze obniżanie wyniku finansowego banków.</p> <p>KZBS wnioskuję zatem o pozostawienie w dotychczasowym kształcie zasad naliczania opłat ponoszonych przez banki w związku z działalnością Rzecznika Finansowego i tym samym nie zwiększanie po raz kolejny obciążeń nakładanych na banki.</p>	
--	--	--	--

16	Art. 20	PIU	Konsekwentnie nie znajdujemy uzasadnienia dla podwyższenia składki na finansowanie działalności Rzecznika. Pragniemy wskazać, że z uzasadnienia do Ustawy nie wynika dlaczego obecny poziom składek jest niewystarczający, a tym bardziej dlaczego - jak podniesiono w uzasadnieniu - obecny poziom nie zapewnia w dostatecznym stopniu niezależności Rzecznika Finansowego. Trudno twierdzić, że obecnie instytucja Rzecznika Finansowego jest od kogokolwiek zależna. Zwiększenie obciążeń zakładów ubezpieczeń może być kolejnym czynnikiem przemawiającym za wzrostem wysokości składek ubezpieczeniowych.	Uwaga nieuwzględniona
17	Art. 20 ust. 1 pkt 2	Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych (IGTE)	Jesteśmy zdecydowanie przeciwni propozycji podwyższenia składki na finansowanie działalności Rzecznika . Z danych, jakie zamieszczone są na stronie w tym ze rocznych sprawozdań Rzecznika Finansowego wynika, że w przypadku całego rynku emerytalnego mamy co roku nie więcej niż 20 skarg. W odniesieniu do Powszechnych Towarzystw Emerytalnych (dalej PTE) ta liczba jest jeszcze mniejsza. Patrząc na całą skalę liczby napływających do rzecznika interwencji i pytań, te dotyczące PTE stanowią zaledwie 0,2 %. Trudno więc znaleźć logiczne i merytoryczne uzasadnienie dla podwyższenia poziomu składki. Nie rozumiemy również próby uzasadnienia tej podwyżki potrzebą zwiększenia niezależności Rzecznika. Trudno bowiem twierdzić, że obecnie instytucja Rzecznika Finansowego jest od kogokolwiek zależna. W konsekwencji wnosimy o pozostawienie opłaty dla PTE na obecnym poziomie, a nawet o rozważenie zmniejszenia obecnie obowiązującej stawki.	Uwaga nieuwzględniona
18	Art. 20 ust. 1 pkt 7 Art. 20 ust. 3	IDM	W naszej opinii przepisy dotyczące pobierania opłat od banków prowadzących działalność maklerską wymagają doprecyzowania, aby jasno z nich wynikało, iż łączna opłata banku, który prowadzi również działalność maklerską została wskazana w projektowanym art. 20 ust. 1 pkt 7. Obecnie brzmienie przepisów może sugerować, że bank płaci	Uwaga nieuwzględniona

			<p>dwukrotnie tą samą opłatę od tych samych aktywów „wartości średniorocznej sumy aktywów bilansowych”. Jednakże zwracamy uwagę, iż bank (w tym wydzielona w ramach jego struktur działalność maklerska) stanowią tą samą osobę prawną, stąd średnioroczna suma aktywów bilansowych jest tą samą wartością dla całej osoby prawnej. Działalność maklerska zaś stanowi niewielki ułamek tej wartości. Przepisy, które w naszej opinii wymagają zmiany to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 20 ust. 3 - W przypadku firmy inwestycyjnej będącej bankiem prowadzącym działalność maklerską wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura za dany rok oblicza się na zasadach określonych odpowiednio w ust. 1 pkt 7. - art. 20 ust. 1 pkt 7 - Podmiot rynku finansowego ponosi opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura w wysokości iloczynu: (...) <p>7) wartości średniorocznej sumy aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00138% – w przypadku banku.</p>	
19	Art. 20 ust. 1 pkt 8	KKSKOK	<p>Zgodnie z projektem spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe będą ponosić opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura w wysokości iloczynu wartości średniorocznej sumy aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00138%. Oznacza to, że zmienić się ma nie tylko wysokość stawki procentowej, która wzrasta z obecnych 0,00088% do 0,00133%. Składka będzie bowiem obliczana na podstawie sumy bilansowej kasy wyznaczanej w inny sposób – obecnie zaliczki na poczet pokrycia kosztów Rzecznika Finansowego są wyliczane na podstawie sumy bilansowej aktywów „według stanu na koniec kwartału poprzedzającego kwartał, za który zaliczka jest należna”, po zmianie będzie to „średnioroczna suma aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok za który opłata jest należna”. Nie jest przy tym jasne jak należy rozumieć sformułowanie „średnioroczna suma aktywów za rok” (czy nie chodziło</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>raczej o sumę średniomiesięczną?). Zmianie ulega także samo podejście do kształtowania opłat na Rzecznika Finansowego. W obecnym stanie prawnym stawka 0,00088% stosowana jest do wyliczenia zaliczki, natomiast rzeczywista wysokość składki wyliczana jest po zakończeniu roku na podstawie wydatków poczynionych przez Rzecznika i jego biuro, <u>co do tej pory często wiązało się ze zwrotem nadpłaty.</u> W projekcie zakłada się, że stawka będzie określona na sztywno na poziomie ustawy, co oznacza, że <u>wielkość ponoszonej opłaty zostaje niejako oderwana od rzeczywistych kosztów ponoszonych przez Rzecznika i jego biuro.</u></p> <p>Mając na uwadze charakter i zakres opisanych wyżej zmian, jak również zasygnalizowane wątpliwości interpretacyjne trudno w sposób jednoznaczny ocenić skutki ich wprowadzenia dla kas. Jednak już sam tak znaczący wzrost stawki procentowej wydaje się zbyt duży.</p> <p>W związku z powyższym uprzejmie proszę o rozważenie możliwości uwzględnienia w toku dalszych prac nad projektem ustawy następującej propozycji legislacyjnej:</p> <p>W art. 1 w pkt 6 w zmienianym art. 20 w ust. 1 - pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) wartości średniorocznej sumy aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,0012% – w przypadku spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej;”.</p>	
20	Art. 20 ust. 1 pkt 9	IZFiA	<p>IZFiA wskazuje, iż z perspektywy środowiska funduszy inwestycyjnych, zdecydowanie najczęściej wątpliwości budzi propozycja Ministerstwa dotycząca zmiany sposobu naliczania opłat na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego oraz jego Biura. Zgodnie z treścią proponowanego brzmienia art. 20 ust. 1 pkt 9 nowelizowanej ustawy, propozycja przewiduje, co następuje:</p> <p>„Art. 20. 1. Podmiot rynku finansowego ponosi opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura w wysokości iloczynu:</p>	Uwaga nieuwzględniona

		<p>(...) 9) sumy wartości aktywów funduszy inwestycyjnych, aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zarządzanych przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych, wyliczanej według stanu na koniec roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00013% – w przypadku towarzystwa funduszy inwestycyjnych;”</p> <p>podczas, gdy obecne brzmienie tego przepisu odwołuje się do iloczynu wysokości średniej rocznej sumy aktywów i stawki 0,0001%. Tym samym już na poziomie samej stawki widać, że stanowi to wzrost o 30%.</p> <p>Posługując się obliczeniami dokonanyymi we współpracy z towarzystwami funduszy inwestycyjnych (dalej: „TFI”), w praktyce oznacza to przykładowo, że dotychczasowa opłata za 2020 rok, która uiszczona została w wysokości 41 tys. zł, przy proponowanych zmianach byłaby liczona na podstawie aktywów na koniec roku 2018 (na przykładzie 53,5 mld zł) i w takim wypadku opłata ta wyniosłaby ok. 70 tys. zł. To oznacza wzrost o ok. 29 tys. zł., a więc ok. 40%. W odniesieniu natomiast do opłaty za rok 2021, gdzie zaliczki za dwa pierwsze kwartały wyniosły 25 tys. zł, i zakładając, że całkowita opłata wyniesie około 50 tys. zł, to opłata liczona wg. nowych zasad (aktywa na koniec 2019 – 61.5 mld zł) wyniosłaby 80 tys. zł, a więc także stanowiłoby to wzrost o blisko 40%.</p> <p>Usunięcie z przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przed podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 187; dalej: „Ustawa o Rzeczniku”) w dotychczas obowiązującym brzmieniu mechanizmu korekty wysokości opłat oraz wprowadzenie mechanizmu aktualizacji budżetu Rzecznika daje w ocenie IZFiA nieuzasadnioną swobodę budżetowania Rzecznikowi. Jednocześnie, nie dostrzega się uzasadnienia dla odnoszenia się do wartości aktywów z okresu poprzedzającego płatność aż o 2 lata. Dotychczas obowiązujący mechanizm pozwalał na ponoszenie kosztów Rzecznika w odniesieniu</p>	
--	--	---	--

		<p>do aktualnej wartości zarządzanych aktywów, co przy powszechnym spadku środków w zarządzaniu wydaje się nakierowane na pozyskanie w sposób nieuzasadnionych zwiększonej wartości opłaty.</p> <p>Co więcej, zdaniem IZFiA, powyższa propozycja wzrostu opłat na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego oraz jego Biura stworzona została bez uwzględnienia zasady proporcjonalności. Jeżeli TFI zarządza portfelami dużych instytucji finansowych stanowiących ½ aktywów przezeń zarządzanych, to de facto Rzecznik Finansowy nie postrzega takich klientów instytucjonalnych jako interesariuszy w sporze z instytucją finansową. Mimo to te aktywa zostają obciążone kosztem opłaty na rzecz Rzecznika.</p> <p>Powyższe zmiany nie zostały poparte jakimikolwiek argumentami w uzasadnieniu do Projektu, ale także w sprawozdaniach finansowych Rzecznika Finansowego za rok 2020 oraz 2021. Jednocześnie drastyczne wzrosty opłat stanowiąc będą kolejne silne uderzenie ze strony Projektodawcy. W 2020 r. stawka stanowiąca podstawę wyliczenia opłaty rocznej dla danego podmiotu, w stosunku do grupy IV, do której należą TFI, wzrosła 9-krotnie względem roku 2019 i wyniosła 0,015265%. Analogiczny wzrost stawki nie został przewidziany dla żadnej z pozostałych grup podmiotów, o których mowa w §18 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2019 r., poz. 2486; dalej: „Rozporządzenie”) i oscylował on w okolicach 2-3-krotności stawek z 2019 r. W konsekwencji TFI, które w 2019 r. ponosiły opłatę roczną rzędu 240.000 zł, w roku 2020 poniosły opłatę rzędu 1.600.000 zł, a TFI które w 2019 r. ponosiły opłatę rzędu 300.000 zł, poniosły ją w wysokości 2.000.000 zł, co w obu przypadkach stanowi niemalże 7-krotność opłat ponoszonych w latach poprzednich. Dalsza argumentacja w tym przedmiocie została przekazana Ministerstwu pismem z dnia 3 grudnia 2021 roku,</p>	
--	--	--	--

		<p>i Ustawodawcy w koszty działalności funduszy inwestycyjnych, które od blisko dwóch lat ulegają wzrostom.</p> <p>Zważywszy na to, IZFiA pragnie zwrócić uwagę na sytuację rynkową, w jakiej znajdują się aktualnie de facto wszystkie podmioty obowiązane, które są jednocześnie uczestnikami rynku kapitałowego. Od początku 2022 roku, instytucje finansowe mierzą się bowiem z nadzwyczajną ilością wyzwań. Okoliczności te związane są przede wszystkim ze światowym kryzysem finansowym, najwyższą od ponad 20 lat inflacją, a także sytuacją geopolityczną w Europie i na Świecie, wywołaną agresją Rosji na Ukrainę, która trwa nieprzerwanie od 24 lutego 2022 roku.</p> <p>Z perspektywy funkcjonowania funduszy inwestycyjnych, których interesy reprezentuje IZFiA, wspomniane wyzwania w niebagatelny sposób wpływają na spadający nieprzerwanie od kilku miesięcy poziom zarządzanych aktywów, które w samym tylko kwietniu 2022 r. spadły o niemal 9,4 mld zł (-3,3%). Stan aktywów sektora na koniec kwietnia to 272,8 mld zł co stanowi wynik najniższy od października dwa lata temu. Jest to związane z sytuacją słabej koniunktury na rynkach kapitałowych, która znajduje odzwierciedlenie w wynikach krajowych funduszy i w konsekwencji prowadzi do masowej ucieczki klientów. Aby zobrazować dokładnie skalę zjawiska wskazać należy, że od momentu rozpoczęcia tendencji spadkowej we wrześniu 2021 r. do końca kwietnia 2022 r. wartość aktywów funduszy inwestycyjnych zmaląła o ponad 40 mld zł. Na chwilę obecną ciężko jest przewidywać, kiedy obecny trend ulegnie odwróceniu i jaka będzie skala aktywów na jego koniec, niemniej już można stwierdzić, że istotnie odcisnę się on na sytuacji finansowej towarzystw. Tym bardziej więc trudne do zaakceptowania jest w obecnej sytuacji tak drastyczne podwyższanie jakichkolwiek opłat, a w tym przypadku opłat na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura.</p> <p><u>Wobec powyższego, IZFiA postuluje rezygnację z propozycji podwyższenia ww. opłat i utrzymanie dotychczasowej metody ich obliczania, w oparciu o średnią roczną sumę wartości aktywów</u></p>	
--	--	---	--

			<p><u>funduszy inwestycyjnych, aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zarządzanych przez dane TFI, wyliczanej na podstawie wartości ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku, za który pobierana jest opłata, jak również utrzymanie stawki na poziomie 0,0001%.</u></p> <p>Stosowanie średniej rocznej sumy wartości aktywów ustalonych na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku, za który pobierana jest opłata, pozwala na jej ustalenie w sposób odpowiadający przeciętnej łącznej wartości aktywów zarządzanych przez TFI w danym roku, w przeciwieństwie do wartości aktywów dla jednego miesiąca roku, która może znacząco odbiegać od takiej wartości w skali 12 miesięcy. Ponadto, w ocenie IZFiA, podstawą dla obliczania opłaty powinny być dane na koniec danego roku, które mogą różnić się w istotny sposób od danych z końca roku poprzedzającego o dwa lata rok, za który Opłata jest należna i nie odzwierciedlać bieżącego stanu w tym zakresie</p>	
21	Art. 20 ust. 1	ZBP	<p>Podniesiono opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura w wysokości iloczynu: wartości średniorocznej sumy aktywów bilansowych za rok poprzedzający o dwa lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,00138% – w przypadku banku. Obecnie stawka wynosi: 0,0011%. To znaczny wzrost kosztów finansowania Rzecznika Finansowego, który pokrywają między innymi banki. Banki negatywnie opiniują podwyższenie opłaty i zmianę modelu wnoszenia opłat na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) podwyższenie stawek procentowych wykorzystywanych do wyliczenia wysokości ww. opłaty spowoduje dalszy znaczący wzrost finansowego obciążenia działalności podmiotów rynku finansowego, b) <u>Rzecznik Finansowy nie wykazał konieczności zwiększenia stawek procentowych do zaproponowanych wysokości, co w efekcie końcowym ma spowodować wzrost przychodów</u> 	Uwaga nieuwzględniona

			<p><u>Rzecznika Finansowego o około 20 mln zł, poza chęcią gromadzenia wolnych środków (w formie funduszu rezerwowego) na nieprzewidziane wydatki,</u></p> <p>stwierdzenie zamieszczone w OSR cyt.: „<i>Wysokość opłat ponoszonych z tytułu kosztów działalności Rzecznika i jego Biura nie gwarantuje efektywnego reagowania na zmiany w otoczeniu rynku finansowego i nie zapewnia ciągłości działań Rzecznika</i>” <u>nie znajduje potwierdzenia w dotychczasowej działalności Rzecznika Finansowego i prezentowanych rozliczeniach finansowych - po sporządzeniu rozliczenia rocznego, za każdy dotychczas rozliczony rok (jeszcze nie było rozliczenia za 2021 r.), suma zaliczek wniesionych przez podmioty rynku finansowego była wyższa niż koszty poniesione na działalność Rzecznika Finansowego i jego Biura w danym roku.</u></p>	
22	Art. 20 ust. 7	ZBP	<p>Zgodnie z projektowanym zapisem, podmiot rynku finansowego, o którym mowa w ust. 1, składa Rzecznikowi roczną deklarację o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura zawierającą dane podmiotu rynku finansowego, wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura w danym roku oraz dane i podpis osoby upoważnionej do sporządzenia deklaracji.</p> <p>Obecnie deklaracja składana jest w postaci elektronicznej, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego udostępnionego za pośrednictwem strony internetowej Rzecznika Finansowego. W projektowanym przepisie wskazano, że deklaracja będzie zawierać cyt. „<i>podpis osoby upoważnionej do sporządzenia deklaracji</i>” - czy zamiarem ustawodawcy jest wprowadzenie obowiązku sporządzania deklaracji w formie pisemnej?</p> <p>W ocenie ZBP rodzi to kolejne obowiązki i koszty do stronie banków i będzie wymagać pilnowania kolejnych terminów.</p>	Uwaga uwzględniona

23	Art. 20 ust. 8	ZBP	<p>Niepewność ZBP budzi czy Rzecznik Finansowy będzie miał wiedzę o parametrach, na podstawie których wylicza się składkę. Nie znamy intencji autorów projektu, jednak sugerować należy określenie metody określania wysokości opłaty przez Rzecznika.</p>	Uwaga nieuwzględniona
24	Art. 20 ust. 10	Rzecznik Finansowy	<p>1. Projektowany art. 20 ust. 10 ustawy o Rzeczniku Finansowym stanowi, że:</p> <p>10. Opłatę na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura wnosi się w czterech równych ratach.</p> <p>Zważyć należy, że wprowadzenie na poziomie ustawowym sztywnej regulacji zobowiązującej do wnoszenia opłat w czterech równych ratach nie zapewnia pożądanej elastyczności proponowanych rozwiązań, która była jednym z celów projektowanych zmian przepisów (informacja wskazana w pkt 6 OSR).</p> <p>Mając na uwadze, że w art. 20 ust. 13 projektowanej ustawy o Rzeczniku Finansowym ujęte zostało upoważnienie ustawowe do wydania aktu wykonawczego, które stanowi, że:</p> <p>13. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, terminy uiszczania opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura szczegółowy zakres danych i informacji zawartych w deklaracji, o której mowa w ust. 7, sposób jej sporządzenia, w tym format danych, oraz sposób jej składania, mając na uwadze zapewnienie ciągłości i skuteczności działalności Rzecznika i jego Biura, sprawne przekazanie deklaracji drogą elektroniczną, poprawność danych zawartych w deklaracji, bezpieczeństwo korzystania z deklaracji oraz zapewnienie skutecznej egzekucji opłaty na finansowanie Rzecznika i jego Biura.</p> <p>zasadne wydaje się ujęcie kwestii dotyczących ewentualnych rat i terminów wnoszenia opłat w rozporządzeniu.</p> <p>W konsekwencji należałoby zrezygnować ze zmian proponowanych w art. 20 ust. 10 projektowanej ustawy o Rzeczniku Finansowym.</p>	Uwaga uwzględniona

			2. Dodatkowo w ramach projektowanych zmian w art. 20 należałoby uregulować kwestię wnoszenia opłat przez podmioty rynku finansowego, które zakończyłyby działalność w danym roku. Należy zauważyć, że opłata na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura jest opłatą roczną i wszystkie podmioty rynku finansowego prowadzące działalność na dzień 31 marca danego roku powinny być zobowiązane do wniesienia opłaty w całości niezależnie od terminu ewentualnego zakończenia działalności w danym roku.	Uwaga uwzględniona
25	Art. 20 ust. 13	ZBP	Proponuje się wskazanie, że rozporządzenie będzie określać również <u>sposób obliczania opłaty</u> .	Uwaga nieuwzględniona
26	Art. 20a ust. 1	ZBP	Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 20 ust. 8, jeżeli podmiot rynku finansowego, o którym mowa w ust. 1, nie złoży w terminie deklaracji, o której mowa w ust. 7, Rzecznik wydaje decyzję, w której określa wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura należnej od tego podmiotu. Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 20a ust.1 w celu zweryfikowania wysokości należnych opłat na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura za dany rok Rzecznik występuje do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego o [...]. Zatem projektowane rozwiązanie obejmuje swym zakresem jedynie przypadek konieczności zweryfikowania danych, nie odnosząc się do konieczności poczynienia ustaleń na użytek realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 20 ust. 8. Proponuje się rozważenie dokonania stosownego uzupełnienia projektowanych rozwiązań.	Uwaga uwzględniona
27	Art. 26	UOKiK	Zmiana polega m.in. na umożliwieniu Rzecznikowi Finansowemu żądania wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych na rzecz klientów podmiotów rynku finansowego, jak również wzięcie udziału w każdym toczącym się postępowaniu, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. W ocenie Prezesa UOKiK, nowe uprawnienie Rzecznika Finansowego nie powinno mieć zastosowania do postępowań przed Sądem Okręgowym – Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów w	Uwaga uwzględniona

		<p> sprawach określonych w tytule VII w dziale IVa ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - <i>Kodeks postępowania cywilnego</i>, tj. w postępowaniach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów oraz w sprawie praktyk nieuczciwe wykorzystujących przewagę kontraktową. W przeciwieństwie do prokuratora, Rzecznik Finansowy, z racji charakteru pełnionej funkcji, działa w interesie określonej grupy, tj. klientów podmiotów rynku finansowego – nie tylko konsumentów, ale również w pewnych przypadkach przedsiębiorców, jeśli są klientami podmiotów rynku finansowego. Istotne w tym przypadku jest to, że postępowania prowadzone przez Prezesa UOKiK skupiają się przede wszystkim na ustaleniu stosowania przez przedsiębiorców praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz stosowania we wzorcach umów niedozwolonych postanowień umownych, a nie reprezentowaniu określonej grupy klientów.</p> <p>Wyłączenie kompetencji Rzecznika Finansowego do wzięcia udziału w postępowaniach przed SOKiK jest uzasadnione w szczególności koniecznością zapewnienia ochrony informacji z akt postępowania prowadzonych przez Prezesa UOKiK, które w wielu przypadkach zawierają szereg wrażliwych danych objętych tajemnicami prawnie chronionymi, w tym tajemnicą przedsiębiorstwa, których ujawnienie mogłoby narazić przedsiębiorcę – stronę postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK – na poważne szkody.</p> <p>2. Projekt ustawy nie reguluje, a tym samym nie zabezpiecza adekwatnie, kwestii tajemnicy przedsiębiorstwa przedsiębiorcy, który posiada aktualnie status podmiotu rynku finansowego. W stosunku np. ubezpieczenia czy w umowie kredytu taki klient przy zawarciu lub wykonaniu umowy bardzo często przekazuje informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa (dla oceny ryzyka ubezpieczeniowego, kredytowego, dla ustalenia rozmiaru szkody).</p> <p>3. Projekt ustawy nie reguluje także kwestii przetwarzania informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa na pożytek różnych postępowań. Przedsiębiorca – klient podmiotu rynku finansowego w zakresie</p>	
--	--	--	--

			<p>produktów oferowanych innym konsumentom w swojej podstawowej działalności podlega jednocześnie reżimowi z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (klauzule abuzywne, praktyki zbiorowe). W świetle projektu ustawy Rzecznik Finansowy chroni przedsiębiorcę jako klienta rynku finansowego w sporze z podmiotem rynku finansowego, natomiast Prezes UOKiK przeciwdziała praktykom przedsiębiorcy – klientowi rynku finansowego w sprawach dotyczących jego relacji z konsumentami przy wykonywaniu podstawowej działalności.</p> <p>4. Projekt ustawy nie przewiduje również zakazu wykorzystywania informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa klienta rynku podmiotu finansowego uzyskanych w toku postępowań do których przystąpi Rzecznik.</p>	
28	Art. 26 ust. 1 i 2	ZBP	<p>Dotychczas Rzecznik Finansowy mógł brać udział w postępowaniach za zgodą powoda. Zgodnie z projektowanym zapisem ustawy, będzie mógł brać udział w każdym, jeśli w jego ocenie wymaga tego ochrona konsumenta, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. W takim przypadku przysługują mu prawa strony.</p> <p>Zdaniem ZBP nie jest zasadne przyznanie Rzecznikowi kompetencji prokuratorskich, ingerujących w przebieg postępowania cywilnego czy administracyjno-sądowego, jeżeli tylko według jego oceny wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. Zmiany proponowane w art. 26 pozwalające na to Rzecznikowi są zbyt daleko idące, albowiem jedynym kryterium jest jego własna ocena w stosunku do klientów podmiotów rynku finansowego (dot. to także możliwości wniesienia skargi kasacyjnej czy o wznowienie postępowania). Wydaje się, że ślusne byłoby ograniczenie się tylko do spraw dotyczących nieuczciwych praktyk.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona

			<p>Dodatkowo sformułowanie „<i>jeśli w jego ocenie</i>” może sugerować, że to decyzja tylko Rzecznika, czyli Rzecznik będzie mógł działać w każdej sprawie bez ograniczenia. Rzecznik Finansowy, zastępując klienta na każdym etapie procesu sądowego, będzie stawał się stroną sporu z podmiotem rynku finansowego. Ponadto klienci mogą „wyręczać się” Rzecznikiem Finansowym, aby unikać kosztów procesu (sądowych, profesjonalnych pełnomocników itd.).</p> <p>Proponuje się zatem pozostawić dotychczasowy zapis art. 26.</p>	
29	Art. 26	PIU	<p>W ocenie rynku ubezpieczeniowego niezasadne jest także rozszerzenie kompetencji Rzecznika w zakresie jego uczestnictwa w postępowaniach sądowych przewidziane w proponowanym brzmieniu art. 26 Ustawy. Przepis ten w obecnym brzmieniu w wystarczający sposób umożliwi Rzecznikowi działanie przed sądami – obecnie Rzecznik może wytoczyć powództwo na rzecz klientów podmiotów rynku finansowego w sprawach dotyczących nieuczciwych praktyk rynkowych dotyczących działalności tych podmiotów, jak również za zgodą powoda wziąć udział w toczącym się już postępowaniu. Możliwość wstępowania przez Rzecznika do każdego postępowania, bez zgody powoda, będzie wpływać na podniesienie kosztów prowadzenia spraw sądowych. Brak jest w proponowanych regulacjach określenia zasad kto i w jakim przypadku miałby te koszty pokrywać. Nieuzasadnione jest umożliwienie wstępowania przez Rzecznika do toczącego się postępowania administracyjnego, co będzie powodować dublowanie się w takim postępowaniu roli organów administracji.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona
30	Art. 26	IGTE	<p>Nie znajdujemy uzasadnienia dla rozszerzenia kompetencji Rzecznika w zakresie jego uczestnictwa w postępowaniach sądowych. Przepis w jego obecnym brzmieniu w wystarczający sposób umożliwi Rzecznikowi działanie przed sądami – obecnie Rzecznik może wytoczyć powództwo na rzecz klientów podmiotów rynku finansowego w sprawach dotyczących nieuczciwych praktyk rynkowych dotyczących działalności tych podmiotów, jak również za zgodą powoda wziąć udział w toczącym się już postępowaniu.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona.

			Możliwość wstępowania przez Rzecznika do każdego postępowania, bez zgody powoda, będzie wpływać na podniesienie kosztów prowadzenia spraw sądowych. Brak jest w proponowanych regulacjach określenia zasad kto i w jakim przypadku miałby te koszty pokrywać. Nieuzasadnione jest umożliwienie wstępowania przez Rzecznika do toczącego się postępowania administracyjnego, co będzie powodować dublowanie się w takim postępowaniu roli organów administracji.	
31	Art. 26	IZFiA	<p>1. W odniesieniu do pozostałych zapisów Projektu, po pierwsze należy zwrócić uwagę, że wejście w życie projektowanego art. 26 ust. 1 Ustawy o Rzeczniku w obecnie proponowanym brzmieniu spowoduje daleko idącą zmianę uprawnień Rzecznika Finansowego. Dotychczas Rzecznik Finansowy był uprawniony do wytaczania powództw w sprawach dotyczących nieuczciwych praktyk rynkowych dotyczących działalności podmiotów rynku finansowego. Natomiast na gruncie projektowanego art. 26 ust. 1 Rzecznik Finansowy miałby podstawę do żądania wszczęcia postępowań w sprawach cywilnych. Jest to zmiana zdecydowanie rozszerzająca zakres kompetencji, bowiem oznacza de facto uprawnienie do zainicjowania każdej sprawy cywilnej w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (dalej: „k.p.c.”), np. sprawy rodzinnej czy z zakresu prawa pracy. W związku z powyższym również za szeroko zostało określone uprawnienie Rzecznika Finansowego do wzięcia udziału w każdym toczącym się postępowaniu. Zmian tych powinno się zaniechać albo wskazać, że chodzi wyłącznie o <i>"sprawy cywilne między klientem podmiotu rynku finansowego a podmiotem rynku finansowego, których przedmiot jest objęty zakresem zadań Rzecznika, określonych w art. 17 ust. 1 zmienianej ustawy"</i>.</p> <p>2. Po drugie należy się odnieść do sformułowania, że Rzecznik Finansowy <i>"może żądać wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych"</i>, które jest tożsame ze sformułowaniem zawartym w art. 7 k.p.c. w odniesieniu do prokuratora, jednak w tym przypadku jest ono nieadekwatne. Nie chodzi bowiem o żądanie wszczęcia np. postępowań</p>	Uwagi 1-6 nieuwzględnione

		<p>nieprocesowych w sprawach rodzinnych, jak robi to prokurator, lecz wyłącznie wytaczanie powództw w procesie na rzecz klientów podmiotów rynku finansowego. W ocenie IZFiA powinno się zatem pozostać przy dotychczasowym sformułowaniu "<i>może wytoczyć powództwo</i>", które jest właściwe dla postępowań procesowych między klientem podmiotu finansowego, a podmiotem rynku finansowego.</p> <p>3. Po trzecie, nie ma w ocenie IZFiA podstaw, aby odstąpić od zasady wyrażenia zgody przez powoda na wstąpienie Rzecznika Finansowego do postępowania, którą przewidywało dotychczasowe brzmienie przepisu. Podstawowymi zasadami procesu cywilnego, decydującymi o jego istocie i charakterze, są zasada dyspozycyjności i kontradiktoryjności. Nie ma żadnych podstaw by poszerzać katalog podmiotów uprawnionych do ingerencji w dyspozycyjny i kontradiktoryjny proces, obecnie tak szerokie uprawnienia przysługują prokuratorowi. Tym samym należy pozostać przy wymogu wyrażenia zgody przez powoda na udział Rzecznika Finansowego w postępowaniu.</p> <p>4. Po czwarte, wydaje się, przy uwzględnieniu wcześniej opisanych zmian, rozszerzających katalog spraw, w których Rzecznik Finansowy jest inicjatorem postępowań cywilnych, że nieuzasadnione jest pozostawienie Rzecznikowi Finansowemu uprawnień prokuratora. Do kompetencji prokuratora należy dbanie o interes publiczny (jego zadaniem jest wytaczanie powództw w sprawach cywilnych oraz składanie wniosków o udział w postępowaniu sądowym w sprawach cywilnych, z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, jeżeli tego wymaga ochrona praworządności, interesu społecznego, własności lub praw obywateli - art. 3 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawa o prokuraturze). Rzecznik dba natomiast o interes klienta podmiotu rynku finansowego (a wręcz go reprezentuje - tak art. 17 ust. 1 zmienianej ustawy). Innymi słowy, działania prokuratora odnoszą się do obu stron postępowania, tymczasem Rzecznik Finansowy działa wyłącznie w interesie klienta, a przeciwko podmiotowi rynku finansowego. Mając to na</p>	
--	--	--	--

		<p>uwadze, proponuje się przyjęcie rozwiązania przyznania Rzecznikowi Finansowemu uprawnień organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 8 oraz 61 i nast. k.p.c., względnie - ograniczenie jego uprawnień względem uprzywilejowanej pozycji prokuratorskiej, jeśli miałyby zostać zachowane pozostałe zmiany, rozszerzające kompetencje Rzecznika Finansowego.</p> <p>5. Ponadto, zdaniem IZFiA z projektowanego brzmienia przepisu powinny zostać usunięte słowa <i>"według jego oceny"</i>. Powodują one bowiem, że w zasadzie jedyne kryterium wejścia Rzecznika Finansowego do postępowania lub jego zainicjowania (jeżeli wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego) jest całkowicie nieweryfikowalne.</p> <p>Wobec powyższego, IZFiA proponuje następujące brzmienie przedmiotowego przepisu w tym fragmencie: <i>"jeżeli wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego"</i>. To zatem, czy udział Rzecznika Finansowego jest niezbędny ze względu na potrzebę ochrony praw klientów podmiotów rynku finansowego byłoby przedmiotem badania niezależnego i niezawisłego sądu.</p> <p>Wobec powyższego IZFiA wnosi o utrzymanie art. 26 Ustawy o Rzeczniku w jego obecnym brzmieniu, bądź alternatywnie nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>„Art. 26. Rzecznik może wytoczyć powództwo w sprawach cywilnych między klientem podmiotu rynku finansowego a podmiotem rynku finansowego, których przedmiot jest objęty zakresem zadań Rzecznika, określonych w art. 17 ust. 1 ustawy na rzecz klientów podmiotów rynku finansowego, jak również za zgodą powoda wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, jeżeli wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. W takim przypadku do Rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy o organizacji pozarządowej.”</i> przy jednoczesnej rezygnacji z projektowanego ust. 2.</p>	
--	--	---	--

32	Art. 26 ust. 1	IDM	<p>1. Proponujemy aby w projektowanym art. 26 ust. 1 przywrócono odniesienie do spraw „dotyczących nieuczciwych praktyk rynkowych dotyczących działalności tych podmiotów”, gdyż bez tego odniesienia istnieje poważne ryzyko, iż wzrośnie liczba postępowań, które będą generować koszty dla instytucji nawet wbrew interesom samego klienta, gdyż uprawnienia rzecznika zależą od „jego oceny”.</p> <p>W naszej opinii powinny być wskazane obiektywne kryteria, w oparciu o które sąd będzie mógł dokonać oceny czy udział rzecznika jest uprawniony, a nie odwoływać się do kryteriów subiektywnych jak ocena rzecznika.</p> <p>2. Postulujemy pozostawienie obecnych zapisów i nie wprowadzanie proponowanych zmian w art. 26 dot. wzrostu sankcji i szerszego ich ujęcia: wyższe kary (do 1mln zł), szerszy ich zakres, rygor natychmiastowej wykonalności, publikacja na stronie itp.</p>	Uwagi 1-2 nieuwzględnione
33	Art. 26 ust. 2	IDM	<p>Odnośnie ust. 2 jest to szerokie ujęcie uprawnień rzecznika na postępowania sądowno-administracyjne. W projekcie nie jest wskazane, iż dotyczy to postępowań związanych z klientami podmiotów rynku finansowego. Skoro rzecznik miałby mieć prawa strony to powinno być jasno doprecyzowane jakich postępowań to dotyczy i należy oprzeć te uprawnienia o przesłanki obiektywne, a nie jedynie ocenę rzecznika.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona
34	Art. 26 dodanie przepisu przejściowego	Rzecznik Finansowy	<p>Zasadne wydaje się sformułowanie przepisów przejściowych w odniesieniu do następujących przepisów projektowanej ustawy o Rzeczniku Finansowym:</p> <p>– Projektowany art. 26 ustawy o Rzeczniku Finansowym stanowi, że: Art. 26. 1. Rzecznik może żądać wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych na rzecz klientów podmiotów rynku finansowego, jak również wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. W takim przypadku do Rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze.</p> <p>2. Rzecznik może wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu sądowno-administracyjnym, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną,</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego. W takim przypadku przysługują mu prawa strony.</p> <p>W odniesieniu do przywołanego przepisu, należy zwrócić uwagę na konieczność sformułowania przepisu przejściowego określającego, jakie przepisy (tzn. czy powinny być to przepisy ustawy o Rzeczniku Finansowym w brzmieniu dotychczasowym czy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą) należy stosować do postępowań sądowych oraz postępowań sądowno-administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy o Rzeczniku Finansowym.</p>	
35	Art. 30 i art. 31	PIU	<p>W celu usunięcia ewentualnych wątpliwości, w art. 30 i 31 Ustawy proponujemy dopisać regulację analogiczną jak w art. 6 Ustawy: „Do zachowania terminu wystarczy wysłanie wskazanych w zdaniu poprzedzającym dokumentów i formularzy przed upływem tego terminu” (art. 30) oraz „Do zachowania terminu wystarczy wysłanie żądanych przez Rzecznika Finansowego dokumentów i informacji przed upływem tego terminu” (art. 31). Powyższe ujednotwili i ułatwi znacząco praktykę dotyczącą korespondencji na linii zakład ubezpieczeń – Rzecznik Finansowy.</p>	Uwaga nieuwzględniona.
36	Art. 31	ZBP	<p>Zgodnie z zapisem „<i>Podmiot rynku finansowego lub podmiot wskazany w art. 25 ust. 1 pkt 1, który otrzymał wniosek Rzecznika w sprawach objętych zakresem jego działalności, jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, poinformować Rzecznika o podjętych działaniach lub zajętych stanowisku oraz przekazać żądane dokumenty lub informacje, w tym także informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa [...]</i>”.</p> <p>Związek wnosi o odstąpienie od projektowanej zmiany. Nadanie Rzecznikowi Finansowemu uprawnień do żądania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz inne informacje podlegające ochronie na podstawie odrębnych przepisów jest</p>	Uwaga nieuwzględniona

			nieuzasadnione i nadmiarowe. Nadanie Rzecznikowi tak szerokich uprawnień praktycznie stawiałoby go w roli organu nadzoru i w konsekwencji prowadzi do powielania uprawnień Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.	
37	Art. 31	PIU	Wątpliwości budzi wprowadzenie w art. 31 Ustawy konieczności przekazywania Rzecznikowi Finansowemu informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa. Z treści art. 11 ust. 2. ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji wynika, że „przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą”. Ta zmiana może oznaczać, że ZU będą musiały przekazać Rzecznikowi Finansowemu różnego rodzaju kalkulatory. Jeżeli jednak kompetencje Rzecznika Finansowego o udostępnianiu informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa zostaną zapisane w Ustawie, to warto wprowadzić przepis, który wprost umożliwi przedsiębiorcy zastrzeżenie prawa wglądu do materiału dowodowego dostarczanego Rzecznikowi Finansowemu, na wzór art. 69 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z jego treścią Prezes Urzędu, na wniosek lub z urzędu, może, w drodze postanowienia, w niezbędnym zakresie ograniczyć prawo wglądu do materiału dowodowego załączonego do akt sprawy, jeżeli udostępnienie tego materiału groziłoby ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Dzięki dodaniu stosownego przepisu tajemnica przedsiębiorstwa będzie w pełni chroniona w postępowaniu przed Rzecznikiem Finansowym.	Uwaga uwzględniona
38	Art. 31	IGTE	„Podmiot rynku finansowego lub podmiot wskazany w art. 25 ust. 1 pkt 1 (podmiot którego działalność wiąże się z rozpatrywaną sprawą), który otrzymał wniosek Rzecznika w sprawach objętych zakresem jego działalności, jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, poinformować Rzecznika o podjętych działaniach lub zajęтым stanowisku oraz przekazać żądane dokumenty lub informacje, w tym także informacje stanowiące	Uwaga uwzględniona

			<p>tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913 oraz z 2021 r. poz. 1655) oraz inne informacje podlegające ochronie na podstawie odrębnych przepisów.”;</p> <p>Analizując tę zmianę wydaje się, że na podstawie tych przepisów RF będzie mógł domagać się od PTE przekazania informacji stanowiących tajemnicę zawodową w rozumienia art. 49 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych („ustawa o OFE”). Jeżeli taka jest intencja Projektodawcy, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, czy PTE mogą przekazać takie informacje na podstawie ustawy o reklamacjach, postulujemy dodatkowo o wprowadzenie także odpowiedniej zmiany w art. 49 ustawy o OFE poprzez wymienienie Rzecznika Finansowego w katalogu podmiotów, którym mogą zostać przekazane takie informacje bez powstania ryzyka zarzutu przekazania takich informacji z naruszeniem przepisów prawa.</p> <p>Brak wprowadzenia takiej zmiany w ustawie o OFE może powodować, że PTE będą miały dylemat, czy przekazywać RF takie informacji w obawie przed ewentualną dotkliwą odpowiedzialnością karną za naruszenie przepisów o tajemnicy zawodowej, która to odpowiedzialność jest przewidziana w art. 220 ustawy o OFE (grzywna do 1 mln zł lub kara pozbawienia wolności do 3 lat).</p>	
39	Art. 31	IZFiA	<p>IZFiA zwraca uwagę, iż propozycja nowego art. 31 Ustawy o Rzeczniku zawiera zobowiązanie podmiotów rynku finansowego do przekazywania Rzecznikowi Finansowemu wszelkich żądanych informacji i dokumentów, w tym objętych tajemnicą przedsiębiorstwa.</p> <p>W obecnym stanie prawnym, brak jest jednak stosownego zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 280 i nast. ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 605 z późn. zm., dalej:</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>„UFI”). Stanowi to zatem znamiona niezachowania tajemnicy zawodowej, która stanowi podstawę zaufania klientów do rynku kapitałowego.</p> <p>Przyjęcie propozycji art. 31 ustawy skutkowałoby rażąco sprzecznością przepisów prawnych, które doprowadziłyby do sytuacji niepewności prawa, z którą związane są daleko idące, negatywne skutki. W art. 281 UFI zawarty jest zamknięty katalog enumeratywnie wskazanych wyjątków, w przypadku których TFI zobowiązane jest udostępnić dane objęte tajemnicą zawodową. Katalog ten nie przewiduje jednak takiego wyjątku wobec żądania Rzecznika Finansowego.</p> <p>Kwestia ta była przedmiotem dyskusji na konferencji uzgodnieniowej ustawy <i>o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku</i>, która się odbyła w październiku 2021 r. i na której uzgodniono uzupełnienie art. 281 ust. 1 UFI o kolejny pkt. 17 w następującym brzmieniu:</p> <p><i>17) Rzecznika Finansowego w związku z toczącym się postępowaniem przed tym organem, jeżeli jest to niezbędne do realizacji jego ustawowych zadań.”.</i></p> <p>Wobec tego IZFiA wnioskuje o stosowne naniesienie zmian do art. 281 UFI w sposób odpowiadający powyższym ustaleniom.</p> <p>Co więcej, przewidziane w Projekcie przesłanki nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji nakładającej karę pieniężną są bardzo ogólne i nieprecyzyjne, bowiem interes klientów podmiotów rynku finansowego oraz ich prawa są zawsze priorytetowe na każdym etapie. Takie brzmienie nadaje więc Rzecznikowi Finansowemu w pełni dyskrecyjne uprawnienie do nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji.</p>	
40	Art. 32 ust. 1	ZBP	<p>Projektodawca przewiduje zwiększenie wysokości kary pieniężnej ze 100 000 zł do 1 000 000 zł, którą Rzecznik Finansowy będzie mógł nakładać na podmiot rynku finansowego naruszający ustawowe obowiązki.</p>	Uwaga nieuwzględniona.

		<p>Zaznacza się w Uzasadnieniu nowelizacji, że zwiększenie wysokości kary pieniężnej wzmocni funkcję prewencji ogólnej, a dodatkowo w zakresie kar pieniężnych nakładanych przez Rzecznika Finansowego na podstawie art. 32 ustawy proponuje się objęcie możliwością zastosowania sankcji administracyjnej wobec podmiotu rynku finansowego za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy.</p> <p>W aktualnym stanie prawnym nie istnieje możliwość nałożenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku przekazania informacji o procedurze reklamacji w stosunku do osób dochodzących roszczeń od podmiotów rynku finansowego niebędących stroną umowy.</p> <p>W ocenie ZBP zwiększenie kar jest bardzo znaczące i niewspółmierne z funkcją prewencji ogólnej, w szczególności w odniesieniu do „klientów”, którzy nie są stroną umowy z podmiotem rynku finansowego i kiedy nie będzie możliwe z przyczyn obiektywnych, niezależnych od instytucji zweryfikowanie danych osobowych, adresowych dla wysłania w krótkim 7-dniowym terminie informacji o procedurze składania reklamacji.</p> <p>Prosi się o odstąpienie od projektowanej zmiany:</p> <p>a) ust. 1 - zwiększenie wysokości kary pieniężnej, którą może nałożyć Rzecznik Finansowy na podmiot rynku finansowego, do 1 mln zł:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jest nieproporcjonalnie wysokie do skutków potencjalnego zawinienia podmiotu rynku finansowego, tj. naruszenia obowiązków w zakresie informowania klientów o procedurze składania i rozpatrywania reklamacji oraz udzielania odpowiedzi na indywidualne reklamacje klientów, - jest wysoce nieadekwatne do możliwego stopnia zawinienia w niewykonaniu przez podmiot rynku finansowego ustawowych obowiązków wobec Rzecznika Finansowego, tj. w zakresie przekazywania wnioskowanych informacji i dokumentów. 	
--	--	---	--

			<p>Pragniemy zaznaczyć, że Rzecznik Finansowy nie przedstawił żadnych informacji o stopniu wykorzystania dotychczasowego uprawnienia w zakresie nakładania kar i nie wykazał, aby aktualna dopuszczalna wysokość kary do 100 tys. zł była niewystarczająca - tj. nie stanowiła wystarczająco skutecznego środka przeciwdziałania możliwym naruszeniom wskazanych przepisów URR przez podmioty rynku finansowego,</p> <p>b) ust. 1 - objęcie sankcją kary do 1 mln zł naruszenia obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 4 ust. 2 URR jest nieuzasadnione z uwagi na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak klarowności przepisu art. 4 ust. 2 URR - kto jest „<i>klientem, który nie zawarł umowy z podmiotem rynku finansowego</i>” oraz o jakim mowa „<i>roszczeniu</i>” (finansowym czy dowolnym), - praktyczną niemożność, najprawdopodobniej w większości przypadków, wykazania przez podmiot rynku finansowego literalnego spełnienia obowiązku, tj. „dostarczenia” wskazanych informacji, a tym bardziej w tak krótkim terminie (7 dni), - ogólnie dostępne, publikowane przez każdy podmiot rynku finansowego informacje na temat procedury składania i rozpatrywania reklamacji, - nieproporcjonalną wysokość ewentualnej kary do potencjalnych skutków niewypełnienia przedmiotowego obowiązku. 	
41	Art. 32	PIU	<p>Za nieuzasadnione uznać należy zwiększenie wysokości kar, do których nakładania jest uprawniony Rzecznik Finansowy. Przewidziana obecnie w Ustawie maksymalna kwota kary na poziomie 100.000 zł nie jest symboliczna. Brak jest też sygnałów, że obecna wysokość kary nie jest wystarczająca do osiągnięcia jej celu. Tak znaczne kary mogłyby spowodować konieczność zwiększenia wysokości składek ubezpieczeniowych, a więc obciążeń ubezpieczających. Z uzasadnienia do projektu ustawy nie wynika, dlaczego wzrost maksymalnej kary (a tym bardziej dlaczego aż dziesięciokrotny) miałyby zapewnić skuteczniejszy środek przeciwdziałania możliwej praktyce</p>	Uwaga nieuwzględniona

		<p>obstrukcji podmiotu rynku finansowego wobec czynności Rzecznika Finansowego. Nie wskazano, żeby przypadki obstrukcji miały miejsce w przeszłości. W opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń wysokie kary administracyjne należy rezerwować dla szczególnie istotnych naruszeń prawa, drobne nieprawidłowości nie powinny spotykać się z karami, zwłaszcza surowymi. W literaturze podkreśla się, że zasada proporcjonalności w odniesieniu do stosowania środków nadzorczych nakazuje, aby w przypadku, gdy określone cele mogą zostać równie skutecznie zrealizowane zarówno przy pomocy środka mniej, jak i bardziej restrykcyjnego, organ nakładający karę skorzystał z tego pierwszego środka. Tak w szczególności: K. Kohutek [w:] F. Zoll (red.), „Prawo bankowe”, str. 510. O zasadzie proporcjonalności pisze również P. Wajda, „Rola decyzji administracyjnej”, str. 250-253. Nie można oprzeć się wrażeniu, że projektodawca pomija narzędzia o charakterze prewencyjnym na rzecz restrykcyjnych. Współczesne standardy administracyjnoprawne polegają na partnerstwie, współpracy z organem administracyjnym, a w kontekście specyfiki ubezpieczeniowej, wzajemnym kształtowaniu pryncypiów rynku ubezpieczeniowego. Należy przy tym podkreślić, że podlegająca obecnie rewizji dyrektywa Solvency II szczególny nacisk kładzie właśnie na zasadę proporcjonalności oraz że zasada ta powinna znajdować zastosowanie nie tylko na etapie nakładania kary w konkretnym przypadku, ale także na etapie tworzenia przepisów, które taką karę przewidują. Kara administracyjna nie powinna być celem samym w sobie a jej wysokość nie powinna być uzależniona od potrzeb budżetu Państwa, lecz jedynie od celu dla którego jest przewidywana. Na chwilę obecną brak przesłanek do twierdzenia, że kary na obecnym poziomie nie spełniają swojej roli. Pragniemy ponadto podkreślić, że zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 Ustawy do zadań Rzecznika należy podejmowanie działań w zakresie ochrony klientów podmiotów rynku finansowego, których interesy reprezentuje. Tego typu zakres zadań jest węższy od zakresu działania Komisji Nadzoru Finansowego, która stoi w szczególności na straży prawidłowych</p>	
--	--	---	--

			<p>stosunków finansowych podmiotów nadzorowanych i w razie konieczności może w szczególności żądać przedstawienia planów naprawach czy podejmować działania mające na celu podwyższenie poziomu środków własnych. Warto powyższe wziąć pod uwagę projektując przepisy dotyczące wysokości kar administracyjnych, Komisja Nadzoru Finansowego miarkując wysokość kary będzie brać pod uwagę szersze spektrum argumentacji. Ponadto kompetencje pomiędzy różnymi organami administracji nie powinny się na siebie nakładać.</p>	
42	Art. 32 ust. 1	IGTE	<p>Jest to aż 10-krotna podwyżka w stosunku do obecnej maksymalnej kwoty i nie widzimy podstaw do wprowadzenia tak daleko idącej zmiany.</p> <p>Wydaje się, że cele prewencyjne i tak zostaną osiągnięte przez Rzecznika Finansowego bez potrzeby aż tak istotnego podwyższania maksymalnej kary pieniężnej z uwagi na proponowane wprowadzenie jeszcze do ustawy o reklamacjach postanowienia przewidującego publikację informacji o nałożonych karach pieniężnych.</p>	Uwaga nieuwzględniona
43	Art. 32 ust. 1	IZFiA	<p>Kolejną zmianą, która nie znalazła poparcia w środowisku funduszy inwestycyjnych jest proponowane nowe brzmienie art. 32 ust. 1 Ustawy o Rzeczniku oraz dodawany w tym artykule ust. 1a, który przewiduje aż dziesięciokrotne zwiększenie wymiaru kary za – co do zasady - nieterminowe wykonanie obowiązków informacyjnych względem klientów lub Rzecznika, co w ocenie IZFiA – w szczególności w połączeniu ze wzrostem opłaty, o której mowa w art. 20 Ustawy o Rzeczniku – stanowi o zbyt daleko idącym obciążeniu uczestników rynku. Nie kwestionuje się przy tym wagi obowiązków wskazanych w tym przepisie, wskazuje się, że klient jest w stanie poznać zasady składania reklamacji w danym podmiocie na stronie internetowej, gdzie publikowany jest regulamin rozpatrywania reklamacji. Nie jest więc – w przypadku niewykonania obowiązku informacyjnego przez podmiot w umowie – w całości pozbawiony możliwości zapoznania się z procedurą reklamacyjną, a co za tym idzie tak istotny wzrost</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>maksymalnej wysokości kary nie ma uzasadnienia. W szczególności, biorąc pod uwagę fakt, że podmiotem rozpatrującym ponownie sprawę (zgodnie z art. 32 ust. 5 Ustawy o Rzeczniku) jest sam Rzecznik Finansowy.</p> <p>Wobec powyższego, IZFiA wnosi o rezygnację z propozycji podniesienia wysokości kary pieniężnej za naruszenie obowiązków wynikających z art. 4, 6-10, 30 oraz 31 Ustawy o Rzeczniku. Alternatywnie, w przypadku nie przyjęcia ww. postulatu, proponujemy zwiększenie wartości kary pieniężnej do jej dwukrotności w stosunku do obecnego brzmienia to jest do 200 tys. zł kary pieniężnej.</p>	
44	Art. 32 ust. 1	KKSKOK	<p>W zakresie kar nakładanych przez Rzecznika na podmioty rynku finansowego art. 1 pkt 14 lit. a projektu przewiduje nadanie nowego brzmienia art. 32 ust. 1 ustawy o rozpatrywaniu reklamacji i o Rzeczniku Finansowym, zgodnie z którym na podmiot rynku finansowego, który narusza obowiązki nałożone w art. 4, art. 6–10, art. 30 i art. 31, Rzecznik może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>W aktualnym stanie prawnym górna granica kary pieniężnej nakładanej przez Rzecznika nie może przekroczyć 100 000 zł. Zawarta w projekcie propozycja przewiduje zatem aż 10-krotne podwyższenie jej wysokości – co w ocenie Kasy Krajowej wydaje się nadmierowe.</p> <p>W związku z powyższym uprzejmie proszę o rozważenie możliwości nadania art. 1 pkt 14 lit. a następującego brzmienia:</p> <p>„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Na podmiot rynku finansowego, który narusza obowiązki nałożone w art. 4, art. 6–10, art. 30 i art. 31, Rzecznik może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 200 000 zł.”.</p>	Uwaga nieuwzględniona
45	Art. 32 ust. 1b	ZBP	<p>dot. nowego ust. 1b - objęcie sankcją kary do 100 tys. zł naruszenia obowiązku wynikającego z art. 37 URR jest nieuzasadnione. Z uwagi na ogólność tego przepisu (cyt. „<i>Udział podmiotu rynku finansowego w postępowaniu jest obowiązkowy</i>”), jego hipotetyczne naruszenie</p>	Uwaga nieuwzględniona

			przez podmiot rynku finansowego może być dowolnie interpretowane przez Rzecznika Finansowego i w efekcie nadużywane.	
46	Art. 32 ust. 4	ZBP	dot. nowego ust. 4 - nadanie takiego uprawnienia Rzecznikowi Finansowemu jest nieuzasadnione, a natychmiastowa wykonalność nałożonej kary (czyli obowiązek jej zapłaty) jest sprzeczna z prawem do zaskarżenia decyzji oraz w żaden sposób, naszym zdaniem, nie może tego wymagać ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego lub ważny interes klientów podmiotów rynku finansowego.	Uwaga nieuwzględniona
47	Art. 32 ust. 4	PIU	Nieuzasadnione jest wprowadzanie rozwiązań mających na celu umożliwienie Rzecznikowi nakładania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzjom w przedmiocie nałożenia kary „jeżeli wymaga tego ochrona praw klientów podmiotów rynku finansowego lub ważny interes klientów podmiotów rynku finansowego”. Rygor natychmiastowej wykonalności kary nie wpłynąłby na ochronę praw klientów rynku finansowego lub ważny interes klientów, zwłaszcza że kara ta nie służy zapewnieniu potrzeb klientów rynku finansowego i jest uiszczana na rachunek Skarbu Państwa. W przypadku wprowadzenia rygoru natychmiastowej wykonalności kar należałoby także przewidzieć odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa względem zakładu ubezpieczeń w przypadku, gdyby kara okazała się nieuzasadniona, co do zasady lub co do wysokości.	Uwaga nieuwzględniona
48	Art. 32 ust. 4	IZFiA	Przewidziane w projekcie przesłanki nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji nakładającej karę pieniężną są bardzo ogólne i nieprecyzyjne, bowiem interes klientów podmiotów rynku finansowego oraz ich prawa są zawsze priorytetowe na każdym etapie. Takie brzmienie nadaje więc Rzecznikowi Finansowemu w pełni dyskrecyjne uprawnienie do nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji.	Uwaga nieuwzględniona
49	Art. 32 ust. 6	ZBP	dot. nowego ust. 6 - ewentualna możliwość publikacji informacji o karze pieniężnej nałożonej przez Rzecznika Finansowego na podmiot rynku finansowego powinna być uzależniona od uprawomocnienia się decyzji. Jeśli jednak wprowadzony zostałby przepis w projektowanej	Uwaga uwzględniona

			treści, wówczas powinien zostać wprowadzony dodatkowy przepis, zobowiązujący Rzecznika Finansowego do publikacji informacji o zmianie lub uchyleniu decyzji o nałożeniu kary. W ocenie ZBP projektowane zapisy ustawy nadają zbyt szerokie uprawnienia Rzecznikowi. Co więcej, w art. 32 ust. 6 brakuje odniesienia do pkt. 1b.	
50	Art. 32 ust. 6 Dodanie przepisu przejściowego	Rzecznik Finansowy	Projektowany art. 32 ust. 6 ustawy o Rzeczniku Finansowym stanowi, że: <i>6. Rzecznik publikuje na swojej stronie internetowej informację o karze pieniężnej nałożonej na podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2a, zawierającą:</i> <ul style="list-style-type: none"> – <i>nazwę podmiotu, na który nałożono karę;</i> – <i>informację o wysokości nałożonej kary;</i> – <i>informację o przepisach prawnych stanowiących podstawę wydania decyzji o nałożeniu kary;</i> – <i>informację, czy decyzja o nałożeniu kary jest prawomocna.</i> W odniesieniu do przywołanego przepisu, należy również zasygnalizować zasadność rozważenia przepisu przejściowego w zakresie publikacji informacji o karze pieniężnej.	Uwaga uwzględniona
51	Rozdział 4b	ZBP	w ocenie Związku należałoby wdrożyć systemowe rozwiązanie w zakresie finansowania Funduszu Edukacji Finansowej (FEF) w ramach budżetu państwa, a nie zasilanie z kar pieniężnych jako główne źródło przychodów opisanych w projektowanej ustawie i to na podstawie uznaniowości Rzecznika.	Uwaga nieuwzględniona.
52	Art. 43g pkt 5	KNF	1. W zakresie dodawanego art. 43g, utrzymany został pkt 5 w brzmieniu: „[Przychodami Funduszu są wpływy z tytułu: (...)] 5) odsetek;”, należy podnieść, że wyodrębnienie odsetek jako kategorii przychodu, bez doprecyzowania z jakiego tytułu należne są owe odsetki, może rodzić wątpliwości co do tego, czy w pkt 5 ustawodawca nie wskazuje odsetek od należności z tytułu kar, o których mowa w pkt 1-4. Kwestia ta była sygnalizowana w powołanym na wstępie poprzednim stanowisku	Uwaga częściowo uwzględniona

		<p>Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Ponieważ brzmienie projektowanego przepisu w tym zakresie nie uległo zmianie, a zarazem w uzasadnieniu projektu ustawy brak jakiegokolwiek szczegółowego omówienia tego aspektu, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego zwraca się o przedstawienie dodatkowego wyjaśnienia o jakich należnych nowo tworzonemu funduszowi odsetkach mowa w projektowanym art. 43g pkt 5.</p> <p>2. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego podtrzymuje uwagi zgłoszone w piśmie z dnia 25 lutego 2022 r. (sygn. DPP-DPPZRP.072.9.2022.JWK):</p> <p><i>W ocenie UKNF doprecyzowania wymaga pojęcie odsetek, o których mowa w art. 43g pkt 5 projektu. Zgodnie z projektowanym art. 43g pkt 5, oprócz kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4 projektu ustawy, przychodami Funduszu Edukacji Finansowej (dalej: „Fundusz”) są również wpływy z tytułu odsetek. Jest to zmiana w stosunku do obecnie obowiązującej regulacji, która nie wskazuje odsetek, jako źródła przychodów Funduszu.</i></p> <p><i>W projekcie nie sprecyzowano jednak, z jakiego tytułu miałyby to być odsetki, a wydaje się, że chodzi wyłącznie o odsetki uzyskiwane od zgromadzonych w Funduszu środków. Zgodnie z projektowanym art. 43i ust. 1, w przypadku zmiany albo uchylecia decyzji, środki z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4, są niezwłocznie zwracane przez Fundusz na rachunek organu, który je nałożył „do wysokości wpływów do Funduszu z tytułu uchylonej albo zmniejszonej kary pieniężnej z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4”. Zatem środki te zwracane są w wysokości uprzednio przekazanej przez organ, który nałożył karę, tj. bez odsetek.</i></p> <p><i>W konsekwencji projektowany przepis art. 43g pkt 5 może być rozumiany w taki sposób, że UKNF jest obowiązany do przekazania do Funduszu oprócz kary pieniężnej, którą uiścił ukarany podmiot,</i></p>	
--	--	---	--

			<p><i>również odsetek z tytułu wpłaty należności głównej wynikającej z decyzji Komisji Nadzoru Finansowego. Należy podkreślić, że ze środków uzyskanych z ww. odsetek UKNF pokrywa, jako państwowa osoba prawna, koszty dochodzenia kar pieniężnych, m.in. koszty organu egzekucyjnego za czynności związane z dochodzeniem należności w przypadku brak majątku ukaranego, koszty zgłoszenia wierzytelności oraz koszty za czynności notarialne w związku z potwierdzeniem notarialnym pełnomocnictw w sprawach wierzycielskich np. z tytułu wpisów hipotek do ksiąg wieczystych oraz wystawienia listów mazalnych po odzyskaniu wierzytelności.</i></p>	
53	Art. 43h	ZBP	<p>W odniesieniu do FEF i Rady Edukacji Finansowej proponowane zmiany w projekcie ustawy z założenia mają pozwolić na efektywne wykorzystanie środków na działania z zakresu edukacji finansowej i przyczynić się do zwiększenia kompetencji finansowych społeczeństwa. Intencję ustawodawcy polegającą na inicjowaniu, organizowaniu oraz dofinansowaniu działalności edukacyjnej i informacyjnej w sektorze finansowym należy ocenić pozytywnie.</p> <p>Projektowana ustawa przyznaje dysponowanie FEF ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych (jako państwowy fundusz celowy), natomiast odnosząc się do środków finansowych Funduszu wskazuje przeznaczenie ich m.in. na opracowywanie i realizację strategii edukacji finansowej, kampanii informacyjnych, programów edukacyjnych czy przeprowadzanie badań kompetencji finansowych społeczeństwa</p> <p>Zamiar wydatkowania środków na te cele jest jak najbardziej słuszny, natomiast wątpliwość budzi brak określenia w projekcie ustawy ani odpowiedzialnych podmiotów realizacji tych przedsięwzięć ani ram współdziałania między nimi. Projekt ustawy wymienia skład podmiotów tworzących Radę Edukacji Finansowej jako organ opiniodawczo-doradczy Ministra Finansów, natomiast w żaden sposób nie odnosi się do konkretnych zadań czy wymagań wobec uczestniczących w niej podmiotów (opracowujących czy realizujących</p>	Uwaga nieuwzględniona

			projekty dofinansowane przez FEF, zgodnie z założeniami projektu ustawy).	
54	Art. 43i	KNF	<p>W art. 1 pkt 17 projektu ustawy, w zakresie dodawanego art. 43i, należałoby doprecyzować brzmienie ust. 1, tak aby w odniesieniu do zwrotu wpływów z tytułu odprowadzonych do nowo tworzonego funduszu wpływów z tytułu kar pieniężnych w przypadku uchylecia lub zmiany decyzji nakładającej taką karę wyeliminować niejednoznaczność wyrażenia „do wysokości nieprzekraczającej kwot, które wpłynęły do Funduszu”. Obecne brzmienie – jak należy zakładać wbrew intencjom projektodawcy – może sugerować pewną dowolność co do wysokości zwrotu. Brzmienie przepisu w tym zakresie powinno być jednoznaczne –np.:</p> <p>„1. Jeżeli w wyniku zmiany albo uchylecia decyzji, kary pieniężne, o których mowa w art. 43g pkt 1–4, zostały zmniejszone albo uchylone, dysponent Funduszu niezwłocznie przekazuje na rachunek organu, który nałożył te kary, środki z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 43g pkt 1–4. Środki z przeznaczeniem na zwrot, o którym mowa w zdaniu poprzednim, przekazywane są w wysokości odpowiadającej wysokości zwrotu, jednak nie wyższej niż kwota, która wpłynęła do Funduszu z tytułu uchylonej albo zmniejszonej kary pieniężnej.”.</p>	Uwaga uwzględniona
55	Art. 43j ust. 2	NBP	art. 43j ust. 2 pkt 4, w odnośniku do art. 43h nie powinno być odwołania do ust. 1, gdyż art. 43h nie posiada ustępów.	Uwaga uwzględniona
56	Art. 43k ust. 1	IZFiA	1. IZFiA zwraca ponadto uwagę na zmiany proponowane w art. 43k ust. 1 Ustawy o Rzeczniku, który przewiduje ilość 3 przedstawicieli ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, podczas gdy w przypadku pozostałych podmiotów Projektodawca przewiduje ilość jednego przedstawiciela. Nie dostrzega się żadnego uzasadnienia dla powyższej propozycji, dla której brak jest również argumentów w uzasadnieniu Projektu.	Uwaga nieuwzględniona.

		<p>Zdaniem IZFiA, wobec braku racjonalnego wytłumaczenia konieczności wystąpienia 3 przedstawicieli ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w Radzie Edukacji Finansowej (dalej: „Rada”) postuluje się redukcję tejże reprezentacji do jednego przedstawiciela. Wnosi się zatem o następujące brzmienie art. 43k ust. 1 pkt 1) ustawy:</p> <p><i>„Art. 43k. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powołuje w skład Rady Edukacji Finansowej:</i></p> <p><i>1) trzech przedstawicieli jednego przedstawiciela ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;”</i></p> <p>2. Dodatkowo, IZFiA pragnie zwrócić uwagę, iż nie został uwzględniony jej postulat dotyczący udziału przedstawicieli izb gospodarczych zrzeszających podmioty rynku finansowego w Radzie. Mając na uwadze szerokie uczestnictwo w Radzie Edukacji Finansowej wielu instytucji o kluczowym znaczeniu dla rynków finansowych, zdaniem IZFiA w stałym składzie powinni zostać także przedstawiciele samego rynku. Zagwarantowałyby to otwartość dialogu i umożliwienie tworzenia jak najlepszych rozwiązań edukacyjnych. W obecnym brzmieniu propozycji, przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających podmioty rynku finansowego mogą uczestniczyć w posiedzeniach Rady Edukacji Finansowej jedynie jako głos doradczy. Co więcej, na uwagę zasługuje także niepokojący fakt, iż sama możliwość udziału jest bardzo ocenna, gdyż niejasne jest co Projektodawca ma na myśli poprzez określenie, że przedstawiciele izb gospodarczych „mogą” brać udział w posiedzeniach. Brak w tym świetle jakichkolwiek mechanizmów kto decyduje o udziale przedstawicieli, na czyj wniosek mieliby możliwość udziału.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, IZFiA podtrzymuje swój postulat uwzględnienia w składzie Rady przedstawicieli organizacji branżowych reprezentujących podmioty rynku finansowego, który przedstawiła Ministerstwu pismem z dnia 21 lutego 2022 roku wraz z innymi izbami gospodarczymi reprezentującymi rynek kapitałowy</p>	
--	--	---	--

57	Art. 43k ust. 3	ZBP	Należy pozytywnie ocenić zapis, że ustawodawca przewiduje udział w posiedzeniach Rady Edukacji Finansowej z głosem doradczym przedstawicieli izb gospodarczych zrzeszających podmioty rynku finansowego. Jednakże proponuje się uzupełnienie tego zapisu o możliwość udziału przedstawicieli krajowych stowarzyszeń i fundacji branżowych, zaangażowanych w realizację projektów z zakresu edukacji finansowej.	Uwaga nieuwzględniona
58	Dodanie art. 10 ust. 3 projektu	KNF	<p>Uzasadnione wydaje się wprowadzenie dodatkowego przepisu przejściowego, który regulowałby przekazanie środków nowo tworzonego funduszu na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, w przypadku gdy wpływ z tytułu uchylonej lub zmniejszonej kary pieniężnej miał miejsce przed wejściem w życie projektowanej ustawy, a więc był wpływem likwidowanego funduszu. Celem takiego przepisu byłoby stworzenie jednoznacznej podstawy prawnej do przekazania organowi, który nałożył zmniejszoną lub uchyloną karę, środków nowo tworzonego funduszu. Wątpliwości w tym zakresie mogłyby powstać na tle ograniczenia zawartego w projektowanym art. 43i ust. 1, co do tego, że kwota środków przekazanych na zwrot nie może być wyższa niż kwota, która wpłynęła do nowo tworzonego funduszu – a w tym przypadku żadna kwota do nowo tworzonego funduszu nie wpłynęła. Wątpliwości tej nie rozstrzygają także przepisy przejściowe zawarte w projektowanym art. 12. Wprawdzie</p> <p>w ust. 1 tegoż artykułu mowa o tym, iż „należności i zobowiązania likwidowanego Funduszu stają się należnościami i zobowiązaniami Funduszu Edukacji Finansowej”, co ustanawia sukcesję generalną pomiędzy funduszem likwidowanym a funduszem nowotworzonym, jednakże w przypadku gdy zmiana albo uchylenie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nastąpi po wejściu w życie projektowanej ustawy, to nie będzie to zobowiązanie</p> <p>likwidowanego funduszu, a więc nie objęte wykazem, o którym mowa w art. 12 ust. 2, i –jak można oceniać – nie będzie traktowane jako</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>zobowiązanie przejęte przez nowotworzony fundusz. Powyższe przemawia za zamieszczeniem w projektowanej ustawie dodatkowego przepisu przejściowego, który wprost rozstrzygnie tę kwestię – mógłby to być przepis zawarty w art. 10 w nowym ustępie 3, w brzmieniu:</p> <p>„3. Przepisy art. 43i ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się odpowiednio do przekazania środków z przeznaczeniem na zwrot środków z tytułu zmniejszonych albo uchylonych kar pieniężnych, w przypadku gdy środki z tytułu uchylonej albo zmniejszonej kary pieniężnej wpłynęły do likwidowanego funduszu, a obowiązek zwrotu powstał po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”.</p>	
59	Art. 20 projektu	ZBP	<p>Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ZBP zwraca uwagę na bardzo krótkie vacatio legis i wnosi o jego wydłużenie. Zbyt krótki okres vacatio legis, który ze względu na skalę działalności, w szczególności dużych podmiotów rynku finansowego nie pozwoli sprostać dostosowaniu się w dwóch tygodni do zmian, w szczególności w treści wzorców umów, czy regulaminów.</p>	Uwaga niezasadna w związku z uwzględnieniem uwagi RF do art. 5
60	Art. 20 projektu	PIU	<p>Proponujemy istotne wydłużenie terminu wejścia w życie projektowanych regulacji. Jak wynika z projektu, zmiana art. 5 Ustawy wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy zmieniającej. Zmiana tego artykułu będzie wiązała się ze zmianą zapisów reklamacyjnych w ogólnych warunkach ubezpieczeń. Termin 14 dni na wprowadzenie przedmiotowych zmian jest zdecydowanie za krótki i będzie trudny do zrealizowania. Warto podkreślić, że zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 32 ust. 1 Ustawy, Rzecznik Finansowy może nałożyć na podmiot rynku finansowego karę w wysokości nawet 1 000 000 zł, jeśli zostanie naruszony obowiązek nałożony m.in. w art. 4 Ustawy. Rzecznik Finansowy może nakładać kary na ZU, który nie dostosuje, w terminie określonym w ustawie zmieniającej, treści dokumentów do przepisów zmienionej Ustawy (w szczególności wzorów umownych oraz wzorów informacji dla podmiotów określonych w art. 4 ust. 2 Ustawy).</p>	Uwaga niezasadna w związku z uwzględnieniem uwagi RF do art. 5

61	Art. projektu	20 IZFiA	<p>Mając na uwadze daleko idące zmiany jakie wprowadza Projekt, chociażby w zakresie komunikacji instytucji finansowych z klientami, jak również ujawniania tajemnicy zawodowej i wysokości możliwych do nałożenia przez Rzecznika Finansowego kar wskazujemy, że przewidziany w art. 20 Projektu 14-dniowy termin wejścia w życie Projektu jest zdecydowanie za krótki. Zmiany te będą wymagały dostosowania dokumentacji instytucji finansowych, a ta niedokonana w terminie będzie wiązała się z ryzykiem wysokich kar finansowych. Z tego względu niezbędne jest zagwarantowanie podmiotom podlegającym tym obowiązkom wystarczającego terminu na ich zrealizowanie.</p> <p>Proponujemy w związku z tym istotne wydłużenie terminu wejścia w życie ustawy przewidzianego w art. 20 Projektu i wydłużenie go dnia 1 stycznia 2023 r.</p>	Uwaga niezasadna w związku z uwzględnieniem uwagi RF do art. 5
----	---------------	----------	--	--

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika
Finansowego i jego Biura oraz sposobu nadania dostępu do systemu
teleinformatycznego, za pośrednictwem którego jest składana**

Na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, 1488 i...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres danych podmiotu rynku finansowego i informacji zawartych w deklaracji, o której mowa w art. 20 ust. 7 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, zwanej dalej „deklaracją”;
- 2) sposób sporządzenia deklaracji;
- 3) sposób nadania dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 20 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, zwanego dalej „systemem teleinformatycznym”.

§ 2. Deklaracja zawiera:

- 1) dane podmiotu rynku finansowego:
 - a) rodzaj,
 - b) nazwę,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - d) adres;
- 2) rok, którego dotyczy deklaracja;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 939).

- 3) wyrażoną w złotych wysokość opłaty na finansowanie Rzecznika i jego Biura, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r., o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, zwanej dalej „ustawą”;
- 4) wysokość:
 - a) składki przypisanej brutto, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy, w przypadku krajowego zakładu ubezpieczeń;
 - b) składki przypisanej brutto, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy, w przypadku zagranicznego zakładu ubezpieczeń,
 - c) posiadanych funduszy własnych, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 ustawy, w przypadku krajowej instytucji płatniczej oraz krajowej instytucji pieniądza elektronicznego;
- 5) wartość:
 - a) aktywów otwartego funduszu emerytalnego, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 3 ustawy, w przypadku powszechnego towarzystwa emerytalnego,
 - b) wykonanych transakcji płatniczych, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 6 ustawy, w przypadku małej instytucji płatniczej,
 - c) średniorocznej sumy aktywów, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 12 ustawy, w przypadku instytucji pożyczkowej;
- 6) średnią roczną sumę aktywów bilansowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 8 ustawy, w przypadku spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej;
- 7) średnią wartość:
 - a) przychodów ogółem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 5 ustawy, w przypadku dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku,
 - b) przychodów ogółem, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 11 ustawy, w przypadku firmy inwestycyjnej,
 - c) przychodów z tytułu świadczenia usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 13 ustawy, w przypadku dostawcy usług finansowania społecznościowego;
- 7) roczną sumę aktywów bilansowych, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 7 ustawy, w przypadku banku;
- 8) sumę wartości:

- a) średniej rocznej aktywów funduszy inwestycyjnych, aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 9 ustawy, w przypadku towarzystwa funduszy inwestycyjnych,
 - b) aktywów alternatywnych spółek inwestycyjnych zarządzanych przez zarządzającego ASI, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 10 ustawy, w przypadku zarządzającego ASI;
- 9) informację, że deklaracja stanowi korektę deklaracji, w przypadku, o którym mowa w art. 20b ust. 1 ustawy;
- 10) datę sporządzenia deklaracji.

§ 3. Deklarację sporządza się w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, dostępnej na stronie internetowej Rzecznika Finansowego.

§ 4. Dostęp do systemu teleinformatycznego jest nadawany na pisemny wniosek podmiotu rynku finansowego, który zawiera wskazanie osoby upoważnionej do działania w imieniu tego podmiotu rynku finansowego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.²⁾

MINISTER FINANSÓW

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 października 2017 r. w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania należności na pokrycie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura (Dz. U. z 2020 r. poz. 662), które traci moc z dniem 1 stycznia 2023 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika ze zmian wprowadzonych ustawą o z dnia..... o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz....). Ustawa ta wprowadziła nowe zasady dotyczące ponoszenia opłaty na finansowanie Rzecznika Finansowego i jego Biura, w tym określiła stawki tej opłaty, jeden termin płatności (w miejsce czterech), rezygnację z ponoszenia opłat w systemie rozliczanych rocznie zaliczek. Ustawa ta wprowadziła w art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187 i 1488), zwanej dalej „ustawą o Rzeczniku” upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych danych podmiotu rynku finansowego i informacji zawartych w deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura, sposobu sporządzania i tej deklaracji, a także sposobu nadawania dostępu do systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego ta deklaracja jest przekazywana.

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe dane podmiotu rynku finansowego i informacje zawarte w deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura. Zgodnie art. 20 ust. 7 ustawy o Rzeczniku deklaracja zawiera dane podmiotu rynku finansowego, wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura w danym roku oraz imię i nazwisko osoby upoważnionej do sporządzenia deklaracji. Wprowadzany rozporządzeniem szczegółowy zakres danych zawartych w deklaracji odpowiada co do zasady zakresowi ujętemu we wzorach deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura określonych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 października 2017 r. w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania należności na pokrycie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura (Dz. U. 2020 r. poz. 662).

Rozporządzenie uszczegółwia ww. przepis precyzując, że deklaracja zawiera następujące dane składającego ją podmiotu rynku finansowego: rodzaj, nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres. Tak określony zakres danych pozwoli na jednoznaczną identyfikację podmiotu rynku finansowego składającego deklarację.

W projekcie rozporządzenia określono również, że wysokość opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura będzie w deklaracji podawana w złotych. Takie określenie sposobu podawania wysokości opłaty pozwoli na automatyczną obsługę deklaracji w systemie.

Deklaracja będzie również zawierała informacje dotyczącą roku, którego dotyczy oraz określenie, czy stanowi ona korektę. Ujęcie tych informacji w deklaracji pozwoli na jednoznaczną identyfikację opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura, której ta deklaracja dotyczy. Należy zauważyć bowiem, że korekty deklaracji mogą zostać również złożone w kolejnych latach np. w przypadku stwierdzenia przez Rzecznika Finansowego nieprawidłowości w deklaracjach dotyczących opłat za poprzednia lata.

W deklaracji ujęta zostanie również informacja o podstawie naliczenia wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura (wartości, w oparciu o którą wyliczana jest w danym roku wysokość opłaty). Każdy z podmiotów rynku finansowego będzie podawał informację o wysokości tej podstawy, określonej zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 1-13 ustawy o Rzeczniku. Ujęcie tej informacji pozwoli Rzecznikowi Finansowemu na weryfikację prawidłowości naliczenia wysokości opłaty.

Projektowane rozporządzenie określa również, że w deklaracji wskazana zostanie data jej sporządzenia. Dodatkowo, na podstawie art. 20 ust. 7 pkt 1 ustawy deklaracja będzie zawierała

imię i nazwisko osoby upoważnionej do sporządzenia deklaracji. Ujęcie tych informacji pozwoli na identyfikację osoby sporządzającej deklarację w imieniu podmiotu rynku finansowego.

Określany w projektowanym rozporządzeniu sposób sporządzania deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura, a także sposób nadawania dostępu do systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego przekazywane są te deklaracje odpowiada zasadom wynikającym z rozporządzenia w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania należności na pokrycie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura. Analogicznie jak dotychczas deklaracje o wysokości opłaty na finansowanie Rzecznika i jego Biura sporządzane będą w postaci elektronicznej i przekazywane będą za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego. Biorąc pod uwagę rezygnację z określenia w drodze rozporządzenia wzorów deklaracji określenie i publikacja na stronie internetowej Rzecznika struktury logicznej ułatwi podmiotom rynku finansowego na prawidłowe sporządzenie i przekazanie deklaracji.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem 1 stycznia 2023 r., przy czym zasady określone w rozporządzeniu stosowane będą do opłat na finansowanie Rzecznika i jego Biura za rok 2023 r. i następne. Zgodnie bowiem z art. 7 ustawy zmieniającej do ponoszenia kosztów Rzecznika Finansowego i jego Biura za rok 2022 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Przepisy rozporządzenia nie mają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych. Nie istnieje również konieczność przedstawiania projektowanego rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 80 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura oraz sposobu nadania dostępu do systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego jest składana</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Patkowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Przewalska, Dyrektor Rozwoju Rynku Finansowego tel. 22 694 58-28 e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 07.10.2022 r.</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe - art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, z późn. zm.)</p> <p>Nr w Wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika ze zmian wprowadzonych ustawą o z dnia..... o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz....). Ustawa ta wprowadziła nowe zasady dotyczące ponoszenia opłaty na finansowanie Rzecznika Finansowego i jego Biura, w tym określiła stawki tej opłaty, jeden termin płatności (w miejsce czterech), rezygnację z ponoszenia opłat w systemie rozliczanych rocznie zaliczek.

Dodany tą ustawą art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, zwanej dalej „ustawą o Rzeczniku” upoważnia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych danych i informacji zawartych w deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura, sposobu sporządzania i przesyłania tej deklaracji, a także sposobu nadawania dostępu do systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego ta deklaracja jest przekazywana.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe dane podmiotu rynku finansowego i informacje zawarte w deklaracji o wysokości opłaty na finansowanie działalności Rzecznika i jego Biura, sposób sporządzania tej deklaracji oraz sposób nadawania dostępu do systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego jest ona przekazywana.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Krajowe zakłady ubezpieczeń	56	dane na 10.05.2022 aktywne podmioty zarejestrowane w systemie RF	Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Zagraniczne zakłady ubezpieczeń	134		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Powszechne Towarzystwa emerytalne	10		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.

Krajowe instytucje płatnicze oraz krajowe instytucje pieniądza elektronicznego	351		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku	3		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Małe instytucje płatnicze	22		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Banki	532		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	21		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych	54		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Zarządzający ASI	101		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Firmy inwestycyjne	41		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Instytucje pożyczkowe	186		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Biura usług płatniczych	1413		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty

			na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.
Dostawcy usług finansowania społecznościowego	16		Pozytywne – określenia prostych i czytelnych zasad sporządzania i przekazywania deklaracji o wysokości opłaty na finansowania działalności Rzecznika i jego Biura.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych. Konsultacje będą trwały ... dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny w celu umożliwienia zgłaszania opinii na jego temat przez wszystkie zainteresowane podmioty.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu								
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 roku.								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.								
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)								
Brak.								

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie regulaminu pracy Rady Edukacji Finansowej

Na podstawie art. 43k ust. 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, 1488 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin pracy Rady Edukacji Finansowej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.²⁾

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 939).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie regulaminu pracy Rady Edukacji Finansowej (Dz. U. poz. 1098), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 34 ustawy z o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia
(poz.)

REGULAMIN PRACY RADY EDUKACJI FINANSOWEJ

§ 1. Pracami Rady Edukacji Finansowej, zwanej dalej „Radą”, kieruje Przewodniczący Rady, a w razie jego nieobecności inny członek Rady wskazany pisemnie przez Przewodniczącego Rady.

§ 2. 1. Posiedzenia Rady zwołuje Przewodniczący Rady.

2. Posiedzenia Rady zwoływane są nie rzadziej niż raz na trzy miesiące.

3. Zawiadomienie o planowanym posiedzeniu przekazywane jest co najmniej na 7 dni roboczych przed terminem posiedzenia.

4. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący Rady może skrócić termin, o którym mowa w ust. 3, do 2 dni roboczych.

5. Posiedzenia Rady zwołuje się przez wysłanie zawiadomienia każdemu z członków Rady. Zawiadomienie zawiera co najmniej informację o miejscu, dacie i godzinie posiedzenia Rady oraz proponowany porządek obrad.

6. Zawiadomienie oraz materiały przeznaczone do rozpatrzenia wysyła się na adresy siedzib urzędów lub instytucji, których przedstawicielami są członkowie Rady, przesyłką poleconą, kurierską, za pośrednictwem poczty elektronicznej wskazanej przez członków Rady lub dostarcza się przez pracownika urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Zawiadomienie uznaje się za skutecznie doręczone z chwilą potwierdzenia jego otrzymania przez członka Rady.

7. Przewodniczący Rady niezwłocznie zawiadamia o zwołaniu posiedzenia Rzecznika Finansowego oraz przedstawicieli izb gospodarczych, o których mowa w art. 43k ust. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, 1488 i ...), zwanej dalej „ustawą”, w przypadku zaproszenia ich na posiedzenie. Zawiadomienie zawiera co najmniej informację o miejscu, dacie i godzinie posiedzenia Rady oraz proponowany porządek obrad.

§ 3. 1. Przewodniczący Rady otwiera i prowadzi posiedzenia Rady.

2. Członkowie Rady wykonują swoje obowiązki osobiście.

3. Członek Rady, który nie może być obecny na posiedzeniu, niezwłocznie zawiadamia o tym Przewodniczącego Rady.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Przewodniczący Rady może wyrazić zgodę na uczestnictwo członków Rady oraz osób, o których mowa w § 4 i art. 43k ust. 3 ustawy, w posiedzeniach Rady przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§ 4. W posiedzeniach Rady mogą uczestniczyć, na zaproszenie Przewodniczącego Rady, bez prawa głosu, inne osoby, chyba że Rada nie wyrazi na to zgody.

§ 5. 1. Rada podejmuje uchwały w głosowaniu na posiedzeniu albo w trybie obiegowym w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej.

2. Decyzję w sprawie podjęcia uchwały w trybie obiegowym podejmuje Przewodniczący Rady.

3. Uchwały Rady podpisuje Przewodniczący Rady.

§ 6. 1. W przypadku decyzji o podjęciu uchwały w trybie obiegowym w formie pisemnej w postaci papierowej zawiadamia się członków Rady o treści projektu uchwały, sposobie oddania głosu oraz o nieprzekraczalnym terminie, w którym oświadczenie o oddaniu głosu za, przeciw albo o wstrzymaniu się od głosu jest przekazywane do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Oświadczenie jest potwierdzane własnoręcznym podpisem członka Rady.

2. Za dzień podjęcia uchwały uważa się dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku gdy wszyscy członkowie Rady oddali głos przed jego upływem, dzień oddania ostatniego głosu.

§ 7. 1. W przypadku decyzji o podjęciu uchwały w trybie obiegowym w formie pisemnej w postaci elektronicznej zawiadamia się członków Rady o treści projektu uchwały, sposobie oddania głosu oraz o nieprzekraczalnym terminie, w którym oświadczenie o oddaniu głosu za, przeciw albo o wstrzymaniu się od głosu jest przekazywane do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

2. Członek Rady biorący udział w głosowaniu oddaje głos za pośrednictwem poczty elektronicznej, o której mowa w § 2 ust. 6, przesyłając wiadomość na adres poczty elektronicznej wskazany w zawiadomieniu, wskazując w treści wiadomości, czy oddaje głos za, przeciw, czy wstrzymuje się od głosu.

3. Za dzień podjęcia uchwały uważa się dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku gdy wszyscy członkowie Rady oddali głos przed jego upływem, dzień oddania ostatniego głosu.

§ 8. Informacja o podjęciu uchwały przez Radę w trybie obiegowym jest zamieszczana w protokole z najbliższego posiedzenia Rady.

§ 9. 1. Z posiedzenia Rady sporządza się protokół.

2. Protokół zawiera kolejny numer, datę i miejsce posiedzenia, listę osób uczestniczących w posiedzeniu z podaniem imienia, nazwiska, funkcji oraz informacji dotyczącej uczestnictwa członków Rady oraz osób, o których mowa w § 4 i art. 43k ust. 3 ustawy, w posiedzeniu Rady przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, porządek obrad, przebieg posiedzenia oraz wyniki głosowań.

3. Do protokołu załącza się treść podjętych uchwał, listę obecności na posiedzeniu członków Rady oraz rozpatrywane materiały.

4. Protokół jest przyjmowany przez Radę na najbliższym posiedzeniu. Na posiedzeniu, na którym ma zostać przyjęty protokół, mogą być wprowadzone sprostowania i uzupełnienia do protokołu za zgodą większości członków Rady uczestniczących w posiedzeniu, z którego protokół ma zostać przyjęty.

5. Protokół podpisuje Przewodniczący Rady lub inny członek Rady, który prowadził posiedzenie, oraz protokolant.

6. Sprzeciw dotyczący treści przyjętego protokołu jest odnotowywany w protokole posiedzenia, na którym protokół został przyjęty.

7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Przewodniczący Rady może postanowić o przyjęciu protokołu przez Radę w trybie obiegowym lub na posiedzeniu Rady w terminie późniejszym niż określony w ust. 4 zdanie pierwsze. Do przyjmowania protokołów w trybie obiegowym przepisy § 6 lub § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Protokoły z posiedzeń Rady a także dokumenty związane z działalnością Rady są przechowywane w formie papierowej lub elektronicznej w siedzibie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

2. Podpisane protokoły są gromadzone w zbiorze protokołów oraz są przesyłane niezwłocznie członkom Rady oraz Rzecznikowi Finansowemu, w postaci dokumentu elektronicznego, za pośrednictwem poczty elektronicznej.

3. Przewodniczący Rady przekazuje niezwłocznie Rzecznikowi Finansowemu odpisy uchwał podjętych przez Radę.

§ 11. 1. Rada może dokonać podziału obowiązków pomiędzy członków Rady.

2. W ramach Rady mogą działać grupy robocze powoływane przez Radę spośród członków Rady.

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika ze zmian wprowadzonych ustawą o z dnia..... o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz....). Ustawa ta wprowadziła zmiany w zakresie przepisów regulujących działanie Rady Edukacji Finansowej, o której mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zmiany te dotyczą co do zasady umiejscowienia przepisów, realizacji zadań z zakresu edukacji finansowej oraz określenia urzędu obsługującego pracę Rady.

Mając na względzie niewielki zakres zmian w zakresie działalności Rady Edukacji Finansowej przepisy projektowanego regulaminu pracy tej Rady stanowią powtórzenie przepisów obowiązującego regulaminu, wprowadzonego rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie regulaminu pracy Rady Edukacji Finansowej (Dz. U. poz. 1098). Przepisy obowiązującego regulaminu są czytelne, nie budzą wątpliwości w zakresie stosowania, zatem co do zasady nie wymagają modyfikacji. Jedyne zmiany dokonane w projekcie dotyczą:

- korekty odesłania ustawowego w zakresie określenia przedstawicieli izb gospodarczych zrzeszających podmioty rynku finansowego (zmiana z art. 43d ust. 4 na art. 43k ust. 3 ustawy),
- zastąpienie Biura Rzecznika Finansowego urzędem obsługującym ministra właściwego do spraw instytucji finansowych – w zakresie obsługi prac Rady.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem, tj. z dniem wejścia w życie art. 1 pkt 19 ww. ustawy zmieniającej.

Przepisy rozporządzenia nie mają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego w związku z tym nie wymaga przedstawienia do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych. Nie istnieje również konieczność przedstawiania projektowanego rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 80 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie regulaminu pracy Rady Edukacji Finansowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Patkowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Przewalska, Dyrektor Rozwoju Rynku Finansowego tel. 22 694 58-28 e-mail: sekretariat.fn@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 18.08.2022 r.</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe – art. 43k ust. 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, z późn. zm.)</p> <p>Nr w Wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika ze zmian wprowadzonych ustawą o z dnia..... o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz....). Ustawa ta wprowadziła zmiany w zakresie przepisów regulujących działanie Rady Edukacji Finansowej, o której mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zmiany te dotyczą co do zasady umiejscowienia przepisów, realizacji zadań z zakresu edukacji finansowej oraz określenia urzędu obsługującego pracę Rady.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przepisy projektowanego regulaminu pracy tej Rady stanowią powtórzenie przepisów obowiązującego regulaminu, wprowadzonego rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie regulaminu pracy Rady Edukacji Finansowej (Dz. U. poz. 1098). Jedyne zmiany dokonane w projekcie dotyczą:

- korekty odesłania ustawowego w zakresie określenia przedstawicieli izb gospodarczych zrzeszających podmioty rynku finansowego (zmiana z art. 43d ust. 4 na art. 43k ust. 3 ustawy),
- zastąpienie Biura Rzecznika Finansowego urzędem obsługującym ministra właściwego do spraw instytucji finansowych – w zakresie obsługi prac Rady.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Rada Edukacji Finansowej	12 osób	Projektowane regulacje	Pozytywne – określenie regulaminu pracy.
Urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych	1		Pozytywne – określenia zasad dotyczących obsługi Rady Edukacji Finansowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych. Konsultacje będą trwały 30 dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny w celu umożliwienia zgłaszania opinii na jego temat przez wszystkie zainteresowane podmioty.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.). Z uwagi na zakres projektu,

który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		